

ΛΙΑ ΚΟΥΛΤΑ

«Ανάγκη για έκφραση και αγάπη»

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΛΕΠΕΝΙΩΤΗΣ

Tribute στον πρώτο Κερκυραίο star

ΝΑΥΠΛΙΟ, 1831

Η τελευταία διαδρομή

«ΕΝ» ΠΛΩ, ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΤΑΞΙΔΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Μια Κερκυραία υποπλοίαρχος στα κρουαζιερόπλοια της Disney

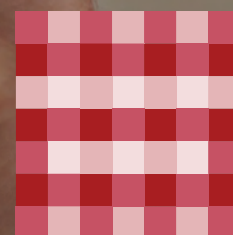
PÂTISSERIE GELATERIA

www.papagiorgis.gr

32 N. Theotoki str., Corfu

Tel. +30 26610 39474

*Iconic
Gelaterias*

tasteatlas

index

16-18

Μια πορεία. Πεζή. Δραματική. Περιπατησιά, που άλλαξε τον ρουν της ελληνικής ιστορίας... Με επετειακή αφορμή, ο Ηλίας Αλεξόπουλος περπάτησε, στο Ναύπλιο, στα ύστερα χνάρια του Ιωάννη Καποδίστρια. Έως τον Ι.Ν. Αγ. Σπυρίδωνα. Το βόλι...

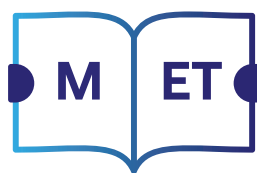

FRONT PAGE ΜΕΡΚΟΥΡΗ

CREDITS:
Αρχείο
Ε. Μερκούρη

«Τι να σου πω, φθινόπωρο,
που πνέεις από τα φώτα
της πολιτείας
και φτάνεις ως τα νέφη
τ' ουρανού;»

Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ,
«Τι να σου πω,
φθινόπωρο;»

Το «EN - The Magazine» είναι πιστοποιημένο στο ηλεκτρονικό Μητρώο Εντύπου Τύπου (Μ.Ε.Τ.) της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και Ενημέρωσης.

Μ.Ε.Τ. 230095

#62 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Σταματίου Δεσούλλα 17, Κέρκυρα 49100, Τηλ. +30 26610 23494, news@enimerosi.com
F/b Enimerosi Kerkira, Web. www.enimerosi.com

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ, Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΟΛΙΚΗ, ΜΕΡΙΚΗ Ή ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ Ή ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΦΡΑΣΗ Ή ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ, ΜΗΧΑΝΙΚΟ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ, ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟ, ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗΣ Ή ΑΛΛΟ, ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΓΡΑΠΤΗ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ.

Μονωδός. Κι εκπαιδευτικός. Η Λία Κολυτά, καταξιωμένη ήδη στο χώρο της κερκυραϊκής καλλιτεχνίας, ξετυλίγει στην Εύη Δικαίου το personal album μιας πορείας που διανύθηκε κι μιας έτερης, που έπεται. Πάντα, με την ίδια ζέση, το ίδιο όνειρο...

Υπήρξε ο πρώτος Κερκυραίος star της ελληνικής θεατρικής, κατ' αρχήν, σκηνής. «Πρόδρομος», είπαν, του μεγάλου Λογοθετίδη. Το «ΕΝ» αναδεικνύει, αυτόν το μήνα, την περίπτωση του μεγάλου, Τηλέμαχου Λεπενιώτη. Που τον φώναζαν κι έτσι: «Έτο»...

ORCHESTRA
www.orchestra.fr

Παιδικά ρούχα από 0-14 ετών, Γαλλική φινέτσα, άψογη ποιότητα, ασυναγώνιστες τιμές σε περισσότερα από 70 σημεία σε όλη την Ελλάδα.

To Club
-50%
ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ
ΣΤΑ ΕΙΔΗ ΕΝΔΥΣΗΣ

To Club
-20%
ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ
ΣΤΗ ΒΡΕΦΑΝΑΠΤΥΞΗ

To Club
-30%
ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ
ΣΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Για την Κέρκυρα Πλατεία Γεωργίου Θεοτόκη 4-10
<https://gr.shop-orchestra.com>

*Εκπτώσεις σε όλα τα προϊόντα για όλη την χρονιά με κόστος εγγραφής 30€ για ένα χρόνο (55€ για 2 χρόνια!).

PHOTO CREDITS: EN-THE MAGAZINE

the wall

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Σαν να 'ριξε ο ουρανός το αί σιχτίρι του. Φτύνοντας αίμα και φωτιά. Και μέσα απ' τα συντρίμια. Θρήνος εβούηξε. Ανήμερος. Σα θάνατος... Σεπτέμβρης του '43. Οι Ιταλοί συνθηκολογούν. Ο άξονας «σπάει». Απ' τα ερμάρια, ξεμυτίζουν σημαίες: ρώσικες, αγγλικές, αμερικάνικες. Ελληνικές, με το σταυρό. «Ο Πόλεμος τελείωσε». Τελείωνε. Ο αόριστος βιαζόταν... Αλλού, οι «φρατέλοι» αποπλίστηκαν. Εδώ, «ανθίστασθε». Οι Γερμανοί οργίζονται. Οι πρώην σύμμαχοι, εχθροί. «Rache», ουρλιάζει η μπότα. «Εκδίκηση». Και η Κέρκυρα στη μοίρα της... Μεσημέρι 13ης. Βομβαρδίζουν τ' αεροδρόμιο. Το Σταυρό - κάποιιο ψυλλιάζονται και φεύγουν προς την ύπαιθρο. Το βράδυ, Λιμάνι, Πλατεία, Ανεμόμυλο. Στη λήξη του συναγερμού, πολλοί γυρίζουν (απ' τα καταφύγια) στο σπίτι. «Δεν μπορεί... Νύχτα σ' αμάχους;» - είχε κι εκκλησιά το πρωί. Γιορτή μεγάλη, 14. Του Σταυρού. Με το βασιλικό επάνω στο τραπέζι... Νύχτα, πια. Πηχτή, γύρω στις 2. Βουϊτό, αεροπλάνων - δέκα «Henkel 111». «Ανάθεμα...». Ματιές μέσ' απ' τις γρίλιες: οι πρώτες βόμβες - μα, ήταν περιέργος ο ήχος τους. Σφύριγμα. Λάμψη. Και ο κρότος τους, πνιχτός. Δίχως να τρέμει η γης. Λες κ' ήταν άλλες βόμβες... Ήταν. Εμπρηστικές. Ίδιες μποτίλιες της οκάς. Φύλλα αναμμένα, που πέφταν' σα χαλάζι: ξερνούσε ο ουρανός πύρινους γίγαντες και πυρωμένο φως - πέφταν' στις στέγες, σκορπούσαν σε κομμάτια και καθώς τα σπιτικά της χώρας ήταν, κυρίως, κολλητά και καμωμένα από ξύλο και σοβά, άρπαζε το ένα τη φλόγα τ' αλλουνού και τη μετέφερε στο δίπλα - διελκυστίνδα της κολάσεως... Όσοι μπορούν, πετάγονται στο δρόμο. Περνούν μέσ' από διάσπαρτες φωτιές και μυρουδιά καμένης σάρκας. Τρέχουν. Στις «μίνες». Σ' υπόγεια, Φρούριο, προάστια, στην ασφάλεια «τ' Αγίου». Μέχρι τ' αχάραγο, ο ουρανός στάζει αλύπητα φωτιά. «Το πρωί η Κέρκυρα δεν είναι παρά μια πυρά», λέει μια διήγηση (Alfredo d' Agata). «Το παν φλέγεται...» Το παν. Πάνω Σπιανάδα, Φρούριο, Σαρόκο. Λιμάνι, Μουράγια, Πόρτα Ρεμούνδα. Πλατεία Δημαρχείου, Άγιοι Πατέρες, Άη Θανάσης... Εβραϊκή... Κτίρια εμβληματικά, παρανάλωμα αδυσώπητου πυρός. Κάποια, μετά, ανοικοδομήθηκαν. Άλλα, εξαφανίστηκαν για πάντα. Ή έμειναν, συντετριμμένοι γίγαντες, να προστατεύουν τη μνήμη. Μαζί κι αυτός: ο Ι.Ν. της «κυράς της Οδηγήτριας. Εις την επάνω ρούγα». Οικογενειακός. Των Τριβόληδων. Με σπάνια μεταβυζαντινά κειμήλια, εικόνες και αγιογραφίες του Τζάννε. Ένας τοίχος έμεινε όρθιος. Και το παλιό καμπαναριό. Πέτρες σιωπής. Που κάθε χρόνο, τέτοιο μήνα, θαρρείς πως βγάζουν χνώτο. Ανεπαίσθητο, μοιρολόι. Για την πολιτεία, που χάθηκε. Σταυρώθηκε. Ξημερώματα του Σταυρού, 83 Σεπτέμβρηδες πιο πριν...

Στην Εβραϊκή, στα (περίπου) μισά της της οδού Αγ. Σοφίας.

Μικρές και μεγάλες φωνές... ένας πιο φωτεινός κόσμος! ♥

El Sol

ΧΟΡΩΔΙΑ

Παιδικό - Εφηβικό Τμήμα

Τραγουδάμε • Δημιουργούμε • Μαθαίνουμε • Μαζί!

Τα μαθήματα και οι ακροάσεις ξεκινάνε
Σάββατο 3 Οκτωβρίου

Ωρα: **12:00 - 13:00**

Στην αίθουσα του
Ηπειρωτικού Συλλόγου Κέρκυρας

Μαέστρος:
Όλγα Κουτσουκαλη

Η μουσική είναι το φως μας! ♥

“Διαφορετικές φωνές... μία αρμονία!”

Η μουσική μας ενώνει! ♥

Queens

pop rock jazz

ΧΟΡΩΔΙΑ

Τραγουδάμε • Δημιουργούμε • Μοιραζόμαστε

Τα μαθήματα και οι ακροάσεις ξεκινάνε
5 Οκτωβρίου

Ωρα: **19:00 - 20:00**

Αίθουσα του Ηπειρωτικού Συλλόγου Κέρκυρας

Μαέστρος της χορωδίας
η Όλγα Κουτσουκαλη

Η μουσική έχει πάντα θέση για εσένα! ♥

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΤΙΚΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

Με την ΣΟΦΙΑ ΒΡΥΩΝΗ

ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ περιμένω τη δροσιά.
ΕΧΩ μια ελπίδα πως θα ξεκαθαρίσει η σκέψη. Αυτό που θέλω, ξέρω ποιο είναι. Αυτό που έρχεται;
ΔΕΝ υπάρχει τίποτα ωραίο στα νέα της ημέρας. Τι διάολο, ξεχνάνε να βάλουν τα καλά;

ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ όλο αυτό το σκοτάδι και να σκύβουμε όχι μόνο το κεφάλι, ΟΛΟΚΛΗΡΟΙ, από το βάρος;

Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, λέει, βοηθάει τον άνθρωπο. Ναι! Ποιον άνθρωπο δεν μας είπατε! Γιατί η ιστορία διαμορφώνεται κάπως περίεργα. Εγώ γιατί αισθάνομαι λιγότερο ελεύθερη από ποτέ, όταν το μέγιστο ζητούμενό μου υπήρξε πάντα η ελευθερία;

ΓΙΑΤΙ απαιτείς διαφάνεια από εμένα, τη στιγμή που η σκιά όλου αυτού και το σκοτάδι σου, σηκώνει τη ραχοκοκαλιά μου όρθια από ανατριχίλα απέχθειας;

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ και η πραγματικότητα που ορθώνεται, μου προκαλεί αηδία και είναι δυστοπικά τρομακτική. Κάτι που θυμίζει έντονα Τζόρτζ Όργουελ, το προφητικό «1984».

ΕΙΝΑΙ ένα σύστημα, που σου λέει, «θα κάνεις αυτό που σου λέω, αλλιώς θα σε εξαφανίσω από οχτώ χάρτες, δουλάκι. Σε κρατάω από επτά μεριές και ο χαλκάς που σου πέρασα, θα σε ξεσκίσει σε κομμάτια, αν τολμήσεις να εναντιωθείς».

ΨΗΦΙΑΚΗ δικτατορία.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΣΚΟΙ παντού. Ο οποιοσδήποτε κάθεται σε μια θέση ισχύος, υιοθετεί δικτατορικό αέρα. Όχι γιατί είναι κάτι σπουδαίος, αλλά γιατί ΜΟΝΟ αν επιβάλλει τη «σπουδαιότητά» του, μπορεί, ίσως, να πείσει και να πειστεί ότι είναι σπουδαίος. Και να χαρεί, βρε αδελφέ! Άρα, σκορπίζουμε χαρά σε βλάκες! «**ΑΝΘΡΩΠΟΙ** και ποντίκια», αυτό ζούμε. Και μαντέψτε ποιοι είναι τα ποντίκια! Στοιχείο για το κουίζ, μπόνους δωράκι από εμένα. Δεν είναι κανένας κακομοίρης, που παλεύει να βγάλει τη μέρα και το μήνα.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΜΕΝΟΙ πολίτες!

ΑΝ ΕΙΣΑΙ στόκος στο «σκολείο», δε θα έχεις φως – νερό – τηλέφωνο!

ΣΤΟΚΟΙ του κόσμου, ενωθείτε! Εγώ, πάντως, θα σας έκανα εξώφυλλο στη «Vogue» και θα σας έγραφα ένα διθυραμβικό άρθρο, έτσι, για την αλητεία. Και μετά, «they all went to the beach», που έλεγε και η Μελίνα για τη Μήδεια, στο «Ποτέ την Κυριακή».

ΜΕΤΑ τη δολοφονία, που δεν είναι δολοφονία, λένε, ας πάμε για μια βουτιά να ξεπλύνουμε τα αίματα (που δεν είναι αίματα), κέτσαπ είναι, λένε, και κάτσε να βγάλεις άκρη σ' αυτόν τον ατελείωτο παραλογισμό και βιασμό της ανθρωπίνης υπόστασης.

ΟΧΙ, κουκλίσες μου. Δε θα σας πάω βόλτα στ' αστέρια σήμερα. Σήμερα θα μιλήσουμε για πραγματικότητες και θα τα πάρω όλα αμπάριζα, λέγοντας ένα ελάχιστο μόνο, δυστυχώς, για όλο αυτό που ΜΑΣ συμβαίνει.

ΞΥΠΝΗΣΤΕ!

Η ΚΑΤΣΙΚΑ του γείτονα δεν είναι το ζήτημα. ΟΛΕΣ οι κατσίκες είναι το

ζήτημα. Να σε κάνουν να εξαφανίσεις την κατσίκά του γείτονα και μετά να εξαφανίσουν τη δική σου και του διπλανού και ούτω καθεξής. ΟΛΩΝΩΝ τις «κατσίκες» θέλουν και να μην έχουν την ευθύνη της εξαφάνισης! Μόνο τη δικιά τους μην πειράξεις, μικρέ, πτωχέ και ανόητε. Γιατί ο μεγαλύτερος φελλός -ξέρεις, αυτός που επιπλέει, ξέρεις για ποιον λέω- έχει φροντίσει, με τις σωστές συμμαχίες και κινήσεις, να παραμείνει στον αφρό και να πλατσουρίζει με τις δύσσομες κουράδες και να συμπλέουν! Αμ, πώς!

ΕΙΜΑΙ οργισμένη. Ζω σε μια χώρα, που με έχει εξοργίσει. Και δε μιλάω για την πλειονότητα των συνανθρώπων μου, που αισθάνονται το ίδιο. Κι εσύ που έχεις ασφάλεια, για την ώρα (! - mark my words), πού θα βρίσκεσαι, όταν η χρησιμότητα σου εκπνεύσει; Ε;

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ μας, αγαπητοί μου, έχει ημερομηνία λήξης. Είμαστε χρήσιμοι, όσο εκπαιδεύουμε, ΔΩΡΕΑΝ (!), το κάθε σύστημα, που λειτουργεί βασισμένο σ' εμάς. Όπου κάθε σύστημα βασίζεται σ' εμάς! Οι αυτοματισμοί, οι «διευκολύνσεις», όλα, εμείς τα εκπαιδεύουμε, με τον τρόπο που αλληλεπιδρούμε. Επικοινωνιακά, ψηφιακά, με τις προτιμήσεις μας, το τρώμε το «κουλούρι»; Κι αφού το έχουμε εκπαιδεύσει, μας στέλνουν και τον λογαριασμό!

ΠΑΡΑΛΟΓΟΟΟΟ! Σας θυμίζει κάτι αυτό; Οπότε, αναπόφευκτα, αν θέλουμε να σωθεί κάτι, είναι ώρα να αναλάβουμε την ευθύνη των πράξεων μας. Να σταματήσουμε να σκεφτόμαστε μόνο το δικό μας μικρόκοσμο και να σκεφτούμε τη μεγαλύτερη εικόνα. Τι αντίκτυπο έχουν οι πράξεις μας στο σύνολο. Στο ευρύτερο πεδίο που επηρεάζει τους πάντες. Γιατί είναι πολύ εύκολο να εστιάζουμε στο δικό μας, αλλά μεγάλη ευθύνη να αναλογιζόμαστε πώς επηρεάζουμε το σύνολο.

Ο ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ απάντησε ηχηρά. «Salvatores Dei». Με την «Ασκητική» του, που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μια εκπληκτική βίβλος στην ανάληψη ευθύνης.

ΕΜΕΙΣ έχουμε υποχρέωση να σώσουμε τον κόσμο. Εμείς έχουμε την ευθύνη να σώσουμε το Θεό. Έτσι λέει. Γιατί ο θεός αποτελείται από τα πάντα γύρω μας και μέσα μας.

ΚΙ ΑΝ χρειαζόμαστε βοήθεια για να φτάσουμε ως εκεί, ας μας βοηθήσει μια μουσική. Βάλτε μια «Carmina Burana» στη διαπασών (μόνο έτσι ακούγεται), ρουφήξτε την κι αφού σας ποτίσει, πάρτε την επανάσταση μαζί σας και κατεβείτε στο δρόμο. Θα σας δω εκεί!

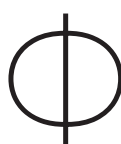
Σημείωση: Οι αναφορές σε ξένες γλώσσες έγιναν σκόπιμα. Ο τόπος μου θυμίζει Βαβέλ και η γλώσσες που ακούω καθημερινά παντού γύρω μου είναι άλλες από τα ελληνικά, που θα έπρεπε να ακούγονται παντού και κατά κύριο λόγο. Ευχαριστώ για την προσοχή σας!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ | «1984», Τζόρτζ Όργουελ • «Άνθρωποι και ποντίκια», Τζον Στάινμπεκ • «Ασκητική» ή «Salvatores Dei», Νίκος Καζαντζάκης | Μουσική: «Carmina Burana», Carl Orff

ΠΑΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΝΟΤΙΣΜΕΝΟ ΧΩΜΑ

Της ΒΙΚΥΣ ΣΠΙΝΟΥΛΑ

ΘΙΝΟΠΩΡΟ..
ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, έβρεξε.
Η ΓΗ ρούφηξε αχόρταγα την πρώτη βροχή.
ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ.
ΑΝΑΣΑ.

ΑΠΟΧΩΡΙΣΤΗΚΑΜΕ, έστω και προσωρινά, την τροπική ζέστη και την αφόρητη υγρασία.

ΠΟΣΟ άνωθεν σοφή είναι η αλλαγή των εποχών...

ΟΣΟ κι αν αγαπάμε τις διακοπές, τα μπάνια, τη θάλασσα και τη ζέστη, κάποια στιγμή το σώμα μας και η ψυχή μας ζητούν απεγνωσμένα την αλλαγή.

ΤΗΝ ψύχρα.

ΤΗ βροχούλα.

ΤΟ σεντονάκι το βράδυ.

ΑΛΛΑ και την επιστροφή μας στον τόπο μας.

ΩΡΑ να φεύγουν σιγά - σιγά οι επισκέπτες.

Να πάνε στο καλό και τους ευχαριστούμε.

Να ξαναβρούμε λίγο τον εαυτό μας.

Να κυκλοφορήσουμε μεταξύ μας.

Να χαιρετηθούμε.

Να ξαναβρούμε τα πατήματά μας.
Να περπατήσουμε νύχτα στο Καμπιέλο, μόνοι μας.
Να ανάψουμε ένα κερί στον Άγιο... με ησυχία.
Να χαρούμε την υπέροχη κερκυραϊκή ύπαιθρο.
Να περπατήσουμε στα μονοπάτια.
Να βρεθούμε πάλι στα ορεινά 'ξωκλήσια.
Να πάψουμε να τρέχουμε ανάμεσα στο πλήθος.
Να περπατήσουμε ανάμεσα σε γνώριμες φυσιογνωμίες.
Να βρεθούμε ξανά στα στέκια μας.
Να φάμε ράθυμα την παστιτσάδα της Κυριακής.
Να βρούμε ξανά την Κυριακή.
Να ξεκουραστούν, επιτέλους, οι άνθρωποί μας.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ...

ΚΑΙ ακόμα ψάχνομαι.

ΚΑΠΟΥ χάθηκε ετούτο το καλοκαίρι...

ΜΟΥ άρεσε, δε λέω.

ΚΑΙ δόξα τω Θεώ.

ΜΑ, τώρα έβρεξε, επιτέλους.

ΤΟ χώμα νότισε.

ΚΙ ΕΓΩ βγήκα έξω με λαχτάρα.

ΞΥΠΟΛΗΤΗ...

ΝΤΡΑΠΗΚΑ.

ΑΛΛΑ το ευχαριστήθηκα.

ΠΑΤΗΣΑ το νοτισμένο χώμα και βούλιαξα στη γαλήνη της φύσης.

ΜΕ αγκάλιασε..

ΣΑΝ να γύρισα λίγο σε μένα.

ΜΙΑ υπέροχη αλλαγή.

ΗΡΘΕ το φθινόπωρο...

ΤΡΥΦΕΡΟ, βροχερό και πάνω στην ώρα..

ΚΑΛΩΣ όρισες....

GOLD
TOURISM AWARDS 2024
Concept / Επισκέψιμο σημείο,
Ελαιοτουρισμός

The OLIVE HOUSE
by The Governor

Νικηφόρου Θεοτόκη 29, Κέρκυρα • 2661027284 • www.theolivehouse.gr • info@theolivehouse.gr

ΓΙΑΤΙ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ... ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

**NEA
ΣΤΗΛΗ**

«ΤΙ ΘΑ ΠΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ;»

ΠΩΣ Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΑΣ

ΠΟΣΕΣ φορές έχουμε αλλάξει μια απόφαση, επειδή αναρωτηθήκαμε τι θα σκεφτούν οι άλλοι; Πόσες φορές έχουμε επιλέξει να μη μιλήσουμε, να μην εκφράσουμε μια επιθυμία ή να παραμείνουμε σε μια κατάσταση, που δεν μας ικανοποιεί, επειδή φοβόμαστε την κριτική ή την απόρριψη;

Η ΑΝΑΓΚΗ για κοινωνική αποδοχή αποτελεί θεμελιώδες ανθρώπινο κίνητρο. Οι Baumeister και Leary (1995) υποστήριξαν ότι η ανάγκη να ανήκουμε και να δημιουργούμε σταθερούς διαπροσωπικούς δεσμούς αποτελεί βασικό στοιχείο της ανθρώπινης ψυχολογίας. Είναι, επομένως, φυσικό να μας ενδιαφέρει η γνώμη των ανθρώπων γύρω μας. Η δυσκολία εμφανίζεται, όταν η αποδοχή των άλλων μετατρέπεται σε βασικό κριτήριο των προσωπικών μας επιλογών.

ΜΠΟΡΕΙ να επιλέγουμε ένα επάγγελμα, επειδή θεωρείται περισσότερο αποδεκτό, να παραμένουμε σε μια σχέση από φόβο για τα σχόλια, που θα προκαλέσει ένας χωρισμός ή να αποφεύγουμε μια σημαντική αλλαγή, επειδή πιστεύουμε ότι «δεν είναι η κατάλληλη ηλικία». Η κοινωνική ψυχολογία έχει δείξει ότι συχνά προσαρμόζουμε τη συμπεριφορά μας στις προσδοκίες της ομάδας, προκειμένου να εξασφαλίσουμε αποδοχή ή να αποφύγουμε την απόρριψη (Cialdini & Goldstein, 2004).

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ «πρέπει» μπορούν να γίνουν ιδιαίτερα ισχυρά. Πότε πρέπει κάποιος να παντρευτεί, να δημιουργήσει οικογένεια, πώς

«πρέπει» να συμπεριφέρεται μια γυναίκα ή ένας άνδρας και μέχρι ποια ηλικία θεωρείται κοινωνικά αποδεκτό να αλλάξει κανείς επαγγελματική ή προσωπική πορεία. Πολλά από αυτά τα μηνύματα μεταφέρονται μέσα από την οικογένεια, το κοινωνικό περιβάλλον και τον πολιτισμό και σταδιακά μπορεί να εσωτερικευθούν σε τέτοιο βαθμό, ώστε να τα αντιλαμβανόμαστε ως δικές μας πεποιθήσεις.

ΟΤΑΝ σε αυτήν την ανάγκη προστίθεται ο έντονος φόβος της αρνητικής αξιολόγησης, μπορεί να εμφανιστούν δυσκολία στο να πούμε «όχι», συνεχής ανάγκη επιβεβαίωσης, υπερβολική αυτοπαράτηρηση και προσαρμογή στις επιθυμίες των άλλων. Η έρευνα έχει αναδείξει τον φόβο της κοινωνικής αξιολόγησης ως σημαντικό μηχανισμό, που σχετίζεται με το κοινωνικό άγχος (Gao et al., 2025).

ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ δεν είναι να πάψουμε να ενδιαφερόμαστε για τη γνώμη των άλλων. Είναι να μπορούμε να διακρίνουμε πότε την ακούμε και πότε της επιτρέπουμε να αποφασίζει για εμάς. Μια απλή, αλλά ουσιαστική ερώτηση μπορεί να είναι: «Αν ήξερα ότι κανείς δεν πρόκειται να με κρίνει, τι θα επέλεγα πραγματικά;»

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ωριμότητα δε σημαίνει αδιαφορία απέναντι στους άλλους. Σημαίνει να μπορούμε να συνδεόμαστε μαζί τους, χωρίς να εγκαταλείπουμε τις προσωπικές μας αξίες, για να εξασφαλίσουμε την αποδοχή τους. Ίσως, λοιπόν, αντί για το «τι θα πει ο κόσμος;», αξίζει κάποιες φορές να αναρωτηθούμε «τι έχει πραγματικά σημασία για εμένα;».

Της **ΕΛΠΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΟΥ - ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ**
Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπεύτρια
Γνωσιακής - Συμπεριφορικής
Προσέγγισης (CBT)
MSc Ψυχική Υγεία

Η Ελπίδα Κοντομάρου - Μουζακίτη είναι Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπεύτρια Γνωσιακής Συμπεριφορικής Θεραπείας, με Μεταπτυχιακό στην Ψυχική Υγεία των Εφήβων. Παρέχει ψυχολογική υποστήριξη σε εφήβους, ενήλικες και γονείς, μέσα σε ένα ασφαλές, εμπιστευτικό και υποστηρικτικό θεραπευτικό πλαίσιο, προσαρμοσμένο στις ανάγκες κάθε ατόμου. Κυρίως, εξειδικεύεται στην υποστήριξη εφήβων, καθώς κι ενηλίκων, που αντιμετωπίζουν άγχος και συναισθηματικές δυσκολίες, με στόχο την κατανόηση των εσωτερικών τους αναγκών, την ενίσχυση των δεξιοτήτων διαχείρισης και την προσωπική ενδυνάμωση. Οι συνεδρίες πραγματοποιούνται δια ζώσης και online. Πιστεύει ότι κάθε άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει ψυχική ανθεκτικότητα, να ενδυναμωθεί και να κινηθεί προς μεγαλύτερη εσωτερική ισορροπία και ποιότητα ζωής.

*Για κάθε στιγμή...
με φυσική κομψότητα!*

Χονδρική - Λιανική

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Δ. ΜΟΥΤΣΟΣ
Α.Ε.Β.Ε.Ν.Ο.Χ.

Εισαγωγική Χριστοδούλος Μούτσος ΑΕΒΕΝΟΧ
Τηλ.: +30 26610-30855 CORFU GREECE
www.moutsos.gr

ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ, ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
**ΝΕΑ
ΣΤΗΛΗ**

ΠΩΣ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ Η ΓΡΑΦΗ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ;

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΜΙΑ απορία που ακούγεται συχνά από γονείς, είναι γιατί το παιδί τους διαβάζει, αλλά δε θυμάται αυτά που διάβασε. Η αλήθεια είναι πως πολλά παιδιά κουράζονται, απογοητεύονται και χάνουν το ενδιαφέρον τους, γιατί η μελέτη μοιάζει με «Γολγοθά». Όμως, υπάρχει ένας απλός και επιστημονικά τεκμηριωμένος τρόπος να τα βοηθήσουμε: η γραφή με το χέρι.

Διάβασμα χωρίς μνήμη

ΣΗΜΕΡΑ τα παιδιά έχουν στη διάθεσή τους άπειρα εργαλεία: οθόνες, τάμπλετ, ηλεκτρονικά βιβλία. Παρ' όλα αυτά, πολλές φορές, ενώ διαβάζουν την απαιτούμενη ύλη, δυσκολεύονται να συγκρατήσουν ουσιαστικά τη γνώση. Αυτό συμβαίνει γιατί η απλή ανάγνωση είναι μια σχετικά παθητική διαδικασία, ο εγκέφαλος επεξεργάζεται τις πληροφορίες επιφανειακά και τις ξεχνά εύκολα.

Η επιστήμη πίσω από τη γραφή

Η ΓΡΑΦΗ με το χέρι, αντίθετα, είναι ενεργητική πράξη μάθησης και έχει αρκετά τεκμηριωμένα οφέλη για τον εγκέφαλο, τη μάθηση και την ψυχική ευεξία:

Καλύτερη μνήμη: Οι πληροφορίες που γράφουν με το χέρι τείνουν να αποθηκεύονται πιο αποτελεσματικά στη μακροπρόθεσμη μνήμη.

Βελτιωμένη μάθηση: Όταν κρατούν χειρόγραφες σημειώσεις, επεξεργάζονται ενεργά το περιεχόμενο, αντί να το αντιγράφουν μηχανικά.

Μεγαλύτερη συγκέντρωση: Η χειρόγραφη γραφή μειώνει τους περισπασμούς, που συχνά συνοδεύουν τις ψηφιακές συσκευές.

Ενίσχυση δημιουργικότητας: Πολλοί άνθρωποι βρίσκουν ότι οι ιδέες ρέουν πιο φυσικά, όταν γράφουν σε χαρτί.

Καλύτερη ανάπτυξη λεπτών κινητικών δεξιοτήτων: Η γραφή εξασκεί το συντονισμό χεριού - ματιού και τον έλεγχο των κινήσεων.

Ενεργοποίηση περισσότερων περιοχών του εγκεφάλου: Η διαδικασία της χειρόγραφης γραφής συνδυάζει γλωσσική, κινητική και γνωστική επεξεργασία.

Μείωση άγχους: Η τήρηση ημερολογίου ή η ελεύθερη γραφή μπορεί να βοηθήσει στην έκφραση συναισθημάτων και στη διαχείριση του στρες.

Καλύτερη ορθογραφία και γλωσσικές δεξιότητες: Η χειρόγραφη εξάσκηση συμβάλλει στην εκμάθηση της ορθογραφίας και της δομής της γλώσσας, ιδιαίτερα στα παιδιά.

Ενίσχυση της προσοχής: Η πιο αργή ταχύτητα γραφής δίνει χρόνο για βαθύτερη επεξεργασία των πληροφοριών.

Συμπερασματικά...

ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ δείχνουν ότι η γραφή:

- Ενεργοποιεί περιοχές του εγκεφάλου, που σχετίζονται με τη μνήμη, τη συγκέντρωση και τη γλωσσική κατανόηση.
- Ενισχύει τη «μνήμη εργασίας», καθώς το παιδί πρέπει να συγκρατήσει στο μυαλό του αυτό που θέλει να αποτυπώσει.
- Δημιουργεί ισχυρότερες συνάψεις (εγκεφαλικές συνδέσεις), με αποτέλεσμα η πληροφορία να κωδικοποιείται βαθύτερα.
- Βοηθά και στη γλωσσική ανάπτυξη, στην ορθογραφία και στην κατανόηση κειμένου, καθώς η κίνηση του χεριού συνδέει τη σκέψη με τη γλώσσα.

ΟΤΑΝ το παιδί γράφει, δεν κρατά απλώς σημειώσεις, αλλά χτίζει μνήμη και με αυτό τον τρόπο ενισχύεται και η αυτοπεποίθησή του, βλέποντας ότι ο κόπος του έχει αποτέλεσμα.

Βάλτε ξανά τη γραφή στην καθημερινότητα

Η ΓΡΑΦΗ με το χέρι δεν είναι ξεπερασμένη συνήθεια. Είναι σύμμαχος της μάθησης. Για να ενισχύσετε τη μνήμη του παιδιού μέσα από τη γραφή...

Προτρέψτε το παιδί να γράφει:

1. Βασικά σημεία της ύλης, όχι μόνο να τα διαβάζει.
2. Λίστες και σχεδιαγράμματα που βοηθούν την ουσιαστική μελέτη.
3. Ημερολόγιο.
4. Ιστορίες, γράμματα ή σκέψεις (δημιουργική γραφή και εκτός από το σχολείο).

Η εμπειρία γίνεται πιο όμορφη με τα σωστά εργαλεία

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ της γραφής γίνεται πιο ευχάριστη, όταν συνοδεύεται από όμορφα, πρακτικά εργαλεία. Υπάρχουν πολλά εργαλεία γραφής, που μπορούν να κάνουν τη μελέτη και τη γραφή πιο δημιουργική και να παρακινήσουν το παιδί να γράφει περισσότερο. Δίνοντας στα παιδιά την ευκαιρία να γράφουν όσα μαθαίνουν, τα βοηθάμε να οικοδομήσουν μνήμη, κατανόηση και αυτοπεποίθηση.

ΑΣ ΕΠΑΝΑΦΕΡΟΥΜΕ τη γραφή στην καθημερινότητά τους, όχι από νοσταλγία, αλλά γιατί είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι κάνει το μυαλό τους να ανθίζει.

Ευοί Ευάν

IRENE'S
FEELINGS

Καλοκαιρινές συλλογές

Κομψότητα που
αγκαλιάζει το καλοκαίρι

ΚΑΦΤΑΝΙΑ

ΤΟΥΝΙΚ

RESORT DRESSES

Χονδρική - Λιανική

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Α. ΜΟΥΤΣΟΣ
A.E.B.E.N.O.X.

Εισαγωγική Χριστοδουλος Μούτσος AEBENOX
Τηλ.: +30 26610-30855 CORFU GREECE
www.moutsos.gr

ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΣΤΟ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΟΠΛΟΙΟ ΤΗΣ DISNEY!

Η μοναδική περίπτωση μιας Κερκυραίας «της θάλασσας», που μικρή ήθελε να γίνει... πειρατίνα!

Της ΕΥΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΑΠΟ την Κέρκυρα, στη γέφυρα ενός κρουαζιερόπλοιου της Disney, η διαδρομή της είναι ένα ταξίδι γεμάτο θάλασσα, όνειρα και προκλήσεις. Μια Κερκυραία υποπλοίαρχος που ταξιδεύει τον κόσμο, χωρίς να αφήνει ποτέ πίσω τον τόπο, που τη μεγάλωσε. Η Ειρήνη Μερκούρη μιλά, αποκλειστικά στο «ΕΝ», για τη ζωή στη θάλασσα, την Disney, την καριέρα της και τη σχέση της με το νησί: «Από την Κέρκυρα στη θάλασσα και από τη θάλασσα στον κόσμο...»

• **Αν γυρίσουμε πίσω, στα παιδικά σας χρόνια, ποια είναι η πρώτη εικόνα που σας έρχεται στο μυαλό από την Κέρκυρα;**

«Λόγω της δουλειάς του πατέρα μου (σ.σ. Ταξίαρχος στον ελληνικό Στρατό), πέρασα τα πρώτα παιδικά μου χρόνια σε πολλά, διαφορετικά μέρη, όπως η Χαλκίδα, αλλά αυτό που θυμάμαι είναι ότι πάντα ανυπομονούσα να έρθει η άδεια του και να έρθουμε διακοπές στην Κέρκυρα. Να δω τη γιαγιά και τον παππού μου στο χωριό, που τότε ζούσαν ακόμη με τις παραδόσεις της κερκυραϊκής υπαίθρου».

• **Ποιο χωριό;**

«Κατάγομαι απ' την Κληματιά του τότε Δήμου Θιναλίων. Θυμάμαι πόσο χαρούμενη ήμουν, όταν κατεβαίναμε από το καράβι στο λιμάνι της Κέρκυρας και ήξερα ότι σε περίπου μία ώρα, θα ήμασταν στο σπίτι!»

• **Τι παιδί ήσαστε; Ήσυχη, ανήσυχη, ονειροπόλα; Και υπάρχουν στοιχεία εκείνου του παιδιού στη σημερινή γυναίκα κι επαγγελματία;**

«Ήμουν αρκετά ήσυχο παιδί. Αλλά πάντα λειτουργούσα με πρόγραμμα και στόχους. Στην εφηβεία, ως κολυμβήτρια, έφτασα να κάνω μέχρι και έξι ώρες προπόνηση τη μέρα, ενώ, παράλληλα, είχα πολύ καλές επιδόσεις στο σχολείο. Από μικρή, λοιπόν, έμαθα να οργανώνω τον χρόνο μου και να βάζω προτεραιότητες. Αυτά τα στοιχεία με έχουν ακολουθήσει μέχρι σήμερα. Ο καλός προγραμματισμός, η πειθαρχία και η συνέπεια είναι πολύ σημαντικά για μένα και θεωρώ ότι τα έμαθα πρώτα μέσα από την οικογένειά μου και στη συνέχεια, μέσα από τον αθλητισμό».

• **Ποιο όνειρο είχατε μικρή;**

«Μου άρεσαν έκτοτε τα επαγγέλματα, που είχαν ευθύνη και ηγετικό ρόλο - ίσως και λόγω του πατέρα μου. Δεν φανταζόμουν, βέβαια, τότε πως θα κατέληγα στη θάλασσα, αλλά, τελικά, βρέθηκα σε έναν χώρο, όπου έχω ευθύνες και παίρνω αποφάσεις. Επομένως, ίσως με λίγο διαφορετικό τρόπο, νομίζω ότι πραγματοποιήσα εκείνο το όνειρο. Και είμαι πολύ περήφανη γι' αυτό».

• **Μεγαλώνοντας στην Κέρκυρα, η θάλασσα ήταν πάντα μέρος της ζωής σας. Πότε καταλάβατε ότι δεν θέλετε απλώς να την κοιτάζετε από την ακτή, αλλά να την ακολουθήσετε;**

«Όπως προανέφερα, δεν έζησα όλα τα χρόνια της ζωής μου στην Κέρκυρα, όμως η θάλασσα ήταν, πράγματι, ένα κομμάτι της ζωής μου από πολύ μικρή ηλικία. Η ιστορία μπορεί να ακούγεται λίγο αστεία, αλλά θυμάμαι ότι είχα πάει με τους γονείς μου στον κινηματογράφο, όταν είχε βγει η πρώτη ταινία "Οι Πειρατές της Καραϊβικής". Από εκείνη τη στιγμή είχα αποφασίσει ότι, όταν μεγαλώσω, θα γίνω... πειρατίνα (γελάει)! Τελικά, μεγάλωσα και έγινα αξιωματικός του Εμπορικού Ναυτικού! Νομίζω, επομένως, ότι, τελικά, ακολούθησα τη θάλασσα, όπως ονειρευόμουν από μικρή!»

• **Ποιο πρόσωπο ή στιγμή σας έδειξε το δρόμο προς τη ναυτική ζωή;**
«Όταν αποφάσισα ν' ακολουθήσω αυτό το επάγγελμα, έπρεπε να το ανακοινώσω στους γονείς μου. Ο πατέρας μου τότε έκανε μια μεγάλη

έρευνα για το επάγγελμα, τις προοπτικές και τις δυσκολίες που θα μπορούσα να συναντήσω. Μέσα από αυτήν τη διαδικασία, κατάλαβα ακόμη περισσότερο ότι αυτό ήταν για μένα και έβαλα στόχο να το πετύχω. Παράλληλα, έγιναν άπειρες συζητήσεις με έναν οικογενειακό φίλο από το χωριό, ο οποίος είχε δουλέψει για πολλά χρόνια σε κρουαζιερόπλοια - άλλης εταιρείας, σε παρόμοια θέση. Οι συμβουλές και η εμπειρία του με βοήθησαν πάρα πολύ! Οπότε, θα έλεγα ότι δεν ήταν μία συγκεκριμένη στιγμή ή ένας άνθρωπος. Αλλά ο συνδυασμός τους με βοήθησε».

• **Πώς ήταν η διαδρομή από εκείνο το κορίτσι μέχρι τη σημερινή σας θέση ως υποπλοίαρχος; Ποιοι οι σημαντικότεροι σταθμοί και οι μεγαλύτερες δυσκολίες;**

«Δεν ήταν καθόλου ευθεία. Μπήκα στην Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού το 2011, αλλά αποφοίτησα, τελικά, το 2017, καθώς ένα πρόβλημα με τα χαρτιά μου, λόγω της σημαίας του πλοίου που εργαζόμουν ως δόκιμος καταστρώματος, με καθυστέρησε σημαντικά. Ήταν μια περίοδος που με δοκίμασε. Αλλά μου έμαθε ότι κάποιες φορές δεν έχει σημασία πόσο γρήγορα φτάνεις, αλλά το ότι συνεχίζεις να προχωράς. Κάθε ταξίδι και κάθε θέση με έμαθαν πειθαρχία, να διαχειρίζομαι την πίεση και να παίρνω σημαντικές αποφάσεις. Παράλληλα, η απόσταση από την οικογένεια παραμένει μια από τις μεγαλύτερες θυσίες αυτού του επαγγέλματος. Τον Φεβρουάριο του 2024 έγινα υποπλοίαρχος - ένας σταθμός που, για μένα, συμβόλιζε πολλά περισσότερα από έναν επαγγελματικό τίτλο. Σήμερα, όταν σκέφτομαι εκείνο το κορίτσι από την Κέρκυρα, νιώθω περηφάνια, όχι επειδή η διαδρομή ήταν εύκολη, αλλά επειδή δεν τα παράτησα. Αν μπορούσα να της πω κάτι, θα ήταν: "Μην ανησυχείς για το πόσο θα σου πάρει. Συνέχισε και θα τα καταφέρεις"».

• **Ξεκινώντας αυτήν την πορεία, φανταζόσασταν ποτέ ότι θα φτάνατε να εργάζεστε ως υποπλοίαρχος σε κρουαζιερόπλοιο της Disney;**

«Ειλικρινά, όχι! Όταν μπαίνεις στη σχολή, έχεις όνειρα και στόχους, αλλά δεν μπορείς να γνωρίζεις πού ακριβώς θα σε οδηγήσει όλο αυτό. Εγώ τότε ήθελα απλά να προχωρήσω, να μάθω, να ταξιδέψω και να εξελιχθώ. Το ότι σήμερα βρίσκομαι σε αυτή τη θέση και μάλιστα, σε ένα πλοίο της Disney, με κάνει ιδιαίτερα περήφανη. Υπάρχει μια όμορφη αντίθεση σ' αυτό: ένα κορίτσι από ένα πολύ μικρό χωριό της Κέρκυρας, που μεγάλωσε έχοντας τη θάλασσα μπροστά του, σήμερα ταξιδεύει σε όλον τον κόσμο κι έχει μια θέση ευθύνης σε ένα κρουαζιερόπλοιο μιας κορυφαίας εταιρείας. Δεν είχα ονειρευτεί απαραίτητα αυτήν ακριβώς τη θέση, αλλά σήμερα, κοιτάζοντάς την, νιώθω ότι άξιζε κάθε βήμα που χρειάστηκε να κάνω, για να φτάσω εδώ».

• **Πώς προέκυψε η συνεργασία με τη Disney Cruise Line και τι ήταν αυτό που σας έκανε να πείτε «ναι»;**

«Προέκυψε όσο εργαζόμουν για άλλη εταιρεία. Απλώς, σκεφτόμουν ότι ίσως ήρθε η στιγμή να δοκιμάσω κάτι καινούριο και να τεστάρω τις δυνατότητες μου. Αυτό που με έκανε, τελικά, να πω το “ναι”, ήταν ο συνδυασμός της επαγγελματικής εξέλιξης και των νέων ευθυνών, καθώς και των καλύτερων αποδοχών, φυσικά. Ουσιαστικά, ήταν μια απόφαση, με την οποία θα μπορούσα να αξιοποιήσω την εμπειρία μου και να δοκιμάσω τις δυνατότητές μου σε ένα νέο περιβάλλον».

• **Για εκατομμύρια ανθρώπους η Disney σημαίνει παιδικά χρόνια, παραμύθια και μαγεία. Πώς είναι να εργάζεστε καθημερινά σε έναν κόσμο, που για τους επιβάτες είναι συνδεδεμένος με τη φαντασία, ενώ για εσάς είναι ένας χώρος μεγάλης ευθύνης;**

«Είναι μια πολύ ιδιαίτερη αίσθηση. Για τους επισκέπτες, το πλοίο είναι ένας κόσμος διακοπών, χαράς και φαντασίας. Για εμάς, πίσω από αυτή την εικόνα, υπάρχει ένας ολόκληρος μηχανισμός, που λειτουργεί με ακρίβεια, πειθαρχία και πολύ μεγάλη ευθύνη. Ως υποπλοίαρχος, η δική μου προτεραιότητα είναι πάντα η ασφάλεια. Υπάρχουν στιγμές, που πρέπει να είσαι απόλυτα συγκεντρωμένος, να παίρνεις αποφάσεις και να σκέφτεσαι με τρόπο, που δεν αφήνει περιθώριο για λάθη. Ταυτόχρονα, όμως, βρίσκεσαι μέσα σε ένα περιβάλλον, όπου γύρω σου βλέπεις παιδιά να ενθουσιάζονται, χαρούμενες οικογένειες και ανθρώπους να ζουν κάτι, που μπορεί να περίμεναν χρόνια».

• **Πόσο διαφορετική είναι η πραγματικότητα πίσω από τη λαμπερή εικόνα ενός κρουαζιερόπλοιου; Τι δε βλέπει ο επιβάτης;**

«Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική - κι αυτό είναι, ίσως, και το ζητούμενο. Ο επισκέπτης βλέπει ένα πλοίο γεμάτο χαμόγελα, διασκέδαση, καθαρούς χώρους και όμορφες εικόνες. Πίσω από αυτή την εικόνα, όμως, υπάρχει μια τεράστια ομάδα ανθρώπων, που εργάζεται ασταμάτητα, με ασκήσεις ασφαλείας, ελέγχους, συσκέψεις, εκπαίδευση και προετοιμασία για κάθε πιθανό ή απρόβλεπτο σενάριο. Ένα κρουαζιερόπλοιο είναι, ουσιαστικά, μια πλωτή πόλη, που πρέπει

να λειτουργεί καθημερινά με ακρίβεια, ανεξάρτητα από τις συνθήκες. Και πίσω από κάθε χαμόγελο υπάρχει ένας άνθρωπος, που μπορεί να εργάζεται πολλές ώρες και να βρίσκεται μήνες μακριά από την οικογένειά του, προσπαθώντας να προσφέρει την καλύτερη δυνατή εμπειρία. Στη γέφυρα, όμως, όλα αυτά περνούν σε δεύτερη μοίρα. Εκεί κυριαρχούν η συγκέντρωση, η υπευθυνότητα και η συνεχής επαγρύπνηση, με την ασφάλεια των ανθρώπων να αποτελεί πάντα την απόλυτη προτεραιότητα».

• **Ως υποπλοίαρχος, ποιες είναι οι βασικές σας ευθύνες;**

«Η βασικότερη ευθύνη που έχω είναι η ασφάλεια του πλοίου, του πληρώματος και των επιβατών. Είμαι υπεύθυνη για τη σωστή λειτουργία της γέφυρας, τη ναυσιπλοΐα και για την τήρηση όλων των απαραίτητων διαδικασιών, σύμφωνα με τους κανονισμούς. Το να ξέρεις ότι πάνω στο πλοίο βρίσκονται χιλιάδες άνθρωποι και ότι έχεις ένα μέρος της ευθύνης για την ασφάλειά τους είναι, σίγουρα, κάτι, που σε κάνει να παίρνεις τη δουλειά σου πολύ σοβαρά. Υπάρχει πίεση, αλλά με τον καιρό μαθαίνεις να τη διαχειρίζεσαι και να παραμένεις ψύχραιμος. Προσωπικά, προσπαθώ να μην σκέφτομαι την ευθύνη ως κάτι, που πρέπει να με φοβίζει. Αλλά ως κάτι, που με κάνει να είμαι πάντα προσεκτική και συγκεντρωμένη. Εμπιστεύομαι την εκπαίδευση και την εμπειρία μου, αλλά και την ομάδα μου, γιατί σε ένα καράβι τίποτα δε γίνεται από έναν μόνο άνθρωπο».

• **Ως γυναίκα σε μια απαιτητική και παραδοσιακά ανδροκρατούμενη θέση, χρειάστηκε ποτέ να απο-**

δείξετε περισσότερο τις ικανότητές σας; Υπήρξαν στερεότυπα που χρειάστηκε να ξεπεράσετε;

«Ναι, υπήρχαν. Η ναυτιλία για πολλά χρόνια ήταν ένας κυρίως ανδροκρατούμενος χώρος, οπότε προσπάθησα να κερδίσω τον σεβασμό μέσα από τη δουλειά μου. Στο φινάλε, όμως, δε μετράει αν είσαι άντρας ή γυναίκα, αλλά αν μπορείς να ανταποκριθείς στις απαιτήσεις της θέσης σου. Πιστεύω ότι τα στερεότυπα τα ξεπερνάς με τις πρά-

ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΑΜΟΪΛΗΣ - ΧΗΜΙΚΟΣ έτος ιδρύσεως 1996

acqua chemitec
Corfu

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΝΕΡΟΥ & ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Χημικά προϊόντα πισίνας, Απορρυπαντικά Κουζίνας και Γενικών Χρήσεων,
Συστήματα Αποσκλήρυνσης και ώσμωσης.

A & Δ ΣΑΜΟΪΛΗ Ο.Ε.

Χτίζουμε καθημερινά σχέσεις εμπιστοσύνης με στόχο ένα ολοκληρωμένο και αναβαθμισμένο ποιοτικό αποτέλεσμα.

Η **Acqua Chemitec** ιδρύθηκε το 1996 από το χημικό Νίκο Σαμοΐλη. Από τότε και μέχρι σήμερα έχει διαγράψει μια πορεία δυναμικής ανάπτυξης στην προώθηση προηγμένων τεχνολογιών στην επεξεργασία νερού, στην παροχή υπηρεσιών και στην απολύμανση.

Η **Acqua Chemitec** δραστηριοποιείται στο Νομό Κέρκυρας. Μεταξύ των πελατών της, μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες την εμπιστεύονται, τόσο για την ποιότητα και αποτελεσματικότητα των προϊόντων της και των υπηρεσιών της όσο και

για την άμεση ανταπόκριση της στην επίλυση προβλημάτων που παρουσιάζονται στους πελάτες της κατά την τουριστική περίοδο.

Στην Acqua Chemitec θα βρείτε:

- Πολυετή Εμπειρία & Γνώση
- Άμεση Ανταπόκριση
- Ποιότητα & Αποτελεσματικότητα Προϊόντων & Υπηρεσιών
- Αποκλειστικές Συνεργασίες με Κορυφαίες Εταιρείες
- Διαχρονικές Σχέσεις Εμπιστοσύνης

21ης Μαρτίου 8, Λευκίμμη - Κέρκυρα

26620 24864 • 6971 762 998 • 6982 286 113

info@acquachemitec.gr • www.acquachemitec.gr • Fb: Acqua Chemitec Corfu

Ξεις σου: με κάθε δύσκολη κατάσταση που αντιμετωπίζεις, κάθε σωστή απόφαση και κάθε ευθύνη που αναλαμβάνεις με επιτυχία. Σήμερα, δεν αισθάνομαι ότι χρειάζεται ν' αποδείξω κάτι, επειδή είμαι γυναίκα. Είμαι υποπλοίαρχος και θέλω να κρίνομαι για τη δουλειά, τις γνώσεις και τις ικανότητές μου. Και, αν μέσα απ' τη δική μου πορεία, μπορώ να κάνω έστω και μία γυναίκα να σκεφτεί "μπορώ να το κάνω κι εγώ", τότε αυτό με κάνει πραγματικά περήφανη».

• **Έχοντας ταξιδέψει σε τόσα διαφορετικά μέρη, τι είναι αυτό που σας λείπει περισσότερο όταν βρίσκεστε για μεγάλο χρονικό διάστημα μακριά από την Κέρκυρα;**

«Περισσότερο, νομίζω, μου λείπει η αίσθηση του σπιτιού και η ηρεμία που νιώθω, όταν βρίσκομαι εκεί. Έχω ταξιδέψει σε τόσα διαφορετικά μέρη και έχω δει πολλές όμορφες πόλεις και χώρες, αλλά έχω καταλάβει ότι, όσο όμορφο κι αν είναι ένα μέρος, είναι πάντα αλλιώς αυτό, που αποκαλείς "σπίτι σου". Μου λείπουν οι δικοί μου άνθρωποι, οι φίλοι μου, οι βόλτες στο νησί και πολλές μικρές καθημερινές στιγμές, που, όταν είσαι εκεί θεωρείς δεδομένες. Ίσως, τελικά, αυτό να είναι και το πιο δύσκολο κομμάτι της δουλειάς στη θάλασσα. Όχι τόσο η απόσταση, αλλά η απώλεια κάποιων από αυτές τις απλές στιγμές».

• **Υπάρχει κάποια εικόνα, μυρωδιά, ήχος ή γεύση από την Κέρκυρα, που σας ταξιδεύει πίσω στο σπίτι, όταν βρίσκεστε στη θάλασσα;**

«Κυρίως τα όμορφα τοπία του νησιού και μια καλή βόλτα στα καντούνια και στην Πόλη, μαζί με τους αγαπημένους μου ανθρώπους. Μικρά πράγματα, αλλά, όταν είσαι μακριά, σου θυμίζουν αμέσως την Κέρκυρα».

• **Πώς είναι για μια Κερκυραία να βλέπει το νησί της από τη γέφυρα ενός μεγάλου πλοίου, από τη θάλασσα αντί από τη στεριά; Τι αισθάνεστε τη στιγμή που το πλοίο πλησιάζει την Κέρκυρα;**

«Η τελευταία φορά που ήρθα στην Κέρκυρα με καράβι ήταν το 2019. Τον Ιούνιο του 2027 θα επιστρέψουμε στην Κέρκυρα για μια μόνο φορά και πραγματικά, ανυπομονώ, γιατί αυτή η φορά θα είναι ακόμη πιο ξεχωριστή, διότι θέλω να έχω μαζί μου τον σύντροφό μου και τους γονείς μου ως επισκέπτες, για να τους δείξω το πλοίο και να δουν από κοντά τον χώρο, στον οποίο εργάζομαι. Νομίζω ότι, όταν θα πλησιάζουμε την Κέρκυρα, θα νιώσω σίγουρα υπερηφάνεια και ίσως συγκίνηση! Να βλέπω το νησί μου από τη γέφυρα, αλλά αυτή τη φορά περιμένοντας τους δικούς μου ανθρώπους πάνω στο πλοίο, θα είναι πραγματικά μια στιγμή που θα θυμάμαι».

• **Πιστεύετε ότι η Κέρκυρα, ως ένας τόπος με τόσο έντονη σχέση με τη θάλασσα και τα ταξίδια, επηρέασε με κάποιον τρόπο τον άνθρωπο και τον επαγγελματία που γίνετε;**

«Η θάλασσα ήταν πάντα ένα κομμάτι της καθημερινότητάς μου, οπότε, χωρίς να το καταλαβαίνω ίσως, από μικρή ένωθα πιο κοντά σε αυτόν τον τρόπο ζωής. Η Κέρκυρα με έμαθε να αγαπάω τη θάλασσα, αλλά κυρίως να εκτιμώ την επιστροφή. Και -ίσως το σημαντικότερο- να κρατάω τις ρίζες μου, όσο μακριά κι αν ταξιδεύω»

• **Αν η θάλασσα είναι ο δρόμος που σας ταξιδεύει στον κόσμο, η Κέρκυρα τι είναι για εσάς; Ο τόπος από τον οποίο ξεκινήσατε ή ο τόπος στον οποίο πάντα επιστρέφετε;**

«Η Κέρκυρα είναι, για μένα, ο τόπος που πάντα θα επιστρέφω. Η θάλασσα με ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο, αλλά η Κέρκυρα είναι το σπίτι μου και το μέρος που πάντα ανυπομονώ να ξαναδώ, να ξεχάσω λίγο τη δουλειά, να είμαι ο εαυτός μου και να περάσω όμορφες στιγμές με τα αγαπημένα μου άτομα».

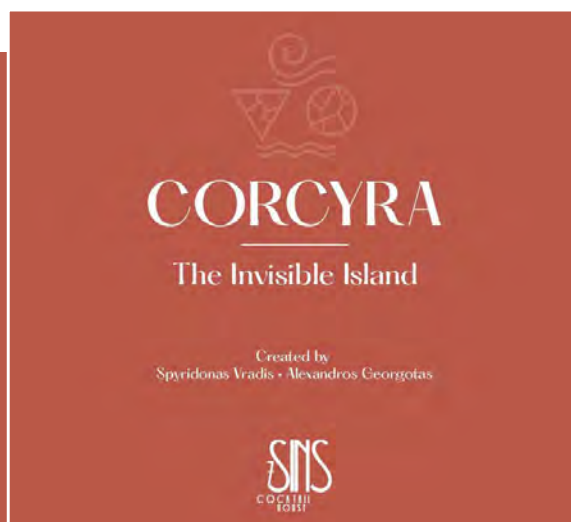

ΤΑ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ DISNEY

ΠΛΩΤΟΙ παράδεισοι. Εν πλω περπατήσεις σ' εξωτικούς προορισμούς (από Καραϊβική έως Αλάσκα και «κλου» τα ιδιωτικά νησιά της Disney στις Μπαχάμες: Castaway Cay και Disney Lookout Cay). Ταξίδια φαντασίας, με διάχυτα τ' αρώματα του Disney κόσμου - dream makers, που συνεπαίρνουν μικρούς και μεγαλύτερους... Το τεράστιο, Disney Adventure. Το περιβαλλοντικά προηγμένο, Disney Destiny. Κι ακόμη, το Believe, το Dream, το Fantasy, το Magic, το Treasure, το Wonder και το Wish' κι ο στόλος ολοένα μεγαλώνει. Με χωρητικότητα έως και 4.000 επιβάτες έκαστο, μοναδικό (οικογενειακό)

σχεδιασμό και παροχή υψηλών, ποιοτικά, facilities, τα κρουαζιερόπλοια της Disney Cruise Line, εδώ και χρόνια, προσφέρουν σε μικρούς και μεγαλύτερους μια σπάνια εμπειρία, συνδυάζοντας κομψότητα με βολικές εγκαταστάσεις και πινελιές μαγείας, γύρω απ' την «εφαρμογή» μελετημένων Disney θεματικών. Παντού. Απ' τη διαμονή / δωμάτια και την εστίαση (special focus στα θεματικά, περιστρεφόμενα εστιατόρια / rotation dining, όπου οι γεύσεις συνδυάζονται με ρυθμούς... Καραϊβικής, κινούμενα σχέδια ή υποβρύχια, ωκεάνια θέαση), έως τις ειδικά προγραμματισμένες δραστηριότητες: παιχνίδια,

cine θεάσεις (κλασικών έργων ή νέων κυκλοφοριών της Disney), θέατρο (μ' αφιερώματα σε μεγάλα θεατρικά παλάτια του παρελθόντος και ζωντανές αυθεντικές μουσικές παραγωγές της Disney), πισίνες (όπως η... φανταστική του Mickey), live «Broadway - style» musicals, parties, show πυροτεχνημάτων, έως την εμπειρία του πρώτου πάρκου νερού στη θάλασσα (το μαγευτικό Awana Duck). Και, φυσικά, τις, με κάθε ευκαιρία, συναντήσεις με τους αγαπημένους Disney heroes (plus Pixar, Marvel και Star Wars). Μια πρόχειρη, μόνο, ματιά στο τι εστί «κρουαζιερόπλοια της Disney»...

«ΚΟΡΚΥΡΑ - ΤΟ ΑΘΕΑΤΟ ΝΗΣΙ»

Το νέο μενού του «7 Sins Cocktail House», στην Εβραϊκή, κάνει τη γεύση αφηγητή της ιστορίας του νησιού

ΚΑΠΟΤΕ, πικάντικη και ζωηρή. Σαν περιπέτεια. Άλλοτε, ήπια. Σαν 'ξιστόρηση. Έντονη σαν τη φωτιά, πικρή σαν την απώλεια. Περιπετειώδης σαν τους θρύλους. Ή δροσερή, γλυκιά. Σαν τ' όμορφο της θέας... Τι είναι η γεύση, τελικά; Μνήμη είναι. Διαδρομών. αναμνήσεων, ανθρώπων και στιγμών. Που αρκεί, θαρρείς, μία σταγόνα να φθάσει 'κεί, στον ουρανίσκο, για να ξυπνήσει αναγωγές. Και ιστορίες. Αν ζεις σε τόπο ευλογημένο, που ξεχειλίζει ερεθίσματα, γίνεται ακόμη ευκολότερο. Το μόνο που χρειάζεται, μεράκι. Τέχνη. Έμπνευση. Τα έχεις; Σκαρώνεις concepts σαν κι αυτό...

«Κόρκυρα - Το Αθέατο Νησί»
by «7 Sins»

ΤΟ ΝΕΟ «μενού» του cocktail house - hot spot της πόλης (Εβραϊκή) είναι κάτι απείρως περισσότερο από μια επικαιροποιημένη πρόταση: υπόσχεση. Για μια απόλυτη εμπειρία. Μια σύνδεση του τόπου με τις ρίζες του. Την ιστορία, την παράδοση, τους μύθους του. Τα ορατά και τα αθέατα. Τα ενστικτώδη. Μ' αφηγητή την υγρή γαστρονομία...

ΠΩΣ, όμως, γεννήθηκε το project; «Κάθε δημιουργικό έργο», σημειώνει ο founder & Bar Ambassador του «7 Sins», Σπυρίδωνας Βραδής, «ξεκινά με μια ιδέα. Μια εικόνα, μια ανάμνηση.... Στην περίπτωσή μας, η αφηγηρία ήταν ένα ερώτημα, που με συνόδεψε για χρόνια: "Μπορεί ένα cocktail να αφηγηθεί έναν τόπο;"»

ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ, την απάντηση την ήξερε. Πρώιμα, νωρίς: «Ως bartender και ιδρυτής του "7 Sins", δεν αντιμετώπισα ποτέ το bartending ως μια αποκλειστικά τεχνική διαδικασία. Απ' την αρχή της πορείας μου, το cocktail υπήρξε για μένα ένα μέσο επικοινωνίας. Μια γλώσσα, μέσα από την οποία μπορούν να μεταφερθούν ιστορίες, συναισθήματα και πολιτισμικές αναφορές».

ΟΛΑ τα επέκεινα ήταν, απλά, θέμα ωρίμανσης. Πρώτα, του concept. Σχηματοποιημένου, πια, «σε μια εμπειρία, που ν' αποδίδει την πραγματική ταυτότητα της Κέρκυρας. Όχι μέσα από τις στερεοτυπικές εικόνες ενός τουριστικού προορισμού, αλλά μέσα από τις αφανείς ιστορίες που διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα του νησιού».

ΚΙ ΕΠΕΙΤΑ, πρακτικά, των συνθηκών. Με special, εδώ, αναφορά στη συνοδοιπορία - συνδρομή του Αλέξανδρου Γεωργιάδη ως προς την τεχνική ανάπτυξη του project. «Με κοινή αντίληψη για τη δύναμη της αφήγησης και τη σύνδεση γεύσης - πολιτισμού, εργαστήκαμε πάνω σε μια πρόταση, που ξεπερνά τα όρια ενός cocktail menu και προσεγγίζει το bar ως χώρο πολιτιστικής εμπειρίας». Εν συντομία, η αφήγηση της Κέρκυρας μέσα από τη γεύση.

ΠΟΙΑΣ Κέρκυρας, όμως... Της αρχέγονης, πρωτογενούς - εξ ου και η επιλογή, ως title issue, της αρχαίας της ονομασίας («Κόρκυρα»). «Μια συνειδητή επιστροφή στις ρίζες του νησιού, πολύ πριν αυτό αποκτήσει τη σημερινή του εικόνα ως ένας από τους σημαντικότερους τουριστικούς προορισμούς της Μεσογείου». Και, άρα, τούτο: της «αθέατης»: «Η αόρατη πλευρά της. Η μυθολογία που συνδέει το νησί με τον Ποσειδώνα και τους Φαίακες. Οι πολιτισμικές επιρροές που άφησαν πίσω τους Ενετοί, Γάλλοι και Άγγλοι. Η γαστρονομική μνήμη, οι τοπικές πρώτες ύλες, τα αρώματα, οι ιστορίες και οι μικρές λεπτομέρειες, που δεν αποτυπώνονται εύκολα σε έναν ταξιδιωτικό οδηγό...».

ΔΟΜΙΚΑ, γύρω απ' τον διακριτό, κυρίαρχο στόχο («να ανατραπεί η συμβατική λογική ενός cocktail menu»), ο σχεδιασμός, το «χτίσιμο», «πάτησε», όχι στη συνήθη λογική της οργάνωσης γύρω από κατηγορίες αποσταγμάτων ή γευστικών χαρακτηριστικών. Αλλά του αφηγηματικού χάρτη. «Ο επισκέπτης δεν καλείται να επιλέξει απλά ανάμεσα σε gin, rum ή whisky. Αλλά ποια ιστορία θέλει να ζήσει, μεταξύ τεσσάρων θεματικών διαδρομών». Εν είδει επιμέρους κεφαλαίων - σταθμών ενός ενιαίου ταξιδιού, με την αφήγηση να εξελίσσεται όσο προχωράει η βραδιά...

✓ **Η Άφιξη** - η είσοδος στο Ιόνιο.

✓ **Η Γη** - η γη των Φαίακων και η φιλοξενία.

✓ **Το Πέρασμα** - η άγρια φύση και οι μύθοι της.

✓ **Η Νوستαλγία** - ο Νόστος και η επιστροφή στη μνήμη.

Η επιλογή της βάσης, μέρος της εμπειρίας

ΕΝΑ ακόμη στοιχείο που διαφοροποιεί το project, βρίσκεται στον τρόπο, με τον οποίο ο επισκέπτης καλείται να επιλέξει το cocktail του... «Στο menu», σημειώνει ο Βραδής, «δεν αναφέρεται η αλκοολική βάση των cocktails. Δεν θα βρεις δίπλα, την ένδειξη gin, rum, whisky κ.λπ.». Επιλογή (επίσης) συνειδητή, ως μέρος της όλης φιλοσοφίας: «Τη μετάδοση του ενδιαφέροντος, από το είδος του αποστάγματος, προς τη γεύση, τα αρώματα και την ιστορία. Ο επισκέπτης πρώτα ανακαλύπτει τον τόπο, τη διαδρομή και το γευστικό προφίλ που τον εκφράζει και στη συνέχεια επιλέγει ο ίδιος την αλκοολική βάση που επιθυμεί». Με αυτόν τον τρόπο, το cocktail ξεφεύγει απ' τη λογική του προκαθορισμένου προϊόντος, που απλώς παραγγέλλεται. «Γίνεται μια προσωπική σύνθεση». Με την ίδια γευστική αφήγηση να αποκτά, δυναμικά, διαφορετικούς χαρακτήρες, ανάλογα με την επιλογή του αποστάγματος βάσης. «Δεν ξεκινάμε απ' το ποτό, για να φθάσουμε στην ιστορία. Ξεκινάμε από την ιστορία και αφήνουμε τον επισκέπτη να αποφασίσει πώς θέλει να την απολαύσει». Σαφές...

Η πρώτη ύλη αφηγείται ιστορίες

ΣΤΗΝ ίδια λειτουργική λογική, η επιλογή των υλικών δεν έγινε με μοναδικό κριτήριο τη γεύση. «Κάθε πρώτη ύλη έπρεπε να έχει λόγο ύπαρξης μέσα στην ιστορία». Έτσι, το κουμ-κουάτ, η συκομαίδα, το νούμπουλο, το εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο, το μέλι ή τα αρωματικά βότανα δεν αντιμετωπίζονται ως απλά δηλωτικά της τοπικότητας, αλλά «ως πολιτισμικά σύμβολα. Μεταφέρουν μνήμη. Γεωγραφία. Ιστορίες ανθρώπων. Οι σύγχρονες τεχνικές του bartending δεν έρχονται να καλύψουν αυτές τις αναφορές, αλλά να τις αναδείξουν μέσα από μια νέα γευστική γλώσσα...».

Η φιλοξενία ως πολιτιστική εμπειρία

ΠΡΟΦΑΝΕΣ: το όραμα πίσω από το «Κόρκυρα - Το Αθέατο Νησί» δεν περιορίζεται στο περιεχόμενο του ποτηριού. Επεκτείνεται σε ολόκληρη την εμπειρία του επισκέπτη. Μια εμπειρία ολοκληρωμένη και πολυεπίπεδη (ο τρόπος παρουσίασης, η συνοδός αφήγηση κάθε επιλογής, η διαδοχή των γεύσεων, η αλληλεπίδραση με τους bartenders, ο ρυθμός...) και μια ξεκάθαρη αίσθηση: πως η φιλοξενία δεν αντιμετωπίζεται απλώς ως υπηρεσία. Αλλά ως μορφή αφήγησης. Και ο επισκέπτης, συμμετέχων ενεργά, δεν είναι απλώς πελάτης. Αλλά συνοδοιπόρος σε μια ιστορία που εξελίσσεται μπροστά του...

ΜΟΙΑΖΕΙ με το καταστάλαγμα («ή την πιο ολοκληρωμένη, ως τώρα, έκφραση») ενός προσωπικού οράματος, που διαμορφώνεται, χρόνια τώρα, στην κουλτούρα του «7 Sins» team. «Της πεποίθησης ότι το σύγχρονο bartending μπορεί να ξεπεράσει τα όρια της δημιουργίας ποτών και να λειτουργήσει ως εργαλείο πολιτιστικής έκφρασης, όπου η μυθολογία, η γαστρονομία, η ιστορία, η αισθητική και η φιλοξενία συνδέονται σε μια ενιαία εμπειρία».

ΣΕ ΜΙΑ περίοδο που η ελληνική bartending σκηνή διακρίνεται διεθνώς για την τεχνική της αρτιότητα, το «Κόρκυρα - Το Αθέατο Νησί» επιχειρεί να ανοίξει έναν διαφορετικό δρόμο. Να υποστηρίξει ότι το επόμενο βήμα δεν βρίσκεται μόνο στην καινοτομία των γεύσεων, αλλά στη δημιουργία εμπειριών με αυθεντική πολιτιστική ταυτότητα. Γιατί, όταν ένα cocktail καταφέρνει να αφηγηθεί έναν τόπο, παύει να είναι απλώς ένα ποτό. Γίνεται μια ιστορία, που ο επισκέπτης παίρνει μαζί του, πολύ μετά την τελευταία του γουλιά...

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, 1831

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Το «ΕΝ» επιχειρεί να «αναπαραστήσει» μέσα από 12 «εικόνες» το χρονικό της ημέρας (27/9) που σημάδεψε με αίμα τις τύχες της Ελλάδας. Στο Ναύπλιο...

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΜΕΡΑ που σημάδεψε με αίμα την ιστορία (και τις τύχες) της σύγχρονης Ελλάδας. Μια μέρα σαν κι αυτή, μια Κυριακή πρωί, στο Ναύπλιο. Η δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια. Το «ΕΝ», μέσα απ' τις πηγές, επιχειρεί την αναλυτική «αναπαράσταση» της τραγωδίας. Βήμα προς βήμα. Από την αζημέρωτη έξοδο απ' το Κυβερνείο, με προορισμό τον Αγ. Σπυρίδωνα. Μέχρι τα πρώτα μεθεόρτια του κακού. Τις πρώτες ώρες. Δώδεκα «εικόνες», δώδεκα αποτυπώματα στο χρώμα απ' τ' Ανάπλι. Και μιας Ελλάδας, που «εάν δεν...» θα ήταν, πιθανότατα, αλλιώς...

Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ | Το Κυβερνείο

Ξημερώματα Κυριακής, ώρα π. 05.30. Το πρώτο βήμα προς το μοιραίο. Αφετηρία, η κύρια ανατολική, καμαρωτή πύλη του Κυβερνείου από εκεί βγήκε ο Καποδίστριας. Είχε χτιστεί (τριώροφο νεοκλασικό) το 1829, σε οικόπεδο αγοράς Πανούτσου Νοταρά και σχέδια του Ναπολιτάνου αρχιτέκτονα, Pascal Irrpoliti, προς στέγαση της νεοσύστατης ελληνικής κυβέρνησης / κυβερνητική οικία. Αργότερα, διέμεινε εκεί ο Όθωνας («Βασιλικόν Παλάτιον»). Και πιο μετά, στεγάστηκε η Νομαρχία. Κατεστρέφη από πυρκαγιά το 1929. Και δεν ανοικοδομήθηκε ποτέ. Σώζεται πώρινος ορθογώνιος λίθος με το έτος κατασκευής του...

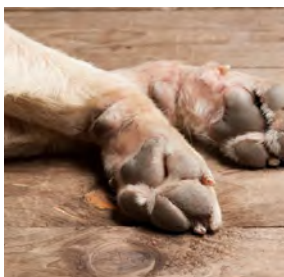
Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ | Πλατεία Συντριβανίου

Κατά τον Χρ. Πιτερό, ο Κυβερνήτης φορούσε βαθυγάλαζη ρεντικότα, άσπρο παντελόνι και βαθυγάλαζο καπέλο. Προορισμός, ο Ι.Ν. Αγ. Σπυρίδωνος, για τον κυριακάτικο εκκλησιασμό. Η διαδρομή, βήμα προς βήμα, ως εξής: απ' την πλατεία Συντριβανίου / νυν Τριών Ναυάρχων (το Κυβερνείο, στο δυτικό «φτερό» της - βλ. αποτύπωση Α. Μαργ, 1833)), στροφή δεξιά, στο Μεγάλο Δρόμο (νυν Βασ. Κωνσταντίνου). Συνέχεια δυτικά, στη (νυν) Άγγελου Τερζάκη (πρ. Αμαλίας κι Ε. Σωφρόνη), στροφή αριστερά, αρχές της οδού Σταϊκοπούλου και στο πρώτο ανηφορικό στενό, δεξιά κι ευθεία προς την πλατεία Αγ. Σπυρίδωνος.

Ο ΟΙΩΝΟΣ | Ο «Ποσειδώνας»

Κατά τον Ιταλό γιατρό, φιλέλληλα και φίλο του Καποδίστρια, Περιβιάνο Τζεκίνι, βγαίνοντας στην εξώπορτα του Κυβερνείου, ο Κυβερνήτης είδε το αγαπημένο του σκυλί να τριγυρίζει ανήσυχο γύρω απ' τα πόδια του. «Γάβγιζε, δεν ήθελε να τον αφήσει να φύγει», γράφει ο Σαρρής. Ο, δε, Μακρής μιλάει για «τον "Ποσειδώνα", το πιστό σκυλάκι του μπάρμπα-Γιάννη», που «έσκουζε αλλόκοτα». Στο project «Του Αναπλιού τ' Αγάλματα...», η Α. Κυριάκου βάζει το άγαλμα του Κυβερνήτη να διηγείται: «Φεύγοντας, το αγαπημένο μου σκυλί είχε ανησυχία. Δεν ήθελε να φύγω... Το έσπρωξα γρήγορα, να ξεφύγω...».

Το «ΕΝ», δια του δ/ντή
σύνταξής του,
Ηλία Αλεξόπουλου,
στο «σημείο μηδέν»

ΟΙ ΣΥΝΟΔΟΙ | Κοζώνης & Λεών

Τον Ιωάννη, σ' όλη τη διαδρομή, συνόδευαν οι δύο φρουροί του: ο 31ετής Κρητικός μονόχειρας και μονόφθαλμος, βετεράνος της Επανάστασης, Γ. Κοζώνης ή Κοκκώνης (έπειτα, μάρτυρας κατηγορίας των δολοφόνων - βλ. εικόνα Δ. Τσόκου / Μουσείο Μπενάκη) κι ένας 40ετής στρατιώτης, επ' ονόματι Λεών, Λεωνίδης ή (Α.) Λεωνίδας. Βάδιζαν λίγα βήματα πίσω του, ενώ, κατά τον Κοζώνη, «προπορευόταν ο γέρο - Γούτος (σ.σ. ντελάλης - εκκλησάρης), που θα ειδοποιούσε για την άφιξη του Κυβερνήτη» (κατ' άλλη εκδοχή, τους συνάντησε κάτω απ' το ναό): «Παραμερίστε! Έρχεται ο Κυβερνήτης της Ελλάδος...»

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ | Τερζάκη - Πλαπούτα

Κάπου 150 μ. απ' τον Αγ. Σπυρίδωνα, σε ερημικό σημείο (διασταύρωση Α. Τερζάκη - Δ. Πλαπούτα, πλ. Αναβρυτηρίου) και στο, ακόμη, μισοσκόταδο, ο Καποδίστριας βλέπει τους Μαυρομιχαλούς, Γεώργιο και Κωνσταντίνο (γιος - αδελφός του Γενάρχη, Πετρόμπεη). Με τις καλές τους φουστανέλες και τις καλές «μπιστόλες» τους, μαζί με τους φρουρούς - επιτηρητές τους, Ι. Καραγιάννη και Α. Γεωργίου. Πιθανόν, ερχόμενοι απ' το σπίτι τους (έμεναν κοντά, σε πάροδο της Πλαπούτα). Κατά τον Κοζώνη, ο Κυβερνήτης τους χαιρέτισε, δείχνοντας ατάραχος. Ανταπέδωσαν ή τούμπαλιν - κι έκοψαν δρόμο για την εκκλησία...

Η ΑΦΙΞΗ | Αγ. Σπυρίδων

Η ανθρωπογεωγραφία κατά την άφιξη (βάσει καταθέσεων): ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης στεκόταν εκτός ναού, δεξιά. Ο Γεώργιος, εσωτερικά της εισόδου, επί της αφίδωτης στοάς. Οι φρουροί τους, στον περίβολο. Παρών, ακόμη, ο λοχαγός Κουτσιαφόπουλος, δυο ξένοι περιηγητές, ένας φουστελανοφόρος, ένας ζητιάνος. Στο παραθύρι της, έναντι του Ναού, ήταν μια γυναίκα, η Παρασκευούλα και στο δικό του, ο υπουργός Εσωτερικών, Ρόδιος. Κι εντός, με κάποια θέα προς την είσοδο, οι επίτροποι, Μητρόπουλος - Νικολάου, ο στρατηγός Βαλτινός, οι Σαράντου, Σκούρας, ο υπαξιωματικός, Βούλγαρης και 5-6 ακόμη.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΚΕΨΗ | Δε δειλίασε..

Βλέποντας τους Μαυρομιχαλούς, ο Καποδίστριας καταλαβαίνει. Κατ' εκτίμηση, δε, ορισμένων, τότε θυμήθηκε την προειδοποίηση του Πάνου Ράγκου, κοινού του φίλου με τον Γιώργη Μαυρομιχάλη, πως θα τον σκότωνε, για την προσβολή που είχε κάνει στον πατέρα του. Τότε, ο Καποδίστριας (φέρεται να) είπε: «Αυτά είναι κουβέντες. Πες του ότι αν με σκοτώσουν, θα σκοτώσουν μαζί και την πατρίδα!» Κάποιοι περιγράφουν πως, για μια στιγμή, δίστασε να προχωρήσει προς την εκκλησία και αυτόπτες τον είδαν να στρέφει τα μάτια του προς την κοντινή οικία του υπουργού Στρατιωτικών, Ροδίου. Αλλά δε δειλίασε...

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ | Το βόλι

Ο Καποδίστριας βγάδι το καπέλο (ασκετής είσοδος στο Ι.Ν. εν είδη σεβασμού) κι ετοιμάζεται να εισέλθει στο ναό. Ώρα π. 06.00. Ώρα Μηδέν. Κατά τον Φίνλεϊ, ο Κωνσταντίνος τον αρπάζει απ' το ώμο και τον πυροβολεί με πιστόλα στη βάση του κρανίου, πίσω απ' τ' αφτί, λέγοντάς του: «Και 'γώ κακά χερόβολα και συ κακά δεμάτια». Παράλληλα, ο Γεώργιος τον μαχαιρώνει με αμφίστομο μαχαίρι στη δεξιά βουβωνική χώρα και ο Καραγιάννης (είχε ταχθεί, υποτίθεται, να προσέχει τους Μαυρομιχαλούς) πυροβολεί κι αυτός, μα, αστοχεί. Η σφαίρα βρίσκεται πάντα σφηνωμένη στον παραστάτη της πόρτας.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ | Του Κωνσταντίνου Μ.

Ο Καποδίστριας σωριάζεται στο χέρι του Κοζώνη, που τον αφήνει ήρεμα στο έδαφος και καταδιώκει τους φονιάδες. Πυροβολεί τον Κωνσταντίνο (φωτό). Τον πετυχαίνει στην πλάτη, ξώφαλτσα. Παράλληλα, δεκάδες λαού τους καταδιώκουν. Ο στρατηγός Φωτομάρας, ακούει. Βγαίνει στο παράθυρο. Σημαδεύει τον Κωνσταντίνο. Κάτω. Κόσμος και στρατιώτες πέφτουν πάνω του. Λιντσάρισμα. Παρακαλά να τον σκοτώσουν. Τον σέρνουν έως την πλατεία του Πλατάνου (Συντάγματος). Κι αφού ξεψύχησε, μπροστά απ' τον Στρατώνα (Αρχαιολογικό Μουσείο) τον πετούν στη θάλασσα, απ' τα τείχη του φρουρίου.

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ | Γεώργιος Μαυρομιχάλης

Ο Γεώργιος, μέσω της νυν Καποδιστρίου, διαφεύγει στη γαλλική πρεσβεία (Σταϊκοπούλου - άποψη της στη φωτο) και σκαρφαλώνει το τοιχάκι: «Έσκοτώσαμε τον τύραννον». Ο Ρουάν (πρεσβευτής) υπεσχέθη προστασίαν» (Κασομούλης). Το πλήθος πολιορκεί. Εν μέσω ζυμώσεων (σύσταση επιτροπής / Αυγουστίνος, Κολοκοτρώνης, Κωλέττης, απειλή διακοπής διπλωματικών σχέσεων απ' τον Άγγλο πρεσβευτή, Ντώκινς, αν δε ληφθούν μέτρα κατά των εξεγερμένων), ο Γεώργιος παραδίδεται. Υπό την εγγύηση του Πορτογάλου φρουράρχου, Αλμείντα πως θα δικαστεί δικαίως. Δικάστηκε. Άμεσα: θάνατος δια τυφεκισμού. Στο Ιτς Καλέ (10/10).

Η ΝΕΚΡΟΨΙΑ | Στο Κυβερνείο...

Η σορός του Καποδίστρια μεταφέρθηκε «εις το ανάκτορο αυτού (Κυβερνείο), συνοδευόμενος υπό πλήθους ολοφυρομένου». Η νεκροψία πραγματοποιήθηκε από επιτροπή ιατρών (Σ. Καρβελάς, Α. Παπαδόπουλος - Βρεττός, Ν. Μαράτος, Δ. Τράϊμπερ), «την 7 ώρα και τρία τέταρτα προ μεσημβρίας», παρόντος, πλην άλλων, του προέδρου της Γερουσίας, Κ.Δ. Τσαμαδού και του Γερουσιαστή, Α. Μεταξά. Το πόρισμα, κατά την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μιλά για: «Πληγών σφαιροειδών εις το όπισθεν μέρος της κεφαλής, από πυροβόλον όπλον» και «εις τον δεξιόν βουβώνα πληγών από όπλον κοφτερόν...».

Η ΤΑΡΙΧΕΥΣΗ | Ο Βοναφίν

Ταριχεύτηκε την επομένη (28/9). Στο Κυβερνείο. Παρουσία ιατρών (+ Μαλδίνης, Ζεγκίνης, Θεοφιλάς), «υπό του φαρμακοποιού Β(ονιφάτιου) Βοναφίν». Εσφαλμένα εθεωρείτο επί μακρόν πως η ταριχεύση έγινε στο Φαρμακείο «Ο Σωτήρ» του Βοναφίν («το πρώτον της Ελλάδος, 1828 - 1872»), στο Μεγάλο Δρόμο. Προϊόν, το σφάλμα, επιγραφής που τοποθετήθηκε (δεκ. '80), στην πρόσοψή του: «Εδώ εταριχεύθη...» Τα σπλάχνα του, σε πολυτελή θήκη, ετάφησαν στο Άγιο Βήμα του Αγ. Σπυρίδωνος. Η δε σορός, σε γυάλινο φέρετρο, εκτέθηκε σε λαϊκό προσκύνημα, στην είσοδο του Κυβερνείου. Έως την κηδεία (18/10).

BIOGARDEN MAMALOS

ΟΤΑΝ Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ, ΒΑΣΙΚΑ, ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ...

Η οικογενειακή επιχείρηση **Μάματος Ν. & Σ. / Biogarden Mamalos** είναι μία από τις παλαιότερες εταιρίες παραγωγής βιολογικών προϊόντων, αλλά και καλλιέργειας ανθέων στην Κέρκυρα. Για την Biogarden Mamalos, η βιολογική γεωργία συνιστά πρωτίστως στάση ζωής και δευτερευόντως αντικείμενο επαγγελματικής δραστηριότητας. Μέσα από πέντε ερωτήσεις / απαντήσεις, ο Δημήτρης Μάματος, συνεχιστής της εταιρείας, αναπτύσσει στο «ΕΝ» τον πλήρη χάρτη δράσης και οραματισμών, κρατώντας πάντα, σε περίοπτη θέση, το ζητούμενο της υψηλής ποιότητας και της -τόσο επίκαιρης- περιβαλλοντικής συνείδησης και προστασίας...

• **Η εταιρία σας λειτουργεί πάνω από 35 χρόνια. Ποια είναι η φιλοσοφία που προσβέβει;**

«Η Biogarden Mamalos είναι μία οικογενειακή επιχείρηση, που λειτουργεί από το 1988 και έχει ως στόχο την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων, με σεβασμό πάντα στο περιβάλλον. Η υπεύθυνη καλλιέργεια της γης αποτελεί για εμάς μια πράξη ευθύνης, την οποία υποστηρίζουμε από την πρώτη στιγμή που ιδρύθηκε η εταιρία μας. Και βεβαίως, συνεχίζουμε, δίχως εκπτώσεις...».

• **Ποιο είναι το ακριβές αντικείμενο δραστηριοποίησής σας;**

«Η εταιρία μας δραστηριοποιείται σε τρεις ζώνες:

1. Παραγωγή βιολογικών προϊόντων.
2. Παραγωγή φυτών εσωτερικού και εξωτερικού χώρου.
3. Εισαγωγή ανθέων από την Ολλανδία».

• **Ποια είναι τα οφέλη που κερδίζει κάποιος από την κατανάλωση βιολογικών προϊόντων;**

«Είναι πάρα πολλά, καθώς τα βιολογικά προϊόντα είναι πλούσια σε στοιχεία και βιταμίνες, απαραίτητα για την θωράκιση και τη διατήρηση της υγείας του ανθρώπινου οργανισμού. Επίσης, η παραγωγή των βιολογικών προϊόντων γίνεται με φυσικούς τρόπους, στηρίζοντας έτσι τη διατήρηση, τόσο της φυσικής ισορροπίας, όσο και της γονιμότητας του εδάφους. Συνεπώς, με την κατανάλωση βιολογικών προϊόντων συμμετέχουμε "έμμεσα" (αλλά ουσιαστικά) στην προστασία του περιβάλλοντος».

• **Να το αναλύσουμε λίγο παραπάνω αυτό; Πώς συμβάλει η βιολογική γεωργία στην... επιχείρηση διάσωσης του πλανήτη;**

«Στη βιολογική γεωργία δεν χρησιμοποιούνται λιπάσματα, φυτοφάρμακα, εντομοκτόνα και γενικότερα, απαγορεύεται η χρήση οποιωνδήποτε επιβλαβών, χημικών ουσιών. Αυτό έχει ως συνέπεια τη μείωση της ρύπανσης, τόσο του εδάφους, όσο και του αέρα και των υδάτων. Επίσης, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι στις φάρμες μας γίνεται χρήση ωφέλιμων εντόμων, συμβάλλοντας έτσι στη διατήρηση του κύκλου της ζωής».

• **Πώς φαντάζεστε την Biogarden Mamalos τα επόμενα 10 χρόνια;**

«Το όραμα μας περιγράφεται με μία και μονό λέξη: εξέλιξη. Προτεραιότητά μας είναι να επενδύουμε στη χρήση νέων, καινοτόμων τεχνικών, οι οποίες θα είναι φιλικές προς το περιβάλλον, με μοναδικό στόχο την παραγωγή προϊόντων υψηλών προδιαγραφών».

BIOGARDEN MAMALOS

ΜΑΜΑΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ, ΧΑΛΙΚΟΥΝΑΣ • ΤΗΛ. 6944693401

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΠΤΑΝΗΣΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΑΚΙΑΔΑ

Εικαστική επιμέλεια | Πρωτότυπη δημιουργία Isabella Stadler

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ

ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ Η ΕΥΑ ΚΑΡΓΙΟΦΥΛΛΗ

ΣΥΝΟΛΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΕΠΤΑΝΗΣΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΗΛΙΑΣ ΓΚΟΓΚΙΔΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2026 | 20:30

Κινηματογράφος ΟΡΦΕΑΣ

Κάθε μήνα η ΒΟΥΛΑ ΤΖΙΛΙΑΝΟΥ
κάνει τη βόλτα της στην πόλη
και την εξοχή της Κέρκυρας.
Ξεχωρίζει μια εικόνα, την αιχμαλωτίζει με
τον φωτογραφικό της φακό κι έπειτα, την
κάνει λέξεις. Αφήγημα. Ιστορία...

ΓΡΑΦΕΙ Η
ΒΟΥΛΑ ΤΖΙΛΙΑΝΟΥ

ΤΟ ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ

MANA κοιμάται χροόοοοοοοοοοο τώρα...
Η παρουσία της, η θωρία της, η μυ-
ρωδιά της, είναι στο νου μου, στα
όνειρά μου, στη γέυση μου... Στους
πόνους μου... Στο χαρακτήρα μου. Ως

και το κότσι της έχω! Μέρα με τη μέρα, αντί για μένανε, τη μάνα μου αντικρίζω στον καθρέφτη. **ΔΕΚΑΦΤΑ** του Σεπτέμβρη 1960, ημέρα Σαββάτο. Εσήμερα γιορτάζει η μάνα. Τηνε λένε Σοφία, αλλά όλοι τηνε φωνάζουμε Σόφω.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ εδίδαξε να φάμετε το κρέας εσή-
μερα αντίς αύριο, Κυριακή. Ήφερε μίανε λίτρα
μοσκάρι από του Διενή. Η μάνα θα το κάμει πα-
στιτσάδο, θα βάλει και πατάτες, για να φτουρί-
σει, γιατί πατάτες έχουμε, ενώ μανέστρα πρέ-
πει να αγοράσουμε. Και πού όβολα....

ΑΠΟ βραδύς η μάνα έκαμε και το ζυμάρι για τσι τηγανίτες. Τ' άφηκε σ' αρμάρι με τη άσπρηνη πετσέτα τουλουπωμένο, να φουσκώσει. Μπο- νόρα, τηνε ακούω που ανάβει τη στια και ανα- κατώνει τσου νταβάνες και το τηνάνι.

ΣΤΕΚΟ τόσο ακόμη στο κρεβάτι, μισοξύπνια. Μου αρέσει η μοσκοβόλια, που έρχεται από την κουζίνα. Χμμμ... Το παστιτσάδο γίνεται. Έχω και τόσο θέρμη, η άχαρη...

Η MANA θα μου βουτήξει ψωμί μέσα στο σου-
γο και, σα τση γυρέψω κι άλληνη φέτα, θα μου
φωνάξει:

- «Σώνει σου, τι σούγος θα μείνει στο φαϊ; Νερομπλούτσι θα γένει!»

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ έχει πάει στην εκκλησιοπούλα, στο Πέραμα· είναι επίτροπος και θα φέρει και άρτο. Η Αγιασοφιά είναι χτισμένη πάνω σε ένα βράχο, που βρέχεται ολοτρόγυρα από τη θάλασσα. Οι άνθρωποι που έχουνε φτάκει, οι περισσότεροι με τα ποδάρια, κάθονται όξω, επειδή δε χωράνε μέσα.

Η ΨΑΡΜΟΥΔΙΑ μπερδεύεται γλυκά με το κύμα της θάλασσας, το κρώξιμο από τσου γκλάρους και το φρέσκο χρώμα του Φτινότρωρου. Μόλις τελέψει η ψαλμουδία, θα μοιράσουν άρτο, που μοσκοβολάει κανέλα και γαρούφαλο.

ΤΑ ΣΚΑΛΙΑ που κατεβαίνουν από την ασφάλτο
ίσαμε κάτω, στη θάλασσα, είναι ασπρισμένα. Η
εκκλησιούλα και η εικόνα είναι στολισμένες
με μυρτιές, δάφνες και ρόζους κρίνους.

Ο ΑΠΟΛΕΩΣ ξεφορτώνει τα μιστά, που ανεβή-
κανε στην καρότσα του τρικούκλου και τα κου-
βάλησε από το χωριό. Εμένανε δε μ' άφηκε η
μάννα μου να πάω, γιατί είμαι ψυχρωμένη. Έκα-
στα σπιτί, μαζί με τη νόνα και τη μεγάλη μου
αδρεφή, την Κατιούσα.

Η ΚΑΤΙΟΥΣΑ έχει ανοίξει το ράδιο, ένα τρανζίστορ κίτρινο, «Φίλιπς», που ήφερε ο αδρεφός μας από την Αθήνα.

ΑΚΟΥΜΕ τα νέα και τραγούδια από το σταθμό της ΕΡΤ, που, εδώ και μερικά χρόνια, μεταδίδει τώρα και από την Κέρκυρα.

-«Εδώ Κέρκυρα, ραδιοφωνικός σταθμός Βορειοδυτικής Ελλάδος...»

ΚΑΙ αμέσως, ακουότανε το σήμα, το «Τσοπανάκος ήμουνα», που παιζότανε με φλογέρα.

«Ο ΠΟΜΠΟΣ κάλυπτε ολάκερη τη βορειοδυτική Ελλάδα», έλεγε ο πατέρας, «isiaμε την Αρβανία και την Ιταλία». Ήταν από δεύτερο χέρι - μπριχού, λέει, ήταν σε ένα αμερικάνικο πολεμικό πλοίο και αναμετάδιδε το πρόγραμμα «Η Φωνή της Αμερικής», πανίσχυρος ήταν. Απόξω από το χτίριο στα Κανάλια είναι και οι πανύψηλες, διχτυωτές κεραιές του, κοντά στο αεροδρόμιο.

ΑΥΤΟΣ ο κύριος, που είναι μια φωνή μέσα από το ράδιο, ήταν, λέει, ο κύριος Γιώργος Κάρτερ, Κερκυραίος λογοτέχνης, ποιητής και κριτικός θεάτρου· αυτά τα λέγανε οι μεγάλοι, εγώ δεν εκαταλάβαινα και πολλά.

ΕΣΗΜΕΡΑ, το λοιπό, τα νέα ήταν πολλά. **Ο ΤΖΩΝ** Κένεντι έγινε ο 35ος Πρόεδρος των ΗΠΑ. Διαστημικό σκάφος εκτοξεύτηκε στο διάστημα με επιβάτη μία πιθηκίνα - «η τσαμένη, τι γυρεύει στο φεγγάρι», σκέφτομαι! Η πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε, καταδικάστηκε σε θάνατο, γιατί έπνιξε στη στέρνα της αυλής την νύφη της, λέει η φωνή - και άλλα πολλά νέα, αλλά αυτά μου κάνανε εντύπωση.

ΥΣΤΕΡΑ, τα αθλητικά, που ακούει ο πατέρας. Ο Παναθηναϊκός συμμετέχει στο Κύπελλο, με κορυφαίο τον νεαρό Δομάζο και τον Λινοξυλάκη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ με τοπικά τραγούδια του Σκολαρίκη, μουζικές από μπάντες, καντάδες, με μουζικές του Χατζηδάκι από τσι ταινίες της Βουγιουκλάκης και άλλα λαϊκά, με τον Γαβαλά, την Βούλα Πάλλα και τη Γιώτα Λύδια.

ΕΝΩ ακούω μαγεμένη τσι άγνωστες - γνωστές φωνές, που είναι κρουμένες μέσα στο άσπρο κομπί του τρανζίστορ, ξάφνου μία βίζιτα με γιομίζει χαρά.

Ακούω τη βραχνή φωνή της Λουλούς...

- «Καλημέρα, Σόφω, σπολάητη σου! Άσκω-σε τσι κοπέλες! Ήρθα να μου δώκεις κάνα φιόρι, πάω στο Πέραμα, στην εκκλησιά».

ΑΣΚΩΝΟΜΑΙ γλήγορα από το κρεβάτι, που είμαι μουλωμένη και τρέχω στο πορτόνι να την προαπαντήσω.

ΠΡΩΤΗ φτάνει η Μπλανς, η σκύλα της, γαυγίζοντας και κουνώντας την ουρά της.

ΘΑ 'ΦΕΡΕ καραμέλες από 'κείνες τσι χρυσές, με την αγελαδίτσα. Κολλάνε στα δόντια μου, μα, δε με νοιάζει. Λιώνουνε όλο γλύκα στο στόμα μου...

Η ΜΑΝΑ σκουπίζει τα χέρια στη μποδιά της, σιάχνει τα μαλλιά της, σπρώχνει το τηγάνι πέρα από τη φωτιά, να μη καούν οι τηγανίτες. Τση βγάνει σκάνιο από κάτω, από τη σκεπαστή, γιατί ο καιρός πάει για βροχή. Την τρατάρει ζεστές τηγανίτες και ένα πιάτο τζίτζιφα.

Η ΛΟΥΛΟΥ κάθεται σταυροπόδι, βγάνει ένα τσιγάρο, το χτυπάει πάνου στη σκάτουλα και το ανάβει με το κάρβουνο, που τσήφερε η μάνα. Φουμάρει και τινάζει τη

στάχτη, σα τσου άντρες στο μαγαζί του Τσίπη.

ΕΙΝΑΙ τόσο όμορφη!

ΜΕ ΠΑΙΡΝΕΙ αγκαλιά και μου δίνει καραμέλες. Μοσκοβολάει αλισίβα και κολόνια λεμόνι!

ΑΚΟΥΜΠΑΩ το μούτρο μου στο πέτο της, μα, κρατάω τα χέρια μακριά, να μη τη 'γγίξουνε, τι είναι κατάμαυρα από τα φρέσκα καρύδια, που επάστεψα εχτές.

ΕΙΝΑΙ σα τη βασίλισσα! «Μα, έχει το διάλο μέσα της», λέει η μάνα.

ΤΣΗ κόβει ντάλιες και ρόζους κρίνους. Εμένανε μου φαίνεται σα τη Μελίνα Μερκούρη, που φουμάρει. Την είδα φωτογραφία στο «Ρομάντζο», που ήφερε από τσι φιλονάδες της η Κατιούσα και το διαβάζει τη νύχτα, με το φως της λάμπας.

Η ΛΟΥΛΟΥ φεύγει με το μποκέ και το σκύλο της και η μάνα πάει τρεχάκι να ιδεί το παστιτσάδο και να αποκάμει τσι τηγανίτες.

ΚΑΘΟΜΑΙ στο σκάνιο, που άφηκε όξω η μάνα και περιμένω τον πατέρα να μου φέρε άρτο.

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Τότσο θέρη: λίγο πυρετό.

Σούγος: ζουμί.

Ψυχωμένη: κρυωμένη.

Σπολάητη σου: εις πολλά έτη.

Σκάνιο: καρέκλα.

Πέτο: στήθος.

Άκουσέ το... Δες το... Ζήσε το...

Στη «Λυραία», η μουσική γίνεται γνώση, έκφραση, δημιουργία και χαρά.

Για μία ακόμη μουσική χρονιά, η «Λυραία» συνεχίζει το έργο της σε έναν καλαίσθητο και φιλόξενο χώρο μουσικής εκπαίδευσης στην Κέρκυρα, προσκαλώντας παιδιά και ενήλικες να γνωρίσουν τη μουσική ουσιαστικά: να ακούσουν, να τραγουδήσουν, να παίξουν, να συνεργαστούν και να δημιουργήσουν μέσα από μεθοδική διδασκαλία, σωστή τεχνική καθοδήγηση και σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις.

Γιατί η μουσική εκπαίδευση μπορεί να είναι ευχάριστη, ζωντανή και δημιουργική, χωρίς να χάνει την ποιότητα, τη συνέπεια και τη σωστή τεχνική που απαιτεί η πραγματική εξέλιξη.

Με γνώση, υπευθυνότητα και περισσότερα από 25 χρόνια μουσικής και εκπαιδευτικής εμπειρίας, έχουμε δημιουργήσει στη «Λυραία» ένα περιβάλλον όπου κάθε μαθητής μπορεί να καλλιεργήσει τις δυνατότητές του, να αποκτήσει γερές μουσικές βάσεις και να εξελιχθεί με αυτοπεποίθηση, σεβασμό και χαρά.

Στη νέα μουσική χρονιά λειτουργούν:

- Παιδική Χορωδία
- Μεικτή Χορωδία Ενηλίκων
- Ατομικά μαθήματα Πιάνου
- Ατομικά μαθήματα Σύγχρονης Φωνητικής
- Διαδραστικό Μάθημα Μουσικής για παιδιά
- Δυνατότητα δωρεάν μαθήματος γνωριμίας, κατόπιν συνεννόησης.

Εθνικής Παλαιοκαστρίτσας 25, Σολάρι - Τηλέφωνο 693 612 2939
Καλλιτεχνική διεύθυνση και διδασκαλία: Αγάθη Κοσκινά

«Λυραία» — εκεί όπου η γνώση συναντά τη χαρά της δημιουργίας.

Οι εγγραφές συνεχίζονται.

Σας περιμένουμε να γνωριστούμε από κοντά!

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΥΡΑΙΑ
2024

Λυραία

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ξεκινούν τα μαθήματα!

Η μουσική μας ενώνει,
η χορωδία μας εμπνέει!

ΜΕΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
Τραγουδάμε μαζί, φτιάχνουμε αρμονίες, δημιουργούμε στιγμές που μένουν!

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ
20:30
ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ
19:30

ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
Τραγουδάμε, καλλιεργούμε τη μουσικότητά μας, οξύνουμε την αντίληψή μας και ανακαλύπτουμε τη χαρά της μουσικής!

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ
17:00 - 18:00

ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Μέσα από τα παιχνίδια του ρυθμού, τη φαντασία και τη δημιουργία, τα παιδιά έρχονται σε επαφή με τη μουσική με τρόπο δημιουργικό και βιώσιμο!

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ
18:00 - 19:00

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΙΑΝΟΥ
Αναπτύσσουμε τεχνική, μουσική έκφραση και ερμηνευτική αυτοπεποίθηση. Γνωρίζουμε τη μουσική μέσω από το ίδιο το όργανο και χτίζουμε βήμα βήμα, μια ουσιαστική σχέση μαζί της.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
Κλείστε μαζί μας την ημέρα και την ώρα που σας εξυπηρετεί!

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΦΩΝΗΤΙΚΗΣ
Ανακαλύπτουμε τις δυνατότητες της φωνής μας, καλλιεργούμε σωστή τεχνική, αναπτύσσουμε ερμηνευτική και δημιουργική. Μαθαίνουμε να τραγουδάμε με ελευθερία, ασφάλεια και προσωπικό ύφος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
Κλείστε μαζί μας την ημέρα και την ώρα που σας εξυπηρετεί!

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
Αγάθη Κοσκινά

Σας περιμένουμε!
Να δοκιμάσετε και να γίνετε μέρος της μουσικής μας παρέας!

Καλλιτεχνικός Σύλλογος Λυραία
Εθνικής Παλαιοκαστρίτσας 25, Σολάρι

69 36 122 9 39

Καλλιτεχνικός Σύλλογος Λυραία

EVA'S FASHION®
GREECE

Μοναδικά σχέδια
σε stainless steel

Βραχιόλια

Δαχτυλίδια

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Α. ΜΟΥΤΣΟΣ
Α.Ε.Β.Ε.Ν.Ο.Χ.

Εισαγωγική Χριστοδούλος Μούτσος ΑΕΒΕΝΟΧ
Τηλ.: +30 26610-30855 CORFU GREECE
www.moutsos.gr

Χονδρική - Λιανική

Τσάντες Καμβάς, η αγάπη του καλοκαιριού

sea⁺
PLUS

GREECE

Χονδρική - Λιανική

ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Α. ΜΟΥΤΣΟΣ
Α.Ε.Β.Ε.Ν.Ο.Χ.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ

• ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Α. ΜΟΥΤΣΟΣ •

Εισαγωγική Χριστόδουλος Μούτσος ΑΕΒΕΝΟΧ
Τηλ.: +30 26610-30855 CORFU GREECE
www.moutsos.gr

19/09/1970 – 19/09/2026

Η ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ

56 χρόνια μετά

ΜΝΗΜΗ - ΧΡΟΝΟΣ - ΤΟΠΟΣ

ΔΕΚΑΕΤΙΑ του '60 χαρακτηρίστηκε από τους αγώνες των λαών για την επαναπόκτηση των δικαιωμάτων τους, μέσα σε συνθήκες ανελέητης καταστολής. Σωστά, λοιπόν, η χρονική αυτή περίοδος αναφέρεται ως εποχή του Συλλογικού Αγώνα.

ΥΠΗΡΞΕ, όμως, ένας νεαρός φοιτητής στην Ιταλία, Έλληνας, Κερκυραίος, ο οποίος διαφοροποιήθηκε. Ως ένας σύγχρονος Δον Κιχώτης, προσέφερε την ίδια του τη ζωή, με πλήρη επίγνωση, στις ανάγκες του Αγώνα.

ΕΞΗΓΗΣΕ τους λόγους, για τους οποίους προχωρούσε σε αυτήν την πράξη, μέσα από δύο επιστολές που άφησε πίσω του: μία προς τον πατέρα του και μία προς τον φίλο του, τον Μιχάλη Γιαννακάκη, από το Ηράκλειο της Κρήτης.

Η ΑΚΡΑΙΑ αυτή πράξη του, η «αυτοπυρπόληση», η οποία για τον ίδιο αποτελούσε αυτοθυσία, ως μορφή διαμαρτυρίας και αντίστασης, τον έφερε αντιμέτωπο με ολόκληρο το πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι της εποχής.

ΠΡΩΤΑ και κύρια, με την οικογένειά του.

ΠΡΕΠΕΙ να σας επιβεβαιώσω -γιατί το έζησα δις, και με την «Υπόθεση Γιαν Πάλαχ»- ότι οι μόνοι άνθρωποι που πραγματικά υποφέρουν και των οποίων η «πληγή» δεν κλείνει ποτέ, όσα χρόνια κι αν περάσουν, είναι οι γονείς και τα αδέρφια.

ΟΛΟΙ εμείς οι άλλοι...

«Ξένος πόνος, ξώδεσμα».

ΑΜΕΣΩΣ μετά, έρχεται η Εκκλησία.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ θεωρεί την πράξη αυτοχειρία και όχι αυτοθυσία. Παρ' όλα αυτά, στην περίπτωση του Γεωργάκη, οι εκπρόσωποι της πίστης μας έδειξαν μεγάλη ευαισθησία και περιέβαλαν, θα έλεγα, με μεγάλη κατανόηση και στοργή, τόσο την ακραία αυτή πράξη, όσο και τον χαροκαμένο πατέρα, Σπύρο Γεωργάκη.

ΑΜΕΣΩΣ μετά, έρχεται ο κατασταλτικός μηχανισμός του δικτατορικού κράτους. ΚΥΠ, Υπουργείο Εξωτερικών, Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, Πρεσβεία, Προξενείο, διπλωματικοί ακόλουθοι, Ιταλοί και Έλληνες πληροφοριοδότες.

ΚΑΙ, βεβαίως, η «Λέγκα» των Ελλήνων φοιτητών, που συνέπλεε με το δικτατορικό καθεστώς, με προφανή οφέλη και διευκολύνσεις, όταν αποκαλύπτονταν ως πληροφοριοδότες, οι Συνταγματάρχες τούς έφερναν με «μεταγραφή» στη Μητέρα Πατρίδα.

ΕΜΕΙΣ, οι Ιταλοτραφείς, αποκαλούσαμε γενικότερα αυτούς τους μεταγραφόμενους «αλεξιπτωτιστές».

Η ΤΡΑΠΕΖΑ της Ελλάδος έπαιρνε εντολή αυθημερόν και έκοβε το συνάλλαγμα στον

«άτακτο» φοιτητή.

Η ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ έκοβε την αναβολή του και τον καθιστούσε λιποτάκτη.

ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ της τάξης καλούσαν τους γονείς για εκφοβισμό.

ΥΠΗΡΧΕ, δηλαδή, οργάνωση. Δεν ήταν παίξε - γέλασε.

ΤΕΛΟΣ, η ακραία αυτή πράξη αντίστασης του Κώστα Γεωργάκη -η προσφορά, εν ολίγοις, του υπέρτατου αγαθού, δηλαδή της ίδιας της ζωής του- έφερε σε δύσκολη θέση ακόμη και τις αντιδικτατορικές, φοιτητικές και αντιστασιακές οργανώσεις.

ΕΠΡΕΠΕ, με κάποιον τρόπο, να εξαφανιστεί ο καμένος και νεκρός Γεωργάκης. Και μαζί του, να εξαφανιστεί και η ίδια η πράξη αντίστασής του.

ΔΕΝ συγκρίνεται η ζωή κάποιου και η πράξη αυτοθυσίας του με την ντουντούκα ή με μια δεκάλεπτη παρέμβαση ομιλίας εκπροσώπων της αντίστασης σε μια κομματική ιταλική εκδήλωση.

ΕΙΧΕ κάνει ζημιά στο κίνημα της αντίστασης. Τα μεγέθη πλέον ήταν μετρήσιμα. Το «θα δούμε», το «θα κάνουμε», το «εν πάση περιπτώσει αγωνιζόμαστε» φάνταζαν ρηχά και εύθραυστα.

ΟΠΟΤΕ...
Τσιμουδιά.

ΔΕΝ μπορούσαν να τον ξεγελάσουν ή να τον αμφισβητήσουν για την πορεία του κινήματος και του Αγώνα, για το πώς προχωρούσε και πού οδηγούνταν.

ΓΙΑΤΙ ο Κώστας Γεωργάκης ήταν Γραφείο Τύπου της οργάνωσης της Ένωσης Κέντρου στη Γένοβα. Ήξερε τα πάντα από πρώτο χέρι.

ΕΚΕΙ, όμως, που φάνηκαν ανύπαρκτοι οι αγωνιστές σύντροφοι του Κώστα -και αυτό μου έκανε μεγάλη εντύπωση-, ήταν στη χρονική περίοδο από τις 23/09/1970, όταν γίνεται η περιφορά του στη Γένοβα και η πομπή καταλήγει στο Μνημειακό Νεκροταφείο του Σταλιένου, μέχρι τις 13 Ιανουαρίου 1971, όταν, τέσσερις ολόκληρους μήνες αργότερα, η σορός του μεταφέρεται τελικά στην Ελλάδα.

Η ΣΟΡΟΣ του Κώστα παραμένει για τέσσερις ολόκληρους μήνες σε μια παράγκα. Και τελικά, στις 13 Ιανουαρίου του νέου έτους, αναχωρεί για τον Πειραιά.

ΤΑ ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ της 18ης Ιανουαρίου φτάνει στο λιμάνι της Κέρκυρας, με τελικό προορισμό το Α' Δημοτικό Νεκροταφείο στη Γαρίτσα.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ μήνες.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ολόκληροι μήνες οι αντιστασιακοί συναγωνιστές του Κώστα δεν βγάζουν άχνα. Εκτός από ένα δημοσίευμα στο περιοδικό «GRECIA».

ΔΗΛΑΔΗ, δεν ασκήθηκε καμία πίεση, ώστε να δημοσιοποιηθεί το γεγονός και να απαιτηθεί η επιστροφή του νεαρού συμφοιτητή και συναγωνιστή τους στο σπίτι του, στους δικούς του ανθρώπους, ώστε να βρει γαλήνη ο ίδιος - και, πάνω απ' όλα, η οικογένειά του. Μόνος ο πατέρας Γεωργάκης παλεύει εκλιπαρώντας, εν μέσω εκβιασμών και απειλών να του φέρουν το παιδί του να το θάψει στην Ελλάδα.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ, αργότερα, μέσα στη μέθη της μεταπολίτευσης, η θυσία του νεομάρτυρα, Κώστα Γεωργάκη «ξεχάστηκε».

ΠΟΛΛΕΣ αναφορές έγιναν για πολιτικά οφέλη. Όμως, κανένας δεν μπήκε στον κόπο ή δεν βρήκε το θάρρος να σταθεί απέναντι στην ουσία της πράξης του.

ΓΙΑΤΙ η πράξη του Κώστα Γεωργάκη δε βόλεψε κανέναν.

ΔΕ ΒΟΛΕΥΕ τη Δικτατορία, γιατί αποκάλυπτε στον κόσμο πως απέναντί της υπήρχαν άνθρωποι αποφασισμένοι να πληρώσουν ακόμη και με τη ζωή τους.

ΔΕ ΒΟΛΕΥΕ όσους ήθελαν μια αντίσταση ελεγχόμενη, προβλέψιμη και ακίνδυνη.

ΚΑΙ, ΙΣΩΣ, δε βόλεψε ούτε εκείνους, που αργότερα θα ήθελαν να αξιοποιήσουν πολιτικά τη μνήμη του, χωρίς να αναμετρηθούν πραγματικά με το βάρος της θυσίας του.

ΓΙΑΤΙ ο Γεωργάκης δεν άφησε πίσω του μια απλή πολιτική δήλωση.

ΑΦΗΣΕ ένα τεράστιο ερωτηματικό. Και το ερωτηματικό αυτό παραμένει:

Τι σημαίνει πραγματικά αγώνας;

Τι σημαίνει αντίσταση, όταν δεν υπάρχει κανένα προσωπικό όφελος;

Τι σημαίνει να πιστεύεις τόσο βαθιά σε κάτι, ώστε να είσαι έτοιμος να πληρώσεις το υπέρτατο τίμημα;

ΔΕΝ είμαι εγώ εκείνος, που θα απαντήσει. Ούτε έχω το δικαίωμα να εξιδανικεύσω το θάνατο ενός νέου ανθρώπου.

ΕΧΩ, όμως, το δικαίωμα -και, ίσως, την υποχρέωση- να θυμάμαι.

ΝΑ θυμίζω.

ΚΑΙ να ρωτώ.

ΓΙΑΤΙ ο Κώστας Γεωργάκης δεν ήταν ένα σύμβολο φτιαγμένο εκ των υστέρων.

ΗΤΑΝ ένας 22χρονος Κερκυραίος, ένας φοιτητής, ένας νέος άνθρωπος, που πήρε μια ακραία απόφαση μέσα σε μια συγκεκριμένη ιστορική στιγμή. Και ακριβώς γι' αυτό η μνήμη του δεν πρέπει να γίνει ούτε κομματικό λάβαρο, ούτε επετειακή κορνίζα.

ΠΡΕΠΕΙ να παραμένει ενοχλητική.

ΝΑ ΜΑΣ ενοχλεί.

ΝΑ ΜΑΣ υποχρεώνει να κοιτάμε κατάματα την εποχή εκείνη, αλλά και τον ίδιο μας τον εαυτό.

ΓΙΑΤΙ η Δημοκρατία δεν κινδυνεύει μόνο, όταν υπάρχουν τανκς στους δρόμους. Κινδυνεύει και όταν οι άνθρωποι συνηθίζουν τη σιωπή.

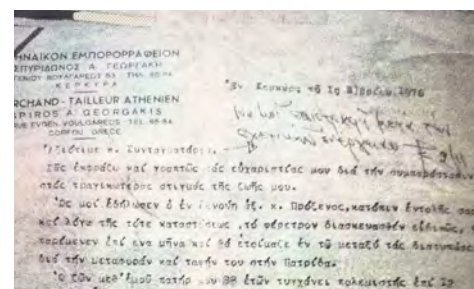
ΟΤΑΝ ο φόβος γίνεται καθημερινότητα.

ΟΤΑΝ η αδικία περνά απαρατήρητη.

ΟΤΑΝ η μνήμη γίνεται σύνθημα χωρίς περιεχόμενο.

ΚΑΙ, ΚΥΡΙΩΣ, όταν η θυσία ενός ανθρώπου χρησιμοποιείται, αλλά η ουσία της πράξης του αποσιωπάται.

ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΞΙ χρόνια μετά, ο Κώστας Γεωρ-

γάκης δεν χρειάζεται αγιογραφίες.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ αλήθεια.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ να μάθουμε τι ακριβώς συνέβη.

ΠΟΙΟΙ στάθηκαν δίπλα του.

ΠΟΙΟΙ σιώπησαν.

ΠΟΙΟΙ φοβήθηκαν.

ΠΟΙΟΙ τον θυμήθηκαν, όταν τους ήταν χρήσιμος.

ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ τον ξέχασαν, όταν έπαψε να τους είναι χρήσιμος.

ΓΙΑΤΙ η μνήμη δεν είναι στεφάνι.

Η ΜΝΗΜΗ είναι ευθύνη,

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ, 56 χρόνια μετά, μπροστά στον τάφο του Κώστα στη Γαρίτσα, ίσως το μόνο τίμιο που μπορούμε να πούμε είναι:

Κώστα, δεν έχουμε το δικαίωμα να σε ξεχάσουμε.

ΟΧΙ επειδή πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι με την πράξη σου. Αλλά επειδή πρέπει να έχουμε το θάρρος να την καταλάβουμε.

ΝΑ ΤΗΝ αναζητήσουμε μέσα στην εποχή της.

ΝΑ ΑΝΑΜΕΤΡΗΘΟΥΜΕ με τα κίνητρα, τις συνέπειες, τη σιωπή που ακολούθησε και

-πάνω απ' όλα- με τον άνθρωπο που βρισκόταν πίσω από το σύμβολο.

ΕΝΑΝ νέο άνθρωπο.

ΕΝΑΝ Κερκυραίο.

ΕΝΑΝ Έλληνα.

Τον Κώστα Γεωργάκη.

ΚΑΙ ΙΣΩΣ τότε, μόνο τότε, η μνήμη του να έχει πραγματικά δικαιωθεί.

19 Σεπτεμβρίου 1970 - 19 Σεπτεμβρίου 2026
56 χρόνια μετά:

Δεσπόζουν η κοινωνική αδικία, το σπαρταχτικό και η λαχτάρα, ενώ η δημόσια ζωή της πατρίδας μας είναι πλημμυρισμένη από «απύθμενες μετριότητες» πολιτικών και από ανθρώπους με «ελαστική συνείδηση». Και η μνήμη παραμένει.

(*) Ο Κώστας Παπούτσος είναι ερευνητής, συγγραφέας και εκδότης της «Υπόθεσης Κώστα Γεωργάκη» •

Email: papoutsiskostas@yahoo.gr • https://www.efsyn.gr/nisides/82799_anthropini-dada-gia-ti-dimokratia

sea⁺
PLUS
GREECE

The Medusa concept

A contemporary collection
inspired by the timeless
symbol of the Medusa.

*Greek design, sea vibes
& modern elegance.*

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Α. ΜΟΥΤΣΟΣ
A.E.B.E.N.O.X.

Χονδρική - Λιανική

Εισαγωγική Χριστόδουλος Μούτσος AEBENOX
Τηλ.: +30 26610-30855 CORFU GREECE
www.moutsos.gr

*Souvenirs
are Greek*

ΛΙΑ ΚΟΛΥΤΑ

«Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΕΙΝΑΙ... ΑΘΛΗΤΗΣ!»

Η Κερκυραία υψίφωνος (κι εκπαιδευτικός) σε μια εφ' όλης της ύλης εξομολόγηση.

Της ΕΥΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΥΨΙΦΩΝΟΣ. Και εκπαιδευτικός. Με μια πορεία που συνδέει τη σκηνή, τη διδασκαλία και τη μουσική παράδοση της Κέρκυρας. Από τα πρώτα της βήματα στο νησί μέχρι τις σπουδές, τις συναυλίες, τις συνεργασίες και τις ερμηνείες της, η μουσική υπήρξε σταθερά ο τρόπος να εκφράζει όσα δεν χωρούν εύκολα σε λέξεις. Πίσω, όμως, από τη λυρική φωνή υπάρχει ένα κορίτσι, που μεγάλωσε σε μια κερκυραϊκή γειτονιά. Μ' ένα ποδήλατο, μια μητέρα που της έμαθε να αγαπά τη μουσική και μια βαθιά, σχεδόν έμφυτη ανάγκη για έκφραση. Από εκείνο το κορίτσι μέχρι τη γυναίκα που σήμερα διδάσκει και τραγουδά, η διαδρομή της ΛΙΑΣ ΚΟΛΥΤΑ μοιάζει να έχει κρατήσει αναλλοίωτο το ίδιο νήμα: την αγάπη για την τέχνη...

• **Γυρίζοντας πίσω, στα παιδικά χρόνια στην Κέρκυρα, ποια είναι η πρώτη εικόνα που σου έρχεται στο μυαλό;**

«Ευτύχισα να προλάβω την έννοια της γειτονιάς. Η πρώτη εικόνα είναι τ' ανέμελα ανοιξιότικα απογεύματα στο ποδήλατο, ανεβοκατεβαίνοντας το δρόμο της τότε πράσινης γειτονιάς μου· κάθε πεταλιά και αίσθηση πραγματικής ξεγνοιασιάς. Θυμάμαι πάντα τα κλειδιά πάνω στην εξώπορτα της μικρής μονοκατοικίας, όπου μέναμε. Μπορεί να φαίνεται μικρό, αλλά αυτή η εικόνα κρύβει μέσα τόσα συναισθήματα: ασφάλεια, σπίτι γεμάτο κόσμο, γέλια, χαρές και μια αισιοδοξία ό,τι κι αν συνέβαινε. Πάνω απ' όλα, είχα την τύχη να μεγαλώσω με αστείρευτη αγάπη, κατανόηση και στήριξη από έναν καταπληκτικό άνθρωπο, που είναι δώρο ζωής ν' αποκαλώ μητέρα μου...».

• **Η Κέρκυρα έχει μια ιδιαίτερη σχέση με τη μουσική. Ως παιδί που μεγάλωσε εδώ, πώς το βίωσες αυτό; Θυμάσαι τον πρώτο ήχο που σου κέντρισε το ενδιαφέρον, κάποια συναυλία, τραγούδι, μια συγκεκριμένη ανάμνηση που σε σημάδεψε, χωρίς τότε να το καταλαβαίνεις;**

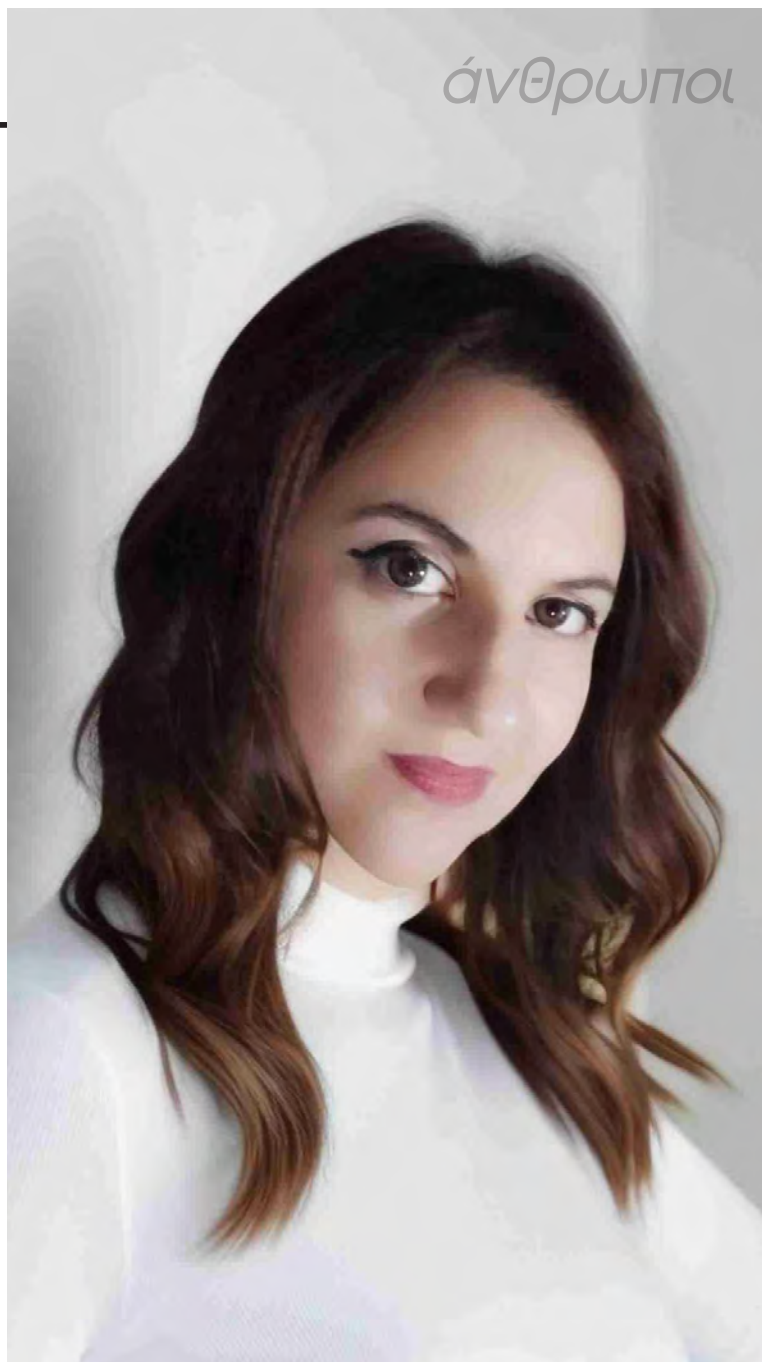
«Μεγάλωσα σ' ένα περιβάλλον γεμάτο μουσική - πάντα έπαιζε μουσική στο υπόβαθρο! Η μητέρα μου, μου έβαζε κλασική μουσική, όταν ακόμα ήμουν... στην κοιλιά της! Με τόσο Μότσαρτ που άκουσα ως έμβρυο, ήταν μάλλον αναμενόμενο αυτό το ρεπερτόριο να μου φαίνεται αργότερα τελείως φυσικό! Απ' τα πρώτα παιδικά μου χρόνια, όπως μου διηγούνται συνεχώς, όπου και να στεκόμουν, τραγουδούσα. Θυμάμαι, όμως, σαν χθες τη μέρα που κατάλαβα ότι η μουσική δεν ήταν απλώς κάτι που μου άρεσε, αλλά ένας τρόπος ζωής εντελώς ζωτικός. Ήμουν στην Α' Δημοτικού, όταν μια ομάδα από το τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου ήρθε στο σχολείο μας κι έπαιξε τζαζ. Μολονότι έπαιζαν όλοι μαζί, το όργανο που δεν μπόρεσα να πάρω τα μάτια και τ' αυτιά μου από πάνω του, ήταν το πιάνο. Εκείνη τη μέρα, όλα τα κομμάτια του παζλ μπήκαν στη θέση τους. Γύρισα σπίτι και ανακάλυψα στη μητέρα μου ότι θέλω να μάθω πιάνο. Ακόμα θυμάμαι το συναισθηματικό σοκ - εκείνη τη στιγμή συντονίστηκα με την ίδια μου την ύπαρξη!».

• **Πριν γίνεις η υψίφωνος που γνωρίζουμε, υπήρχε ένα κορίτσι που μεγαλώνοντας, ονειρευόταν, φοβόταν, δοκίμαζε και ανακάλυπτε τον εαυτό του. Τι θυμάσαι περισσότερο από εκείνο το κορίτσι; Και πόση από εκείνη τη Λία αισθάνεσαι ότι υπάρχει ακόμη μέσα σου;**

«Θυμάμαι πάντα το λόγο, που ξεκίνησα να κάνω μουσική - κι αυτό είναι που κρατάει εκείνο το κορίτσι ζωντανό μέσα μου. Αυτή η ανιδιοτελής αγάπη και η πληρότητα που προσφέρει η τέχνη, είναι το μονοπάτι που προσπαθώ ν' ακολουθώ. Ήμουν πάντα συνεσταλμένο παιδί, αλλά κι ευλογημένο, μιας και κατάλαβα από πολύ νωρίς την αγάπη μου για τη μουσική. Παράλληλα, είχα την τύχη να ζω στο νησί, όπου κάθε γωνιά του αναπνέει νότες, κάτι που έθρεψε αυτό το όνειρο με τον πιο φυσικό τρόπο».

• **Θυμάσαι πότε η μουσική άρχισε να γίνεται κάτι περισσότερο; Ότι δεν ήθελες απλώς να τραγουδάς, αλλά να κάνεις τη φωνή σου τρόπο έκφρασης και, τελικά, επάγγελμα;**

«Συνέβη σε δύο φάσεις. Γύρω στα εννιά, η μητέρα μου με ρώτησε τι νιώθω όταν κάνω μουσική και της απάντησα "σαν να γεννήθηκα από τη

μουσική, για να κάνω μουσική" - έπαθε ένα μικρό σοκ, δεν την αδικώ! Είχα ήδη αποφασίσει μέσα μου ότι θα σπουδάσω στο Μουσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου. Ως τότε, ο μεγάλος μου έρωτας ήταν το πιάνο. Στο πλαίσιο των σπουδών μου στο Ωδείο, παρακολουθούσα τα μαθήματα χορωδίας - τον πρώτο χρόνο με την κ. Καλή, τον επόμενο με την κ. Πουλημένου - πού να ξέραμε τότε ότι, χρόνια μετά, θα ήταν η υπεύθυνη καθηγήτριά μου στο κλασικό τραγούδι! Η εμπειρία της χορωδίας μου άρεσε πολύ, αλλά δεν είχε "ξεκλειδώσει" ακόμα μέσα μου η σκέψη να το ακολουθήσω ως κύριο όργανο».

• **Η δεύτερη φάση;**

«Στο πρώτο έτος των πανεπιστημιακών σπουδών μου. Πέρασα από ακρόαση, για να κάνω μαθήματα κλασικού τραγουδιού και τότε ήταν που η καθηγήτριά μου με έβαλε σε σκέψεις να ακολουθήσω αυτήν την κατεύθυνση. Στην πρώτη συναυλία, στο πρώτο μου σόλο, ένιωσα πια καθαρά ότι "εδώ ανήκω". Πάντα εκφράζω τα συναισθήματά μου παίζοντας πιάνο. Όμως, η έκφραση μέσω του πιάνου είναι πιο προσωπική. Με το τραγούδι, πάλι... Εκεί ένιωσα πραγματικά ότι βρήκα το "σπίτι" μου».

• **Έχεις αναρωτηθεί πώς θα ήταν αν είχες φύγει από την Κέρκυρα;**

«Χωρίς να μπορώ να είμαι απολύτως σίγουρη, πιστεύω πως, κατά βάση, θα ήμουν η ίδια. Κι αυτό, γιατί η κινητήρια δύναμή μου είναι πάντα η αγάπη και η ανάγκη να θυμάμαι τον αρχικό λόγο, που ξεκίνησα να κάνω μουσική. Αν στο τέλος της ημέρας εκείνο το ελάχιστο κορίτσι είναι περήφανο και χαρούμενο, τότε ξέρω πως βρίσκομαι σε καλό δρόμο. Μια μεγάλη πόλη του εξωτερικού ίσως να μου είχε προσφέρει τελείως διαφορετικές εργασιακές συνθήκες. Όμως, κρατώ αυτό ως πυξίδα: η μουσική μου να κρύβει πάντα την αλήθεια μου και το σεβασμό. Προς τον εαυτό μου, την τέχνη, τον ακροατή. Αυτό δεν εξαρτάται από τον χώρο ή τις συνθήκες. Είτε τραγουδάς σε μια μεγάλη λυρική σκηνή, είτε σ' ένα μικρό χωριό, ο σεβασμός και η δοτικότητα παραμένουν ακριβώς τα ίδια. Προς αποφυγήν παρεξηγήσεων, δεν πιστεύω ότι οι συνθήκες δεν επηρεάζουν έναν καλλιτέχνη. Διαχωρίζω, όμως, την εργασιακή κατάσταση από την καθαρά καλλιτεχνική μου ουσία. Σαφώς, ένα ιδανικό εργασιακό περιβάλλον σε απελευθερώνει από πρακτικά άγχη και επιδρά θετικά στην ψυχολογία σου, όμως η καλλιτεχνική αλήθεια πηγάζει από μέσα».

• **Αν κάποιος ζητούσε να του εξηγήσεις τι σημαίνει για σένα «Κέρκυ-**

ρα», πέρα απ' την καταγωγή, τι θα του έλεγες;

«Είναι ευλογία να ζεις σε ένα καταπράσινο νησί, όπου οι νότες αναδύονται από κάθε του γωνιά. Για μένα, η Κέρκυρα δεν είναι απλώς η καταγωγή μου. Είναι ο τόπος που διαμορφώθηκα ως άνθρωπος και ως μουσικός. Εκτίμησα το νησί μου ακόμα περισσότερο, όταν χρειάστηκε να μετακομίσω Αθήνα. Η Αθήνα, βέβαια, έθρεψε την καλλιτεχνική μου ανησυχία - με συναυλίες και θέατρα καθημερινά, ως θεατής, αλλά και την πρώτη μου επαγγελματική συνεργασία: με τη Χορωδία της ΕΡΤ, στο Μέγαρο Μουσικής. Ωστόσο, κάθε που επέστρεφα, τα πρώτα λεπτά έχανα το βλέμμα μου στον απέραντο ουρανό και απολάμβανα τον ήχο της θάλασσας ένα φθινοπωρινό απόγευμα. Αυτή η επιστροφή στη φύση με συνδέει πάντα με μια πιο αρχέγονη αγάπη για τη μουσική, κρατώντας με σε απόλυτη ισορροπία».

• **Απ' τη στιγμή που αποφάσισες ν' ακολουθήσεις το δρόμο της μονωδίας, ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία; Υπήρξε στιγμή που σκέφτηκες «δεν ξέρω αν μπορώ να συνεχίσω»;**

«Δυστυχώς, όπως συμβαίνει συχνά στον καλλιτεχνικό χώρο, η επαγγελματική αστάθεια -ειδικά σε περιόδους κρίσης- δημιουργεί μια αίσθηση αβεβαιότητας. Αυτή είναι που κάποιες φορές σε βάζει σε αμφιβολίες και διλήμματα. Ωστόσο, έχω μάθει από μικρή να εργάζομαι σκληρά, να μην τα παρατάω. Οπότε, θα έλεγα ότι, αν και μπορεί να υπάρξει μια στιγμιαία απογοήτευση ή ένα μικρό скаμπα-νέβασμα, η παραίτηση δεν υπήρξε ποτέ επιλογή για μένα».

• **Η φωνή είναι ένα πολύ ιδιαίτερο μουσικό όργανο, καθόσον μέρος του ίδιου του σώματος. Τι σημαίνει για έναν μονωδό να μα-**

θαίνει, να γνωρίζει, να προστατεύει και να εξελίσει τη φωνή του;

«Ακριβώς επειδή, στην ουσία, εμείς οι ίδιοι αποτελούμε το μουσικό μας όργανο, μπορούμε να παρομοιαστούμε με τους αθλητές! Ο τραγουδιστής είναι αθλητής. Πρέπει να παραμένει σε καλή φυσική κατάσταση, να προπονείται συνεχώς. Όπως δεν θ' άφηνες μια κιθάρα στην υγρασία, πεταμένη, με σκουριασμένες χορδές, έτσι οφείλεις να φροντίζεις και το όργανο, το σώμα σου, με γυμναστική, σωστή διατροφή και καλό ύπνο. Μετά, το επόμενο βήμα είναι η εξάσκηση. Κρατάς τον

οργανισμό σου γερό, για να μπορείς να γυμνάσεις και τη φωνή σου. Μόλις πατήσεις στη σκηνή, ό,τι έχεις δουλέψει το έχεις πια αφομοιώσει το σώμα και η φωνή. Η δουλειά έχει ολοκληρωθεί πολύ πριν την έκθεση στο κοινό. Φυσικά, άνθρωποι είμαστε, υπάρχουν και οι αναποδιές: μια ασθένεια, η κόπωση ή ένα γεγονός που μπορεί να επηρεάσει την απόδοσή σου. Γι' αυτό η προετοιμασία είναι το παν. Ο καλλιτέχνης κρίνεται για τα λίγα λεπτά του επί σκηνής. Όμως, πίσω απ' αυτά υπάρχουν αμέτρητες ώρες και χρόνια σκληρής μελέτης».

Εστιατόριο Ιστιοπλοϊκού Ομίλου

Κοσμοπολίτικο, υπόσχεται και φέτος ξεχωριστές προτάσεις

Σε μια ξεχωριστή τοποθεσία του νησιού, στο λιμάνι του Μανδρακίου, εντός του επιβλητικού Παλαιού ενετικού Φρουρίου, κυριολεκτικά επάνω στο κύμα, βρίσκεται το κοσμοπολίτικο εστιατόριο του Ιστιοπλοϊκού Ομίλου. Προσφέροντας μοναδικές στιγμές σε όλη τη διάρκεια της μέρας. Η ηρεμία της θάλασσας, η ιστορικότητα του χώρου και η θέα της παλιάς πόλης, σε απόλυτο συνταίριασμα με την άρτια εξυπηρέτηση. Από το 2004, όποτε και λειτουργεί, καθιερώθηκε για την υψηλή του αισθητική, ψηλά στις προτιμήσεις Κερκυραίων και επισκεπτών. Μεσογειακά και ελληνικά πιάτα, ελληνικές και τοπικές σπεσιαλιτέ, θαλασσινά και φρέσκο ψάρι, σε συνδυασμό με μια εκπληκτική τοποθεσία, συνθέτουν αναμφισβήτητα μια εξαιρετική πρόταση για φαγητό.

Στις προτάσεις του σεφ συγκαταλέγονται δημιουργικές προτάσεις με βάση τα τοπικά υλικά, ενώ, παράλληλα, τα κλασικά συναντούν δημιουργικά πιάτα εμπνευσμένα από τη μεσογειακή και την ελληνική κουζίνα, φτιαγμένα από τα πιο εκλεκτά υλικά. Πιάτα αρμονικά, προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις του χώρου, σε ένα μενού γεμάτο γεύσεις, που σίγουρα θα θέλετε να ξαναδοκιμάσετε. Το γεύμα σας στον Ιστιοπλοϊκό κλείνει υπέροχα, με τα ανεπανάληπτα γλυκά του μενού να σας αφήνουν την πιο όμορφη επίγευση.

Συνοδεύστε το γεύμα ή το δείπνο σας με κάποια φιάλη από την εκλεκτή λίστα κρασιών του εστιατορίου, η οποία ενημερώνεται κάθε χρονιά με τα καλύτερα κρασιά του ελληνικού χώρου. Σε ό,τι αφορά στον διεθνή αμπελώνα, η επιλογή γίνεται πιο αυστηρή, με τα κρασιά στις καλύτερές τους χρονιές, περιοχές και παραγωγούς, που δεν αφήνουν περιθώρια αμφισβήτησης.

Κοντά σας καθημερινά για γεύμα και δείπνο.

Τηλέφωνο Κρατήσεων 26610 38763
Παλιό Φρούριο, Μανδράκι

• Έχεις ερμηνεύσει διαφορετικά είδη και ρεπερτόρια, από όπερα και οπερέτα μέχρι σύγχρονα και ελληνικό. Υπάρχει κάποιος ρόλος ή ερμηνεία που σου αποκάλυψε μια διαφορετική πλευρά του καλλιτεχνικού σου εαυτού;

«Υποστηρίζω θερμά την πολυπλοκότητα ενός καλλιτέχνη. Δεν μου αρέσει να βάζω την τέχνη -και, κατά συνέπεια, τη φωνή- σε καλούπια ή κάτω από ταμπέλες. Κάθε διαφορετικό χρώμα, κάθε είδος και συναισθηματική απόχρωση συνθέτουν έναν υπέροχο πίνακα. Συνεπώς, κάθε διαφορετικός ρόλος και κάθε είδος μουσικής είναι μια ξεχωριστή εμπειρία, που μιλάει μ' άλλον τρόπο στην ψυχή. Αλίμονο, αν η τέχνη και η ζωή δεν ήταν πολύχρωμες! Θα ήταν απλώς ανιαρές».

• Το 2022 ερμήνευσες, σε πρώτη εκτέλεση, τον κύκλο «Καβάφη διαπιστώσεις», της Μαρίας Ντούρου. Τι σημαίνει για έναν ερμηνευτή να γίνεται ο πρώτος που δίνει φωνή σ' ένα καινούργιο έργο;

«Ήταν μεγάλη μου τιμή! Όταν ένας συνθέτης σου εμπιστεύεται το έργο του, η ευθύνη -και, κατά συνέπεια, το άγχος- να ανταποκριθείς πλήρως στο όραμα του δημιουργού, είναι αναπόφευκτα μεγαλύτερα. Παράλληλα, ήταν μια εξαιρετική ευκαιρία να γνωρίσω δύο καταπληκτικούς -κι αγαπητούς- ανθρώπους και συναδέλφους: τη Μαρία Ντούρου και τον Ανδρέα Ζαφειρόπουλο. Με συγκίνησε βαθιά η ανθρώπινη σύνδεση, που αναπτύχθηκε με τη συνθέτρια. Καμιά φορά, στην καθημερινότητα της δουλειάς, ξεχνάμε την ανθρώπινη πλευρά μας κι αυτήν ακριβώς την αυθεντική ανθρωπιά ένιωσα σ' αυτήν τη συνεργασία...».

• Παράλληλα με την καλλιτεχνική σου πορεία, έχεις αφιερώσει σημαντικό κομμάτι της ζωής σου στη διδασκαλία. Τι σου έχει διδάξει η σχέση με τους μαθητές;

«Η διδασκαλία αποτελεί αληθινό πάθος για μένα! Τι πιο όμορφο από το να μεταλαμπαδεύεις τις γνώσεις σου γι' αυτό που αγαπάς σε ανθρώπους, που τρέφουν την ίδια λαχτάρα για τη μουσική; Εννοείται ότι αυτή η σχέση με βοήθησε καθοριστικά και στη δική μου εξέλιξη. Όχι μόνο τεχνικά. Και ψυχικά. Όταν διδάσκεις, βλέπεις τις ανασφάλειες, τις αδυναμίες και τα τεχνικά ατοπήματα πιο καθαρά κι έτσι μαθαίνεις να τα διαχειρίζεσαι καλύτερα. Κάθε μαθητής είναι μοναδικός: διαφορετικό όργανο, άλλος ψυχικός κόσμος, διαφορετικά βιώματα. Κάθε μάθημα είναι μια ξεχωριστή εμπειρία και κάθε μαθητική εκδήλωση ένας νέος καμβάς, έτοιμος να αποκαλύψει το δικό του φως. Ας μην ξεχνάμε, εξάλλου, το βαθύ δέσιμο και την ανιδιοτελή αγάπη που εισπράττεις μέσα από αυτήν τη διαδικασία. Νιώθω ευλογημένη που υπηρετώ αυτό το λειτουργήμα».

• Υπάρχει κάποιος ρόλος, έργο ή συνεργασία που θα ήθελες πολύ να συναντήσεις κάποια στιγμή; Ένα, ας πούμε, «απωθημένο»...

«Υπάρχουν έργα και ρόλοι που αγαπώ και θα ήθελα πολύ να ερμηνεύσω, αλλά... όχι ως "απωθημένο". Απολαμβάνω κάθε στιγμή στη σκηνή, την ανταλλαγή συναισθημάτων με το κοινό και τη χαρά που μου προσφέρει η εξέλιξη και οι επιτυ-

«Αλίμονο, αν η τέχνη και η ζωή δεν ήταν πολύχρωμες! Θα ήταν απλώς ανιαρές».

χίες των μαθητών μου. Η μουσική είναι αναπόσπαστο μέρος της ζωής μου κι αυτό από μόνο του με κρατάει ευτυχισμένη. Η βαθιά, ουσιαστική σχέση με την τέχνη είναι που με γεμίζει κι όχι ο αυτοσκοπός κάποιων ρόλων ή σκηνών, που συχνά εξυπηρετούν απλώς τον εγωισμό μας».

• Η λυρική μουσική μοιάζει, για κάποιον που δεν έχει έρθει κοντά της, σαν ένας κόσμος μακρινός και δύσκολος. Εσύ, από την εμπειρία σου, τι θα ήθελες να καταλάβει ένας νέος άνθρωπος, όταν ακούσει για πρώτη φορά μια λυρική φωνή;

«Η λυρική φωνή δεν είναι τίποτα περισσότερο απ' την ανθρώπινη φωνή στην πιο γυμνή, φυσική και, παράλληλα, "μεγεθυμένη" της έκφραση. Δεν χρειάζονται ειδικές γνώσεις ή "προετοιμασία", για να σε αγγίξει η όπερα. Θα του έλεγα, λοιπόν, ν' αφήσει στην άκρη τις ταμπέλες, την ιδέα ότι πρόκειται για κάτι απρόσιτο ή ελιτίστικο. Απλώς, να κλείσει τα μάτια και ν' αφεθεί στη δόνηση. Η λυρική φωνή παράγεται χωρίς μικρόφωνα, μόνο με το σώμα και την αναπνοή - μια καθαρή, φυσική ενέργεια που ταξιδεύει στον αέρα και φτάνει κατευθείαν στην ψυχή. Όταν την ακούς, δεν ακούς απλώς νότες. Ακούς καθαρό συναίσθημα, πάθος, πόνο, χαρά. Αν αφεθείς, χωρίς προκαταλήψεις, θα ανακαλύψεις ότι μιλάει για τα ίδια ακριβώς συναισθήματα που βιώνουμε όλοι, καθημερινά».

• Αν, μελλοντικά, κοιτάξεις πίσω σ' αυτήν τη διαδρομή -την Κέρκυρα, τη μουσική, τις σκηνές, τους μαθητές, τους ανθρώπους-, τι θα ήθελες να έχει μείνει ως το πιο ουσιαστικό κομμάτι της;

«Μια φωτεινή τέχνη, μεγαλύτερη από το "εγώ" του ανθρώπου. Μία ολότητα αυτούσια και αυτόφωτη. Και γύρω της όμορφοι, γεμάτοι άνθρωποι - αγνοί και παθιασμένοι καλλιτέχνες».

• Και αν, τέλος, σε ρωτούσα, όχι ως υψίφωνο ή δασκάλα, αλλά ως Λία, τι είναι, τελικά, αυτό που σε κάνει να τραγουδάς;

«Η ανάγκη της ψυχής μου για έκφραση και αγάπη».

ανεβάζουμε
τον **πήχη**
κάθε μέρα

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- ΑΧΑΡΑΒΗ
- ΚΑΣΣΙΩΠΗ
- ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΝΙΩΝ
- ΣΙΔΑΡΙ
- ΤΖΑΒΡΟΥ
- ΛΙΝΟΥ ΚΟΓΕΒΙΝΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ
- ΑΓΙΟΣ ΜΑΘΑΙΟΣ

ΚΑΖΙΑΝΗΣ

SUPER MARKET • CASH & CARRY

Οι **τιμές** που **θες!** Η **ποιότητα** που **χρειάζεσαι!**

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥΛΙΑ

(στην εκκλησιά τ' Αγίου Φραγκίσκου...)

Η κατά παράδοση ευλογία των τετράποδων φίλων μας, στον παλαιότατο ναό του Αγ. Φραγκίσκου της Ασίζης, με αφορμή την επικείμενη εορτή της μνήμης του (4/10, Παγκόσμια Ημέρα Ζώων)

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝ ΔΕ γνωρίζεις, νιώθεις έκπληξη. Παραξενεύεσαι. Απορείς και είναι λογικό. Η εικόνα δεκάδων κατοικίδιων τετράποδων στον αύλειο χώρο ενός ναού, δεν είναι, ακριβώς, ό,τι ορίζεται ως «συμβατό». Πόσω μάλλον, όταν εξοβελίζεται το ενδεχόμενο της τυχαίας συνθήκης. Ουδέν τυχαίο. Όλα σκόπιμα. Προγραμματισμένα. Επί τούτου. Εθιμικά...

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ κάθε χρόνο, τέτοια μέρα (4/10): της εορτής του Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης (1182 -1226). Του, κατά Καζαντάκη, «Φτωχούλη του Θεού», προστάτη της φύσης και των ζώων - ίσως τώρα αρχίζεις να αντιλαμβάνεσαι καλύτερα. Πρώτα, η Λειτουργία. Κι έπειτα, η καθιερωμένη ευλογία τους, απ' τον Καθολικό Αρχιεπίσκοπο. Σκυλιά, γατιά... Συνοδεία των «γονιών» τους...

Info

Η 4η Οκτωβρίου, ως συμπίπτουσα με την εορτή της μνήμης του Αγ. Φραγκίσκου (ήδη ανακηρυχθέντος προστάτη Φύσης και Ζώων απ' τη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία), καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα των Ζώων το 1931 (με αρχή, τότε, ένα συνέδριο περιβαλλοντιστών στη Φλωρεντία).

ΤΟ ΕΘΙΜΟ χάνεται στα βάθη των καιρών. Αυτό που προκύπτει ως πάγια σταθερά, είναι ο τόπος: ο καθολικός ναός του Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης, κατεβαίνοντας τη Νικηφόρου Θεοτόκη. Πριν, ακριβώς, τον Αγναντώνη. Και πάνω. Δεξιά...

ΠΑΛΑΙΟΣ ναός. Από τους ιστορικότερους της πόλης. Η παράδοση των καθολικών μοναστηριών της Ανατολής, θέλει ιδρυτή του τον ίδιο τον Άγιο της Ασίζης - ιδρυτή του Τάγματος των Φραγκισκανών Μοναχών (ο Σπ. Γαούτσος μας πληροφορεί για τον σχετικό ισχυρισμό του κοινοβιακού μοναχού και προϊστάμενου της Επαρχίας της Ρωμανίας, Vincenzo Mutio, απ' το Μπέργκαμο). Ιστορικά πάλι, παρά την απουσία πειστικών πηγών, εικάζεται πως (τουλάχιστον) το παλαιότερο κομμάτι του, αφιέρωμα στον Άγιο Άγγελο (εξ ου και η παλαιότερη γνωστή ονομασία του ναού, ως «των Αγγέλων»), κτίστηκε και παραχωρήθηκε σε μια κοινότητα Ελληνίδων μοναχών, στα χρόνια του Δεσποτάτου της Ηπείρου, των Αγγέλων Κομνηνών. Πα' να πει, τον 13ο αι. Δεδομένα. Αναμετάξυ 1214 και 1267.

ΕΠΙ ΑΝΔΗΓΑΥΩΝ, έχοντας ήδη λάβει χώρα η επίσημη ίδρυση της καθολικής Αρχιεπισκοπής της Κέρκυρας (1274), ο Φίλιππος Β', πρίγκιπας του Τάραντα, το παραδίδει στο Τάγμα κοινοβιακών Μοναχών του Αγ. Φραγκίσκου. Κατ' εκτίμηση, στο πλαίσιο του σχίσματος (κατάργηση ορθοδόξου Επισκοπικού θρόνου). Δεδομένα. Το 1367. Με εφ' εξής εξέλιξη σε σημαντικό θρησκευτικό κέντρο εποχής.

ΩΣΠΟΥ το 1386, στις 20 του Μάη, με την έλευση των Ενετών, μέσα στο ναό, ήταν που η «Κοινότης Κερκυραίων» παράδωσε τα κλειδιά της πόλης στον ναύαρχο, Capitano Giovanni Miani. Εις ανάμνηση δε, αναρτήθηκε και αναμνηστική επιγραφή στην πρόσοψη του ναού, υπαρκτή έως και τα μέσα του 19ου αι.

ΤΟ ΑΚΡΙΒΕΣ της κείμενο, δεν εντοπίστηκε. Σε διαφορετική περίπτωση, ίσως να «δρομολογούσε» μια απάντηση και σε μια άλλη εκδοχή,

που διασώζουν οι Κυπριώτες - Μωραΐτες: τη μέρα, λέει, της παράδοσης, έγιναν και τα εγκαίνια του ναού.

ΜΠΟΡΕΙ, αν ισχύει, να σημαίνει δύο πράγματα: είτε πως πριν ήταν χτισμένος σε σημείο διαφορετικό, είτε πως οι έως τότε αναφορές «μιλούσαν» αποκλειστικά για τη Μονή. Και η οποία διέγραφε στην κερκυραϊκή διαχρονικότητα τη δική της ιδιόζουσα πορεία. Ειδικά μετά τη δήμευσή της, από τους Δημοκρατικούς Γάλλους (1797), φιλοξενώντας, μαζί με τα λοιπά (επίσης δημευθέντα) υποστηρικτικά κτίρια...

*... τον διευθυντή του πρώτου, επί ελληνικού εδάφους, τυπογραφείου, το οποίο ίδρυσαν οι Δημοκρατικοί Γάλλοι, στον κοντινό ναό της Τενέδου / Παναγίας Καρμήλου («Τυπογραφία του Γένους», 1798).

*... το πρώτο δημόσιο σχολείο επί κερκυραϊκού εδάφους (1798), με διευθυντή τον Β. Vinotte.

*... επί Αυτοκρατορικών Γάλλων, την Ιονική Ακαδημία (1808).

*... την πρώτη Καλλιτεχνική Σχολή της Κέρκυρας (1811 - 1815), υπό τη διεύθυνση του γλύπτη, Παύλου Προσαλένδη (απόσπαση του καλλιτεχνικού τμήματος της Ιονικής Ακαδημίας).

*... το κερκυραϊκό παράρτημα του «Αρσακείου» Παρθεναγωγείου (1866).

*... το Ισραηλιτικό Σχολείο (έως τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο).

*... το 5ο Δημοτικό Σχολείο Κέρκυρας (μεταπολεμικά).

Info

Δίπλα στο ναό, υπάρχει παρεκκλήσι, ανακαινισμένο το 1850 (επί Αγγλοκρατίας), αφιερωμένο στην Αγ. Άννα.

ΑΣΦΑΛΩΣ, στο διάβα των αιώνων, το οικοδόμημα του -για να επανέλθουμε- Ναού (μονόκλιτη, ξυλόστεγη βασιλική, με χαρακτηριστική ιδιαιτερότητα το ρωμανικό κωδωνοστάσιο), υπέστη τροποποιήσεις. Γνωρίζουμε, παράδειγμα, πως...

*... μετά την τουρκική πολιορκία του 1571, υπέστη ανακαίνιση (σχετική, προφανώς, η σωζόμενη μαρμαρίνη βάση / acquasantiera, με ημερομηνία 1571).

*... εργασίες ανακαίνισης έγιναν και το 1621 (καθαγιασμός, 17/9, απ' τον Αρχιεπίσκοπο, Benedetto Bragadino).

*... επί Δημοκρατικών Γάλλων, πλην της δήμευσης της Μονής (κάπου εκεί τοποθετείται, παρεμπιπτόντως, το τέλος της παρουσίας των Φραγκισκανών Μοναχών στο νησί), «μεγάλο μέρος του ναού καταπατήθηκε, τα περισσότερα κειμήλια εκλάπησαν ή κατεστράφησαν» (Γαούτσος).

•... στους ιταλικούς βομβαρδισμούς (1940-41) κατεστράφη η περίτεχνα διακοσμημένη «ουρανία» του ναού.

Η ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ, αλλοιώθηκε. Ο μύθος έμεινε. Και η εμβληματικότητα ενός χώρου, που κάθε χρόνο, 4 τ' Οκτώβρη, ραίνει με αγίασμα ένα διαφορετικό «ακροατήριο» πιστών. Μ' επεξηγητική αρχή εκείνη τη διήγηση, δεκαετίες πριν, του Δανού γραφιά, Johannes Jergense. Τα «Μικρά Άνθη του Αγίου Φραγκίσκου» (ο διάλογος με τα σπουργίτια). Μετάφραση, Νικόλας Καζαντζάκης...

«... Σε μια πορεία του με άλλους μοναχούς σε μια τοποθεσία ανάμεσα στην Κανάρα και στη Μπεβάνα, ο άγιος Φραγκίσκος είδε μερικά δέντρα να υψώνονται στην πλαγιά του δρόμου και μέσα στα δέντρα τούτα βρίσκονταν πλήθος λογής λογής πουλιά, που κανένας δεν είχε ακόμα δει στα μέρη εκείνα· και πλήθος ακόμα πουλιά βρίσκονταν στο χωράφι, κάτω από τα δέντρα.

Κι ευθύς ως ο Φραγκίσκος είδε το φτερωτό τούτο κοπάδι, το πνεύμα του Θεού έπεσε απάνω του και είπε στους δύο μαθητές του:

– Περιμένετε με μια στιγμή· πάω να κηρύξω λιγάκι στ' αδέρφια μας τα πουλιά!

Μπήκε στο χωράφι και τράβηξε προς τα πουλιά που ήταν καθισμένα στο χώμα. Κι ευθύς ως άρχισε να κηρύττει, τα πουλιά που κούρνιαζαν στα δέντρα κατέβηκαν προς το μέρος του και πια κανένα δεν κινήθηκε, αν και τον κύκλωναν τόσο πολύ κοντά που οι δίπλες του ράσου του άγγιζαν κάμποσα πουλιά!

Κι ο Άγιος Φραγκίσκος είπε στα πουλιά:

– Αγαπητά μου αδέρφια, πουλιά! Χρωστάτε πολλά στο Θεό και πρέπει παντού και πάντοτε να τον υμνείτε και να δοξάζετε γιατί σας έδωσε τη δύναμη να πετάτε ελεύθερα όπου θέτε και σας έντυσε με διπλά και τριπλά φορέματα, με τόσο λεπτά και πολύχρωμα στολίδια· και πρέπει ακόμα να χρωστάτε χάρη στον Δημιουργό για την τροφή που σας δίνει, χωρίς νάχετε να δουλεύετε γι' αυτή και για τη φωνή ακόμα την ωραία που σας έδωσε να κελαηδάτε!

Δεν σπέρνετε, μηδέ θερίζετε, αγαπητά μου αδελφάκια, μα ο Θεός σας θρέφει κι αυτός σας δίνει και τα ρυάκια και τις πηγές να ξεδιψάσετε, τους βράχους και τα δάση για να προφυλαχθείτε και δέντρα υψηλά για να χτίσετε τις φωλιές σας. Κι αν και δεν μπορείτε μήτε να γνέθετε, μήτε να υφάνετε, σας δίνει τ' απαραίτητα φορέματα, σε σας και στα παιδιά σας.

Γιατί ο Δημιουργός, σας αγαπά πολύ, καθώς σας το φανερώνει με όλες τούτες τις μεγάλες ευεργεσίες του. Έχετε λοιπόν το νου σας, αδέρφια μου πουλιά, να μην είστε αχάριστα απέναντί του και να προσπαθείτε πάντα να τον δοξάζετε!

Κι ευθύς ως είπε τα λόγια τούτα ο άγιος πατέρας, όλα τα πουλάκια αυτά άρχισαν ν' ανοίγουν τα ράμφη τους, να χτυπούν τις φτερούγες, ν' απλώνουν το λαιμό και να κλίνουν με σεβασμό τα κεφαλάκια τους στη γη και να φανερώνουν με τα κελαηδητά και τα φερσίματά τους πως είχαν χαρεί κατάκαρδα από τα λόγια που τους είχε πει ο άγιος Φραγκίσκος.

Κι ο άγιος κι αυτός χάρηκε κατάκαρδα, θωρώντας τα και θαύμασε πόσο πολλά ήταν τα πουλιά και πόσων λογίων και πόσο ήμερα· και δόξασε το Θεό και γλυκά, αδελφικά, τα παρακίνησε να τον δοξάσουν κι αυτά μαζί του.

Κι όταν τέλειωσε ο άγιος Φραγκίσκος το κήρυγμά του και την προτροπή του να δοξάσουν το Θεό, έκαμε το σημείο του σταυρού πάνω σε όλα τα πουλάκια. Κι όλα φτερούγισαν μαζί κελαηδώντας με θαυμαστή δύναμη κι ομορφιά· και σε λίγο χωρίστηκαν κ' εξαφανίστηκαν ολόυθε».

ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ | Σπ. Γαούτσας, «Καθολικός Ναός Αγ. Φραγκίσκου Ασίζης» (Καθολική Αρχιεπισκοπή Κέρκυρας, f/b). • Θ. Κυπριώτης, Δ. Μωραϊτης, «Οι Λατινικές Εκκλησίες της Κέρκυρας» (Κέρκυρα, 2019). • Γ. Χρ. Μπάρδος, «Η Διεθνής Διακήρυξη των Δικαιωμάτων των Ζώων και ο προστάτης τους, Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης» (rodiaki.gr, 2017).

Tips

• Μετά τους γερμανικούς βομβαρδισμούς του 1943 και τις εκτενείς καταστροφές του «Duomo», ο ναός του Αγ. Φραγκίσκου, αποκατασταθείς, λειτούργησε ως Μητροπολιτικός των Κερκυραίων Καθολικών. Το καθεστώς αυτό ίσχυσε έως και τα early 70s.

• Παλαιόθεν, διατηρούσε σπουδαία βιβλιοθήκη. Μαζί με του Ι. Φρ. Κανάλ (τοποτηρητής Αρχιεπισκόπου) και των Μονών Αγ. Ιουστίνης (Γαρίτσα) και Απνουνζιάτα, στελέχωσαν τη συσταθείσα (1798) απ' τους Δημοκρατικούς Γάλλους, Δημόσια Βιβλιοθήκη (Τένεδος), των -κατ' αρχήν- 4.000 τίτλων.

• Το κεντρικό Βήμα είναι αφιερωμένο στον Αγ. Φραγκίσκο. Υπάρχουν και τέσσερα πλευρικά (αλτάρια), του 18ου αι., αφιερωμένα σε Αγ. Βαρβάρα, Αγ. Αντώνιο Παδούης, Υπεραγία Θεοτόκο, Αγ. Ρόκκο (του οποίου εικόνα επί ξύλινου βωμού, μεταφέρθηκε απ' την ομώνυμη εκκλησία του Σαρόκο).

• Στο Ναό διατηρούνται σημαντικές εικόνες και λατρευτικά κειμήλια, προερχόμενα (μετά τους βομβαρδισμούς του '43) από Duomo - Απνουνζιάτα. Απ' τα σημαντικότερα ζωγραφικά, αυτό του Βήματος της Αγ. Βαρβάρας (έργο του Ενετού, Francesco Fontebasso).

• Σώζονται ταφικά μνημεία - επιτύμβιες επιγραφές επιφανών προσωπικοτήτων Κέρκυρας – Βενετίας: μελών Αδελφοτήτων (π.χ. Πυροβολητών) της οικογένειας κόμητος Ιωάννη Βαπτ. Κόγκκο – Σορδίνια, αξιωματούχων του ενετικού στόλου (Muazzo, Savorgnani, Berlendi, Clado, Magnanini κ.ά.).

N.A.O.K.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

ΤΜΗΜΑΤΑ

- | ΕΚΜΑΘΗΣΗ | ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ
- | ΜΙΝΙ ΠΡΟΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ
- | ΠΡΟΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ | ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ
- | ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΑΝΑΨΥΧΗ & ΥΓΕΙΑ)
- | ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (MASTERS)
- | ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΕΦΑΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ & ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Τηλ. 26610 30470
6982 726 702

e-mail: naokerkyras@gmail.com

Naok_swimming NAOK

εγγραφές καθημερινά 16.00 - 20.30 στο ΕΑΚΚ κολυμβητήριο

ΜΕΡΟΣ 8:
ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΛΕΠΕΝΙΩΤΗΣ (i)

ΕΤΟΣ, 1901. Ή '02, αρχές. Τόπος, Αθήνα - στο παλαιό θεατράκι της πλατείας Ομόνοιας, διασταύρωση Ίωνος και Σωτοβριάνδου. Περιβάλλον, η «αυλή» της θρυλικής «Νέας Σκηνής», που είχε ιδρύσει, μόλις, ο Κωνσταντίνος Χρηστομάνος, σηματοδοτώντας μια πολυσήμαντη τομή στην ιστορική οικονομία του νεοελληνικού θεάτρου¹. Ενώπιόν του, ένας φιλόδοξος νεαρός από την Κέρκυρα. Με κομψευόμενο σκαρί. Ο Χρηστομάνος τον «μετρά», από επάνω έως κάτω. Και η συνέχεια, ξετρυπωμένη απ' ευθείας απ' το αυτοβιογραφικό «Η ζωή μου»², του ηθοποιού, συγγραφέα και σημαντικού θεατρανθρώπου, Μήτσου Μυράτ (1878-1964), μέλους, επίσης, της Σκηνής...

«Είσθε κωμικός;
-Διηύθυνα τον Ερασιτεχνικό Σύλλογο Κερκύρας, ως πρώτος κωμικός.
-Α! Αφού είσαι κωμικός, κάνε με να γελάσω!
-Πώς να σε κάνω να γελάσεις έτσι, εκ του προχείρου;
-Πες μου, τι ξέρεις; Κανένα μονόλογο! Καμμιά απαγγελία!
-Δεν ξέρω τέτοια πράγματα, εμείς παίζουμε εκεί έργα διάφορα.
-Πες μου μια φράση από κάποιο έργο...».

ΖΟΡΙΣΤΗΚΕ. Πιέστηκε. Ένωσε την υπομονή του να στερεύει. Κι ενστικτωδώς σχεδόν, απάντησε με... μια άναρθρη κραυγή: «ένα "Α! Α! Α!", απελπιστικό στο διαπασών». Αυτό ήταν... «**Ο ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ**», συνεχίζει ο Μυράτ, «βρέθηκε ανάσκελα στην καρέκλα του. Κρεπάραμε όλοι στο γέλιο...».

ΑΠ' ΕΚΕΙΝΗ τη στιγμή, ο... αναστενάζας (sic) νεαρός ήταν «κομμάτι» της Νέας Σκηνής. Με μισθό 120 δρχ., μηνιαίως. Ένας απ' τους «μύστες», κατά την... αργκώ του Χρηστομάνου. Δίπλα, πλην Μυράτ, στον Νίκο Παπαγεωργίου, τον Σωτήρη Σκίπη, τον Δήμο Βραστάνο, τον Πέτρο Λέων, τον Διονύσιο Δεβάρη, τον Αριστείδη Ζήωνα, τον Πάνο Καλογερίκο, τον Νίκο Ραυτόπουλο, την Ειμαρμένη Ξανθάκη, την Ελένη Σικελιανού - Πασαγιάννη³, την Ελβίρα Γουίδα, τη Σάσσα Βρατσάνου, τη Στέλλα Γαλάτη, τη Θεώνη Δρακοπούλου, τους επίσης Κερκυραίους- Άγγελο Χρυσομάλλη και Σπυρίδωνα Σάββα. Και τη μυθική Κυβέλη (Αδριανού)...

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ Λεπενιώτης. Ο πρώτος Κερκυραίος star στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου. Ή «Έτος» «εκ του Τηλέμαχου». Έτσι συστήθηκε στον Χρηστομάνο: «Έτος Λεπενιώτης από τσου Κορφούς... Θέλω να προσληφθώ στη "Νέα Σκηνή"»⁴. Όπως τον φώναζαν στην Κέρκυρα. Τη γενέτειρα (1877). Με υποκριτικό του εφελτήριο, τον ιστορικό Δραματικό...

ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ παιδιόθεν για το πηγαίο κωμικό του τάλαντο και δη την έφεσή του στη μίμηση, η ένταξή του στον Δ.Σ. μαρτυρείται νωρίς, κατά τα 14 (αρχές δεκ. του 1890). Να τον είχε δει, άρα, πρώιμα επί σκηνής ο Χρηστομάνος, δεδομένης (i) της σχεδόν ταυτόχρονης (1891-'93) παρουσίας του στον τόπο ως «εν Αχιλλείω» διδάσκαλος της Ελισάβετ της Αυστρίας (Σίσου), αλλά και (ii) της εν γένει μαρτυρούμενης επαφής του με τον Δραματικό (ο Μ. Λάνδος⁵ σημειώνει, ενδεικτικά, το '19 πως «επήρε από αυτόν διαφόρους μεταφράσεις»); Η αφήγηση Μυράτ εξασθενεί το ενδεχόμενο - και μαζί, κάθε τρίτο ισχυρισμό περί πρόσκλησης του Λεπενιώτη στην Αθήνα⁶.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ. Το σημαντικό είναι πως σ' αυτήν την ενδιάμεση, σχεδόν, δεκαετία, ο «Έτος» κατέθετε πλέρια τα διαπιστευτήριά του στη

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «“ΕΤΟΣ”, ΑΠ' ΤΟ “ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ”!»

Ο Τηλέμαχος Λεπενιώτης, με εφελτήριο τον Δραματικό, αναδείχτηκε σε κορυφαία μορφή της Ελληνικής κωμωδίας τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα.

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Credits: Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών (ΙΙΕ/ΕΙΕ)

σκηνή του Δραματικού. Τόσο ισχυρά, που, πέρα απ' τη θερμή αποδοχή κοινού και Τύπου, πριν καλά - καλά συμπληρώσει τα 20 του χρόνια (1897), εμφανίζεται ν' αναλαμβάνει ρόλο επιτελικό - διευθυντικό. Διάδοχος, κατά τον Δαφνή⁷, του Σπ. Νανούση, τέως «Διευθυντή του Δραματικού Τμήματος, αλλά και δάσκαλος και σκηνοθέτης και πρώτος κωμικός»⁸.

ΤΟ ΚΑΤΑ πόσον ο Λεπενιώτης εκτέλεσε και χρέη (συγκεκριμένα) διδασκάλου δεν έχει διασφηνιστεί. Ο Δαφνής (ό.π.) το αποδέχεται: «ήταν τόση η επιτυχία που εσημείωσε (ως κωμικός)», γράφει, «ώστε η διοίκησης του (Δραματικού) Συλλόγου του εμπιστεύτηκε τη διδασκαλία των έργων που ανεβάζονταν». Το απορρίπτει, ωστόσο, η, την ίδια περίοδο, ηθοποιός του Δραματικού, Ευτυχία Ριχάρδου Πανδή, σημειώνοντας, σε επιστολή της στα «Κερκυραϊκά Νέα» του '55 (φ. 19/6/1955) πως «ο αείμνηστος Λεπενιώτης ουδέποτε υπήρξε διδάσκαλος». Το αναντίρρητο; Το επιτυχές του (δεδομένα) διευρυμένου ρόλου του, κατά την ακμάζουσα τετραετία 1897-1901. «Τα τέσσερα χρόνια της διευθύνσεως του Λεπενιώτη», συνεχίζει ο Δαφνής (ό.π.), χαρακτηρίζονται ως τα γονιμότερα της πορείας του Συλλόγου. Νέος, γεμάτος ενθουσιασμό και ταλέντο, κατώρθωσε να φυσήση πνοή στους άπραγους ερασιτέχνες και οδηγούμενος από το θεατρικό του ένστικτο να οργανώσει παραστάσεις, που άφησαν εποχή...».

ΓΙΑ ΤΟΝ Δραματικό, η αναχώρηση του Λεπενιώτη για Αθήνα υπήρξε πλήγμα. Για τον ίδιο, πάλι, η απαρχή. Μιας δημιουργικής πορείας, που θα τον έφθανε ψηλά. Δεν ήταν εύκολο εξ αρχής. Οι μήνες περνούν και ο Χρηστομάνος αρνείται να του δώσει ρόλο - κατ' εκδοχή, τον «προβληματίζει» η χαρακτηριστική, επτανησιακή του προφορά. Σύμφωνα με τον Ν. Λάσκαρι⁹, σ' ένα απ' τα σπάνια ανεκδοτολογικά του σώματα, ο Χρηστομάνος συνήθιζε να λέει τότε (σε μια, θαρρείς, μίνι επανάληψη του... εξεταστικού challenge), πως «θα του δώσω ρόλο μόνον όταν με κάνη να γελάσω!» Ο Λεπενιώτης, λέει, το 'μαθε. Και η συνέχεια δια... γραφής «Φορτούνιο», στην (αθηναϊκή) εφημερίδα «Εμπρός» (φ. 23/8/1945):

«Κατάλαβε (ο Λεπενιώτης) ότι πριν παραστήση ενώπιον του μεγάλου αθηναϊκού κοινού, έπρεπε να δώσει την καλύτερή του παράσταση μπροστά στο διευθυντή του θεάτρου του. Εισβάλλει, λοιπόν, την άλλη μέρα, κατά την ώρα της δοκιμής στη σκηνή κι επιτίθεται του Χρηστομάνου, με μια έκρηξη κωμικής οργής, από 'κείνες, που έκαναν έπειτα τις αθούσες των αθηναϊκών θεάτρων να σείωνται από γέλια ομηρικά, μέχρι ξηλώματος των κουμπιών του γελέκου. Ηχηρό κι ατελείωτο γέλιο τράνταξε τον Χρηστομάνο, μέχρι δακρύων. Ο ρόλος εδόθη. Και ο Λεπενιώτης καθιερώθη, για να μεσουρανήση από του θανάτου του Σαγιόρ¹⁰, μέχρι της αιφνιδιαστικής εισβολής και της ανόδου του Λογοθετίδη στην κωμική τέχνη...».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: του μεγάλου Βασίλη Λογοθετίδη (1898-1960). Τον οποίο -ούτε λίγο, ούτε πολύ- ο ανώνυμος αρθρογράφος του '45 εμφάνιζε ως διάδοχο του Λεπενιώτη στο ελληνικό κωμικο-θεατρικό γίγνεσθαι! Ηχηρή δήλωση «μεγέθους», σπάνιο τεκμήριο τιμής. Με κρίσιμο γνώμονα, εξηγούσε το δημοσίευμα, την κατορθωτή από τον «Έτο» αποφυγή ενός... θανάσιμου σκοπέλου: μολονότι «η χοντροκομμένη φάρσα του παρισινού βουλεβάρτου», αυτός «ο μεγάλος κίνδυνος των κωμικών τάλαντων στην Ελλάδα», που έκανε «την εποχή εκείνη -και κάνει, φεύ!... ακόμη σήμερα- επίσης χοντρές εισπράξεις», απείλησε «να κατα-

πιή και το Λεπενιώτη» και «να τον σπρώξει οριστικά στους ρόλους της μπουφονερίας», εντούτοις «το τάλαντο ξέρει ν' αμύνεται και στις πιο δύσκολες περιστάσεις». Ούτως ειπείν, «μπόρεσε να διατηρήσει τη λεπτότητα του γελοιογράφου ανθρωπίνων τύπων, μ' όλη την κακομεταχείριση που του έκαμε το βιομηχανικό θέατρο».

ΤΟ ΕΙΠΕ κι έτσι η κριτική: «Πολύ λεπτός, προικισμένος με πολύ τάλαντο, κωμικότατος εις φωνήν, εις στάσεις, εις χειρονομίας, εις μορφασμούς...»¹¹.

ΑΡΧΙΖΑΝ να διαφαίνονται όλα τούτα απ' το β' μισό του 1902. Όταν ο... πεπεισμένος, πλέον, Χρηστομάνος του εμπιστεύτηκε τον πρωταγωνιστικό ρόλο, του «Μπρινικόλ», στην φαρσο-κωμωδία του Alfr. Carus, «Ο κ. Μπρινικόλ και η κόρη του» (1902). Διέπρεψε...

ΩΣ ΤΟ 1906, που η «Νέα Σκηνή» τράβηξε κουρτίνα, ακολούθησαν ρόλοι πολλοί - τακτικά, δίδυμο με τον Χρυσομάλλη. Κύρια, σε κωμωδίες («Ο αστυνόμος είναι καλό παιδί», «Γκαρσονιέρα», «Νύφη μου» κ.ά.). Μα, όχι μόνο: είπαμε, το τάλαντο: «Γαλλία & Αγγλία» (με Κ. Σαγιώρ, Ελ. Χέλμη, Ι. Παπαϊωάννου), «Το μυστικό της Κοντέσας Βελέραινας», του Γρ. Ξενόπουλου (με τη σπουδαία, Ευ. Παρασκευοπούλου)... Κι ορόσημο, ανάμεσα σε όλα, αυτές: οι μυθικές «Εκκλησιάζουσες», του 1904, σε μετάφραση Πολύβιου Δημητρακόπουλου και μουσική Θεόφραστου Σακελλαρίδη. Μια παράσταση - σταθμός στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου (11/8), με τον Χρηστομάνο, πέρα απ' τη λογική της «μουσειακής αναβίωσης», να παρουσιάζει το αριστοφανικό αριστούργημα σε μια πρωτότυπη -και πολυσυζητημένη, τότε- εκδοχή, εμπλουτισμένη με όρους, σήματα (χρονικά και χωρικά), λεξιλόγιο και ήχους αντλημένους ευθέως απ' τη σύγχρονη, λαϊκή καθημερινότητα του αθηναϊκού βίου¹². Και άνδρες ηθοποιούς.

ΠΟΙΟΙ κράτησαν τους πρωταγωνιστικούς ρόλους; Οι Κερκυραίοι της Σκηνής (και... του Δραματικού): ο Λεπενιώτης στο ρόλο της Πραξαγόρας κι ο Χρυσομάλλης σ' αυτόν του Βλέπυρου! Περίπτωση - τοτέμ...

Credits: Ψηφιακό Αρχείο Εθνικού Θεάτρου (1938)

ΤΙ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ... Οι πρώτες του απόπειρες ως θιασάρχης [το «Νέο Θέατρο»] (1906, μαζί με άλλους τ. «Χριστομανικούς», όπως ο Π. Λέων] και η συνεταιριστική του σύμπραξη με Ροζ. Νίκα κι Εδμ. Φυρστ. Το διπλό μοντέλο που θα «έτρεχε» για χρόνια, ήταν έτοιμο: θιασάρχης (σ' αυτό το πλαίσιο, το 1914, σύστησε για πρώτη φορά στο ελληνικό κοινό τον Πιραντέλο: 19/6/1914, Θέατρο «Κυβέλη», «La Morsa» / Η μέγγενη. Κωμωδία πράξης μίας) και, παράλληλα, συμπράξεις. Εκ περιτροπής, πλην συνεπώς. Πλην Νίκα-Φυρστ (π.χ. το '14, επανένωσαν δυνάμεις για περιοδεία στην Κωνσταντινούπολη με τον «Ταρτούφο» του Μολιέρου), με τους κυρίαρχους θιάσους Κοτοπούλη (απ' το 1907, με την «Κασσιανή» του Κυριακού) και Κυβέλης

(απ' το 1909, με το «Σφυρί» του Δημητρακόπουλου και τη «Ραχήλ» του Ξενόπουλου)...

ΓΚΑΙΤΕ («Φάουστ»), Μιραμπό («Η μοιραία γυναίκα»), αλλά κι, ακόμα, Βεάκης, Μυράτ, άλλοι: έτσι κύλησε θεατρικά και η δεκ. του '20. Και η επιθεώρηση στο δικό της μερτικό, με κύρια αναφορά τα ιστορικά «Παναθήναια» της δεκ. 1910-'20. Υποδυόμενος ρόλους - σημαίες, εξ αυτών που, έσπειραν, ως τύποι, επιρροές: ο ενωμοτάρχης του '10¹² ή ο απάχης του '11. Μ' απάχισσα τη Νίκα...

ΩΣ ΤΟ απαύγασμα: την ένταξή του στο νεοσύστατο Εθνικό (1932, πρ. Βασιλικό), με μια ακόλουθη σειρά σπουδαιών ρόλων και αλησμόνητων ερμηνειών απ' το ελληνικό και διεθνές δραματολόγιο: Βυζάντιος («Βαβυλωνία», 1932-'33), Μαρτίνεθ - Σιέρα («Το τραγούδι της κούνιας», 1932), Γ. Καζαντζάκη («Ενώ το πλοίο ταξιδεύει», 1932), Μολιέρος («Αρχοντοχωριάτης» / 1933, «Οι πανουργίες του Σπαπέν» και «Ο κατά φαντασίαν ασθενής» / 1936-'37), Μπωμαρσαί («Οι γάμοι του Φίγκαρο», 1934), Μάτεσις («Βασιλικός», 1935), Γκόγκολ («Ο επιθεωρητής», 1936), Τερζάκης («Ο Σταυρός και το Σπαθί», 1938), Ρώμας («Ζακυνθινή Σερενάτα», 1938)...

ΠΡΙΝ, παραμονές ή/και διαρκούντος του Β' Παγκοσμίου, καταθέ-

TOULA'S SEASIDE

Το εστιατόριο Toula's Seaside στο Αγνί αποτελεί σημείο αναφοράς στην εστιατορική σκηνή του νησιού. Η αναζήτηση και χρήση των κορυφαίων πρώτων υλών και η δωρική τους διαχείριση, σε συνδυασμό με την προσθήκη της παραδοσιακής πινελιάς και της φιλοσοφίας του νησιού της Κέρκυρας, είναι κάτι που έχει γοητεύσει χιλιάδες ουρανίσκους.

Από το κορυφαίο ψάρι μπιάνκο, που μοσχοβολά και τον μουσακά караβίδας, μέχρι το παραδοσιακό μπουρδέτο, σε συνδυασμό με κάποιο από τα εκλεπτυσμένα κρασιά της πλούσιας κάβας, είναι προφανές πως στοιχειοθετείται μια ευρεία γκάμα δημιουργικών σπεσιαλιτέ, που χαράσσουν μοναδικές γευστικές στιγμές στις μνήμες όλων.

Άλλωστε, με τέτοιους θησαυρούς σε πρώτες ύλες, η κυρία Τούλα Κατσαρού - Βεργέτη γνωρίζει καλά πώς να αναδεικνύει, εδώ και χρόνια, τα εκλεπτυσμένα πιάτα του μενού.

Σημειώνεται πως το Toula's Seaside σάρωσε άλλη μια φορά στον τομέα της ανάδειξης της τοπικής κουζίνας, κατακτώντας επάξια το Bronze Award στα βραβεία Tourism Awards για το 2023.

Αν μη τι άλλο, πρόκειται για μια κουζίνα, η οποία «ντύνει» με κοσμοπολίτικη νοστιμιά τη γαστριμαργική λίστα της Κέρκυρας...

Κόλπος Αγνί, 26630 91350

Μια απ' τις τελευταίες του θεατρικές εμφανίσεις: 1941, Εθνικό Θέατρο, «Ερρίκος Ε', μαζί με τον Μήτσο Μυράτ (Ψηφιακό Αρχείο Εθνικού Θεάτρου)

σει ωραίο τάλαντο κι ως μονωδός, στη σκηνή της Λυρικής (Ε.Λ.Σ.): ως «Φρος» στη «Νυχτερίδα» (Die Fledermaus), των J. Strauss και R. Genée - C. Haffner (1940-'41), «Νιέγκους» στην «Εύθυμη Χήρα» (Die lustige Witwe) των Fr. Lehar και L. Stein - V. Leon (1942-'43) και «Ιμπραήμ» στην «Guiditta» των Fr. Lehar και P. Knepler - Fr. Löhner-Beda (1942). Το κύκνειο άσμα του...

«ΕΦΥΓΕ», στην Αθήνα, τρία χρόνια έπειτα, 21 Αυγούστου του '45. Ετών 68...

«Τους ανθρώπους που έκαμαν γενεές -ή, έστω, ακόμα και μία και δύο μονάχα- να γελάσουν με την καρδιά τους, δεν έπρεπε να τους παίρνη ο Χάρος, αλλά ο Διόνυσος – αυτός ο θεός, που εγέμισε από μέθη, έρωτα κι' ευθυμία το σκυθρωπό "άλλο κόσμο". Αλλά ο υπέρτατος νόμος δεν κάνει εξαιρέσεις. Φορεί, την τελευταία στιγμή, και στη μορφή του βασιλέως του γέλωτος τη μάσκα της τραγωδίας. Μ' αυτήν ακριβώς αντίκρυσαν τον Τηλέμαχο Λεπενιώτη συνάδελφοι, φίλοι και θαυμασταί, όταν έφυγε χθες (σ.σ. προχθές) για το τελευταία ταξίδι του. Ήταν ένας ικανός καλλιτέχνης κι ένας αγαθός άνθρωπος, αυτός ο Τηλέμαχος! Ένας γνήσιος Κορφιάτης, που, αν κι έφυγε, νεώτατος, από την Κέρκυρα, έμεινε Κορφιάτης ως το κόκκαλο στην προφορά και την τραγουδιστή κουβέντα, στη νοοτροπία, στη λιχουδιά και στη λεπτότητα του γούστου...»¹².

Στο επόμενο: Λεπενιώτης & κινηματογράφος

ΠΗΓΕΣ-ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ | (1) Κατά τα πρότυπα του ευρωπαϊκού κινήματος του «Ελευθέρου Θεάτρου», η Ν.Σ. χάρισε καινοφανή ήθη στη θεατρική πρακτική, σε ρεπερτόριο, αισθητική παραστάσεων, μεθοδολογία διδασκαλίας (απλός, φυσικός τρόπος παιξίματος), έμφαση στην αξία του συνόλου, εμφάνιση, πρώ-

τη φορά, της έννοιας - σημασίας του σκηνοθέτη ως συνεκτικού κρίκου της παράστασης, γλώσσα (η δημοτική, «του λαού»), αφηγηματικό - υποκριτικό στίλ (βλ. είσοδος ψυχολογικού ρεαλισμού), ανάδειξη νέων ηθοποιών (Κυβέλη, Δ. Μυράτ, Δ. Βρατσάνος κ.ά.). - Βλ. ενδεικτικά και: Μ. Μαυρίκου - Αναγνώστου, «Ο Κωνσταντίνος Χρηστομάνος και η Νέα Σκηνή», εκδ. Φέξης, Αθήνα, 1964 • (2) Μ. Μυράτ, «Η ζωή μου», Αθήνα, 1928 (βλ. και επανέκδοση από Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης (2017), με προσθήκη / β' μέρος μελέτης του Α. Δημητριάδη: «Ο Μήτσος Μυράτ και η εργαλειοθήκη της υστεροφημίας». Πρόκειται για την πρώτη συστηματική αυτοβιογραφία που εξεδόθη στην Ελλάδα. • (3) Πρόκειται για την αδελφή του μεγάλου ποιητή, Άγγελου Σικελιανού, ο οποίος μεταγενέστερα θα ενσωματωνόταν επίσης, για ένα διάστημα, στο «σώμα» της Ν.Σ. • (4) Ε.Γ. Σκιαδάς, «Ο Κερκυραίος κωμικός Τηλέμαχος Λεπενιώτης», σε εφημ. «Δημοκρατία», φ. 27/2/2014. • (5) Βλ. εφημ. «Κερκυραϊκή Ηχώ», φ. 16/10/1919. • (6) Ενδεικτικά, στη σελίδα retrodb.gr αναφέρεται πως «προσκληθήκε στην Αθήνα από τον Κωνσταντίνο Χρηστομάνο». • (7) Βλ. εφημ. «Κερκυραϊκά Νέα», φ. 29/5/1955. • (8) Η αποχώρηση Νανούση οφειλόταν στην απαγόρευση ανάμιξής του σε οιαδήποτε θεατρική δραστηριότητα από πλευράς της Δ/νσης της Ατμοπλοΐας (Λούδ Τριαστίνο), όπου εργαζόταν. • (9) Ν. Λάσκαρις, «Ιστορία του Νεοελληνικού Θεάτρου», τ. ΙΙ, Αθήναι, εκδ. Μ. Βασιλείου, 1938-'39. • (10) Ο Σμυρνιός, Κωνσταντίνος Σαγιώρ (1867-1910) εθεωρείτο ο δημοφιλέστερος Έλληνας κωμικός των τελών του 19ου - αρχών του 20ού αι. Μετά την αποχώρηση του Χρηστομάνου απ' το τιμόνι της Νέας Σκηνής (1906), «έτρεξε» το θίασο μαζί με την Κυβέλη και τον Μ. Μυράτ. Συνεργάστηκε κυρίως με τους θιάσους Κυβέλης και Κοτοπούλη, ενώ υπήρξε εκ των ιδρυτικών μελών του Συλλόγου Ελλήνων Ηθοποιών (Σ.Ε.Η.). • (11) Φυλλάδιο για Νέα Σκηνή (25/11/1901), θεατρική συλλογή Νίκου Σ. Νικολαΐδη, σε αρχείο Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου. • (12) Β. Καλαμάρας, «Αριστοφάνης - Κωνσταντίνος Χρηστομάνος» (στήλη «Δακτυλικά Αποτυπώματα»), σε εφημ. «Ριζοσπάστης», φ. 9-10/8/2023. • (13) Σώζονται δυο ηχογραφήσεις του, σε έκδ. Μυστακίδη - Ευσταθιάδη: «Η κυρά Νταντά» (μαζί με την Κοτοπούλη) και «Άσμα Χωροφύλακος». • (13) Εφημ. «Εμπρός» (Αθήνα), φ. 23/8/1945.

Σημαντική ήταν η συνεισφορά του και ως Γενικός Γραμματέας του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών (1927-1936), θέτοντας ισχυρά θεμέλια για τη συνδικαλιστική ανάπτυξη του σωματείου· σημαντικές πτυχές της εν λόγω του δραστηριοποίησης εντοπίζονται στο περιοδικό «Ελληνικό Θέατρο» των εν λόγω ετών. Ορισμένες, ωστόσο, απόψεις του -ή, έστω, ο τρόπος εκφοράς τους- προκάλεσαν αντιδράσεις, όπως η υποστήριξη της εξυγίανσης του θεάτρου απ' τους «αμόρφωτους και ανίδεους... Δεν είναι δυνατόν», πρόσθετε, «το θέατρον, το ελαφρόν ή μουσικόν λεγόμενον θέατρον, να είναι έρμαιον του πρώτου τυχόντος ανθρώπου», που δεν είχε «ούτε κόκκον μορφώσεως ή γνώσεων περί θεάτρου», αλλά απλά τύχαινε να έχει διαθέσιμες «μερικές χιλιάδας δραχμάς» προς στήσιμο θιάσου, με στόχο να πλουτίσει ή να αναδείξει κάποια... φιλενάδα του!» Δριμύς...

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ & Ο,ΤΙ ΠΡΟΚΥΨΕΙ

ΤΣΙΠΟΥΡΑΔΙΚΟ

Ίσως το πιο παλιό και γνωστό τσιπουράδικο της Κέρκυρας, το πρώτο που έρχεται στο μυαλό κάποιου, όταν θέλει να προτείνει καλό τσίπουρο στην πόλη. Όμορφη διακόσμηση και μουσική, εκλεκτά πιάτα, λαχταριστοί μεζέδες, ιδανική κατάσταση για όσους επιθυμούν... ουζοκατάνυξη ή τσιπουροκατάσταση. Στάνταρ μενού δεν υπάρχει, καθώς αλλάζει καθημερινά, βάσει των φρέσκων υλικών της ημέρας. Στο «Εκτός Σχεδίου...» μπορείτε να δειπνήσετε σε μια φιλόξενη, άνετη εσωτερική αίθουσα ή έξω, στα τραπεζάκια του ανοιχτού χώρου, στη μαγευτική ατμόσφαιρα της παλιάς πόλης. Ο Γιώργος και ο Βασίλης θα σας υποδεχτούν, δίνοντάς σας την ευκαιρία να σημειώσετε μόνοι, χειρόγραφα στο... old school μπλοκ, τη δική σας παραγγελία. Απλά, μοναδικό!

• Προσαλένδου & Γίδα, Τηλ. 26610 82240

ΑΒΡΑ ΟΚΕΑΝΟΣ

FISH TAVERN

Οικογενειακή ταβέρνα στη δυτική πλευρά της Κέρκυρας, με εξαιρετικό φαγητό και μοναδική θέα, ακριβώς πάνω από την παραλία, σε ένα πολύ ήσυχο μέρος, στο όμορφο Πρασούδι. Με το ονειρεμένο του ηλιοβασίλεμα... Η παραδοσιακή ελληνική κουζίνα του, τα φρέσκα ψάρια και ο ζωντανός αστακός, θα σας μείνουν αξέχαστα. Απ' τις have το taste γαστρονομικές προτάσεις του, για κάθε επιλεκτικό ουρανίσκο, μην παραλείψετε: το μπουρδέτο (αν αγαπάτε το ψάρι), την παστιτσάδα (αν προτιμάτε το κρέας) και τα γεμιστά (αν είστε χορτοφάγοι). Και ντόπιο κρασί, σε κάθε περίπτωση. Οι απολύτως φιλικόι κι εξυπηρετικοί ιδιοκτήτες του, θα φροντίσουν να φύγετε με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ανοιχτά μετά το Πάσχα.

• Πρασούδι - Τηλ. 2661076636

ΤΡΥΠΑΣ

ΤΑΒΕΡΝΑ

Δεν νομίζω να υπάρχει ταβερνάκι, που να έχει φήμη μεγαλύτερη απ' αυτήν του Τρύπα, στους Κυνοπιάστες και να έχει φιλοξενήσει τόσες σημαντικές προσωπικότητες του διεθνούς jet set. Δημιουργήθηκε από τον μπάρμπα Σπύρο Υφαντή, ενώ, μεταξύ άλλων, έχουν περάσει από το μαγαζί ο Αριστοτέλης Ονάσης με την Τζάκι, ο Άντονι Κουίν, η Μελίνα Μερκούρη, ο Φρανσουά Μιτεράν και πολλοί άλλοι. Το μενού; Σαλάτες εποχής, ποικιλία αλλαντικών και τυριών, λουκάνικα, στιφάδο, σοφρίτο, παστιτσάδα, αληθινές πατάτες στο τηγάνι με τυράκι τριμμένο, ψητό χοιρινό και ψητό αρνάκι, ενώ για γλυκό προσφέρεται γιαούρτι με μέλι ή κουμκουάτ και αναρίθμητα φρούτα εποχής. Ανοιχτό καθημερινά.

• Κυνοπιάστες, Τηλ. 2661 056333 & 694 4841793.

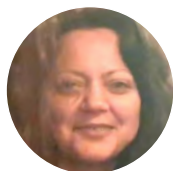

REX

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Πιστό στην υπόσχεσή του για ποιότητα και γευστικές εκπλήξεις, το ιστορικό brand, στο κέντρο της πόλης, σας περιμένει καθημερινά, απ' το μεσημέρι (12 μ.) έως αργά το βράδυ, με ανανεωμένο μενού και προτάσεις για κάθε γούστο. Η μεσογειακή κουζίνα κυριαρχεί σταθερά, καθώς είναι αυτή που το χαρακτηρίζει από τις απαρχές του «Rex», το 1932. Ελληνικές και κερκυραϊκές σπεσιαλιτέ, αγαπημένες και παραδοσιακές συνταγές, δροσερές, φρεσκοκομμένες σαλάτες, ορεκτικά, γλυκά πλούσια σε υλικά, που έχουμε αγαπήσει, όπως η λεμονόπιτα, το ρυζόγαλο, ο μπακλαβάς, αλλά και πιο light επιλογές, όπως φρουτοσαλάτα ή γιαούρτι με μέλι, ολοκληρώνουν το γεύμα σας με το καλύτερο τρόπο.

• Καποδιστρίου 66 - Τηλ. 26610 39649

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΠΟΛΙΤΗ

Μια πόλη (Κέρκυρα). Ένας συγγραφέας (Κωνσταντίνος Θεοτόκης). Ένα θρυλικό διήγημα («Η Τιμή και το Χρήμα»). Και μια ταινία - έμβλημα («Η Τιμή της Αγάπης», της Τώνιας Μαρκετάκη), αρχές δεκαετίας του '80. Αντικείμενο μελέτης ακόμη και σε επίπεδο πανεπιστημιακό. Ποικιλοτρόπως. Εν προκειμένω; «Έρευνα για τους χώρους που χρησιμοποιήθηκαν για τα γυρίσματα της ταινίας και τα κοινωνικά - ταξικά, στοιχεία των αρχών του 20ου αιώνα, που σχολιάζονται». Στο φιλμ. Μια εμπεριστατωμένη μελέτη, με την υπογραφή της ΜΑΡΙΝΑΣ ΠΟΛΙΤΗ, στο πλαίσιο των ακαδημαϊκών υποχρεώσεων του Τμ. Τεχνών, Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου (επιβλέπουσα, Μαρία Χάλκου). Φρέσκος κόπος: δημοσίευση, Οκτώβρης του '25. Η υπογράφουσα τον εμπιστεύτηκε, κατ' αποκλειστικότητα, στο «ΕΝ»...

«Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ», ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ

Καρέ απ' τα γυρίσματα σε Πλακάδα - Ν. Θεοτόκη

ΟΙ ΤΟΠΟΙ (IV)

ΜΕΡΟΣ ΣΤ' **ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΔΕΣΥΛΛΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)**

ΤΕΛΙΚΑ, το εργοστάσιο Δεσύλλα ανέστειλε τη λειτουργία του και έκλεισε οριστικά μετά από λίγο καιρό. Σήμερα είναι εγκαταλελειμμένο και γίνονται προσπάθειες, αφενός από την Τράπεζα Πειραιώς να βγει σε πλειστηριασμό και αφετέρου, από την κοινότητα να περιέλθει στο Δήμο Κέρκυρας. **ΣΤΑ 92**, περίπου, λεπτά της ταινίας γίνεται ενημέρωση για την απεργία, που ετοιμάζουν οι εργάτες του Δεσύλλα, σκηνή η οποία δε συναντάται στη νουβέλα του Θεοτόκη, αποτελεί, όμως, την αποτύπωση ενός ιστορικού γεγονότος της εποχής, δηλαδή των αρχών του 20ού αιώνα («Προπολεμικοί κοινωνικοί αγώνες στην Κέρκυρα», 2022) και η οποία έβρισκε αντίκρισμα στα προβλήματα, που αντιμετώπιζαν οι εργάτες την εποχή των γυρισμάτων, το 1983/

ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΑ (ΠΛΑΚΑΔΑ ΑΓΙΟΥ) & ΟΔΟΣ Ν. ΘΕΟΤΟΚΗ

Η ΣΙΟΡΑ Επιστήμη επιστρέφει από το εργοστάσιο, διασχίζοντας την οδό Νικηφόρου Θεοτόκη και την Πλατεία Ηρώων Κυπριακού Αγώνα, που οι ντόπιοι συνηθίζουν να αποκαλούν «Πλακάδα του Αγίου». Οι κάτοικοι της πόλης θυμούνται το δρόμο αυτό να στρώνεται με χώμα για τις ανάγκες των γυρισμάτων*.

Η ΟΔΟΣ Νικηφόρου Θεοτόκη είναι ένας από τους εμπορικούς, τουριστικούς δρόμους του κέντρου της πόλης και ενώνει τον πεζόδρομο Λιστόν με τη Σηληιά. Σήμερα, όπως και τη δεκαετία του 1980 που γυρίστηκε η ταινία, είναι από τους πιο πολυσύχναστους δρόμους, κυρίως κατά τη διάρκεια της τουριστικής περιόδου. Όσο γεμάτος φαίνεται ο δρόμος αυτός στα πλάνα της Μαρκετάκη, τόσο γεμάτος είναι και τώρα.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ βαδίζει ανάμεσα στους λίγους μικροπωλητές του δρόμου, παρακολουθούμε, μάλιστα, κι ένα μικρό παιδί να εργάζεται, αλλά και ανάμεσα σε καλοντυμένες γυναίκες (11'.20", 11'.50" ενδεικτικά), που μαρτυρούν ίσως ότι πρόκειται για ένα πέρασμα, που το απολαμβάνει για περίπατο η πλούσια τάξη, ενώ οι υπόλοιποι είναι εκεί, για να τους εξυπηρετούν.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ της ξεκινάει από το εργοστάσιο (10'.55" ενδεικτικά), που η Μαρκετάκη μας το δίνει με πλάνα εργαζόμενων, φτωχών ανθρώπων και ατημέλητων παιδιών, που παίζουν με αυτοσχέδια

παιχνίδια (20'.55"), συνεχίζεται σε αυτόν τον εμπορικό δρόμο (11'.20" ενδεικτικά) και καταλήγει στο Μαντούκι (12'.00), στη γειτονιά της οικογένειας, όπου το σκηνικό είναι παρόμοιο με το πρώτο: φτωχοί άνθρωποι, παιδιά που παίζουν αυτοσχέδια παιχνίδια, ατημέλεια.

ΑΥΤΗ, λοιπόν, η διαδρομή είναι γυρισμένη στην οδό Νικηφόρου Θεοτόκη και την Πλακάδα, την Πλατεία Ηρώων Κυπριακού Αγώνα, όπως ονομάζεται ή Πλατεία των Στερνών, όπως ονομαζόταν παλιά, η οποία βρίσκεται επί της οδού Νικηφόρου Θεοτόκη, και το τετράγωνο που σχηματίζει, περιλαμβάνει την πίσω πλευρά της εκκλησίας του Αγίου Σπυρίδωνα (γι' αυτό λέγεται και Πλακάδα τ' Αγίου), άλλες δύο εκκλησίες και το κτήριο που στεγάζει το Μουσείο Χαρτονομισμάτων Ιονικής Τραπέζης, εκεί όπου λειτουργήσε, το 1840, το πρώτο Κατάστημα της Ιονικής Τραπέζης στην Κέρκυρα («Αρχαιολογία Online, 2016).

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ εγκαινιάστηκε το 1981, ενώ η Ιονική Τράπεζα εξαγοράστηκε και ανήκει από το 1999 στην Alpha Bank («Αρχαιολογία Online, 2016).

ΣΤΗΝ πλατεία αυτή, την οποία διασχίζει η Επιστήμη επιστρέφοντας στο σπίτι, βρίσκεται το άγαλμα του Κερκυραίου πολιτικού, Γεωργίου Θεοτόκη, του «Κορφιάτη υπουργού». που ακούμε να τον επικαλείται ο Αντρέας πολλές φορές. Αν η Μαρκετάκη έστρεφε την κάμερα λίγο πιο αριστερά, θα το βλέπαμε!

ΔΙΑΣΧΙΖΕΙ, λοιπόν η Επιστήμη την οδό Νικηφόρου Θεοτόκη και την ίδια διαδρομή θα κάνει αργότερα και η Ρήνη, περίπου στα 95 λεπτά της ταινίας, λίγο πριν παρασυρθεί στην πλατεία Σπιανάδα.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΠΙΑΝΑΔΑ

Η ΣΠΙΑΝΑΔΑ (που ονομάζεται και «Πλατεία Ενώσεως»), λέγεται ότι είναι η μεγαλύτερη πλατεία των Βαλκανίων και οριοθετεί τη μία πλευρά της Παλιάς Πόλης της Κέρκυρας, καθώς βρίσκεται μπροστά από την είσοδο του Παλαιού Φρουρίου. Στην πλατεία βρίσκεται το Περιστεύλιο του Μάιτλαντ, που χτίστηκε το 1821 και μαζί με το παλάτι (το ανάκτορο Αγίων Μιχαήλ και Γεωργίου) αποτελούν τα παλαιότερα

νεοκλασικά που χτίστηκαν στην Ελλάδα (Νικηφόρου, 1994) και το μνημείο της ένωσης των Επτανήσων με την Ελλάδα.

ΟΙ ΠΑΡΑΛΙΑΚΕΣ οικίες παρουσιάζουν και πάλι διαφορές με το εσωτερικό της πόλης, όπως και στα Μουράγια, ωστόσο, η περιοχή που βρίσκεται στο ύψος της Σπιανάδας θεωρείται καλύτερη ως προς

την οικονομική κατάσταση των κατοίκων της**.

ΑΥΤΟ το μέρος είναι σημείο συνάντησης για τους κατοίκους της Κέρκυρας και φιλοξενεί εκδηλώσεις, συναυλίες και τη δημοφιλή κερκυραϊκή Ανάσταση, το Μεγάλο Σάββατο.

ΓΥΡΩ στα 97 λεπτά της ταινίας παρακολουθούμε την ηρωίδα να περπατάει στην πλατεία Σπιανάδα, όπου την έχει παρασύρει ο κόσμος και η μουσική κι εκεί παρακολουθεί την παρέλαση του βασιλιά, άλλη μία σκηνή η οποία δεν υπάρχει στο βιβλίο του Θεοτόκη.

Η ΔΡΑΣΗ αυτή θα έλεγε κανείς ότι αποτυπώνει την συνειδητοποίηση της ηρωίδας, που, εκτός από τη χειραφέτησή της ως γυναίκα, περιλαμβάνει και την (ήδη, από πριν συνειδητοποιημένη) αποδοχή της τάξης της.

Η ΡΗΝΗ είναι μία γυναίκα προερχόμενη από την εργατική τάξη και στην εργατική τάξη ανήκει. Παρακολουθεί, λοιπόν, την παρέλαση του βασιλιά, ανάμεσα σε καλοντυμένους αστούς και στις μουσικές της Φιλαρμονικής, λίγο μετά την πρώτη της πληρωμή από το εργοστάσιο (94'.50") και λίγο πριν αντικρίσει στην εξώπορτα του σπιτιού, το χαρτί της δημοπρασίας του (98'.10").

ΓΙΑ ΤΗ Ρήνη η περιπλάνηση στη Σπιανάδα είναι μία στιγμή συνειδητοποίησης, η ίδια είναι πολύ κοντά στην τελική της απόφαση: να ζήσει και να μεγαλώσει το παιδί της μόνη.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Η ΤΑΙΝΙΑ κάνει ορατή τη διαφορά ανάμεσα στο περιβάλλον της κοπέλας και σ' εκείνο του ήρωα. Οι βασικοί σκηνικοί χώροι είναι το σπίτι της Ρήνης, το σπίτι του Αντρέα, η ταβέρνα, το εργοστάσιο και, σε μία σκηνή, το σπίτι του Υπουργού και αξιοποιούνται με τον καλύτερο τρόπο, για να υπογραμμίσουν την ύπαρξη της ταξικής διαστρωμάτωσης (Φραγκίσκου, 2011: 39).

Η ΟΙΚΙΑ των Τρίνκουλων είναι ένα χαμηλό φτωχόσπιτο. Η οικογένεια ζει σε ένα σπίτι που σχεδόν δεν τη χωράει.

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ περιγράφεται από τη σκηνοθέτιδα επίσης φτωχή. Η είσοδος του σπιτιού είναι σε ένα μικρό στενό, όπου λίγα βήματα χωρίζουν τη μία πόρτα από την άλλη. Σε σκηνές, όπως εκείνες της φυγής της Ρήνης (53'.50") ή την τελευταία της ταινίας, οι γειτόνισσες παρακολουθούν τους ήρωες έξω από την πόρτα του σπιτιού και σχεδόν συμμετέχουν στη δράση τους, τόσο κοντά τους βρίσκονται. Όταν η εξώπορτα ανοίγει, είναι σα να ζουν όλοι μαζί στο ίδιο σπίτι.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ που παίζουν στη γειτονιά, φορούν φθαρμένα και λερωμένα ρούχα

Στην ταβέρνα...

και παίζουν με αυτοσχέδια παιχνίδια (η Κωνσταντίνα Τσολάκη*** μου έδωσε την πληροφορία ότι τους έβαζαν ένα σπρέι, για να φαίνονται λερωμένα τα ρούχα τους).

ΣΤΙΣ ΣΚΗΝΕΣ της ταβέρνας παρακολουθούμε ένα μικρό παιδί να σερβίρει, να μαζεύει και να πλένει, μια δυνατή αντίθεση με τα παιδιά που βλέπουμε έξω από το σπίτι του υπουργού (7'.10") ή στην πλατεία Σπιανάδα. Η σκηνοθέτιδα σημειώνει έτσι την εξόφθαλμη ταξική διαφορά, που υπήρχε εκείνη την εποχή στην Κέρκυρα, αλλά και σε όλη τη χώρα.

Η ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ υπογραμμίζει τις πολιτικές αναφορές, ακόμη και όταν δεν έχουν άμεση σχέση με το θέμα της, προκειμένου να σκιαγραφήσει πληρέστερα την πολιτικοκοινωνική κατάσταση της εποχής (Φραγκίσκου, 2011: 39). Η σκηνή της σύλληψης του Ρούση είναι ένα παράδειγμα αυτής της παρέμβασης, όπως επίσης οι σκηνές της διαδήλωσης και της απεργίας.

Ο ΑΝΤΡΕΑΣ, ωστόσο, κινείται και στους δύο χώρους, δηλαδή ανάμεσα στις δύο τάξεις. Πίνει με τους φτωχούς Μαντουκιώτες, κάνει δουλειές μαζί τους, ερωτεύεται μία γυναίκα απ' αυτούς. Ταυτόχρονα, έχει τη δυνατότητα να μπαίνει στο σπίτι του υπουργού.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ του Αντρέα αποτελεί ένα ενδιάμεσο στάδιο ανάμεσα στη φτώχεια και στην πολυτέλεια. Είναι ψηλό και ευρύχωρο, αλλά, ταυτόχρονα, σκοτεινό και εγκαταλελειμμένο, πράγμα που μαρτυρούν τα κλειστά παράθυρα και τα σκεπασμένα-έπιπλα (Φραγκίσκου, 2011: 45). Η σκηνοθέτιδα φρόντισε πολύ τους χώρους της και κατάφερε να αποδώσει τόσο τις κοινωνικές - ταξικές διαφορές της εποχής, όσο και το περιβάλλον που τις αντικατόπτριζε.

ΑΚΟΜΑ και στα εξωτερικά γυρίσματα προβάλλονται δύο όψεις της Κέρκυρας: η αρχοντική εικόνα του νησιού, όπως όλοι τη γνωρίζουμε, με τις μεγάλες πλατείες που θυμίζουν περισσότερο ιταλικές πόλεις, και τα πλούσια νεοκλασικά κτήρια και η άλλη, με τα φτωχά σπίτια στα καντούνια και τους γεμάτους υγρασία τοίχους (Φραγκίσκου, 2011:17).

Συνεχίζεται

(*) Μαρτυρία του Σταύρου Σκορδίλη και άλλων κατοίκων της Παλιάς Πόλης.

• (**) Την πληροφορία μου έδωσε ο δημοσιογράφος, Ηλίας Αλεξόπουλος.

(***) Η Κωνσταντίνα Τσολάκη είναι κάτοικος των Κυνοπιαστών και είναι το κορίτσι, που παίζει σχοινάκι στα 38.46 της ταινίας. Η Κωνσταντίνα συμμετείχε και στα γυρίσματα που έγιναν στη Σπιανάδα, σε κάποιες σκηνές, οι οποίες, τελικά, κόπηκαν στο μοντάζ.

LIBRO D' ORO

Café-Wine Bar

All day café - wine bar στέκι για την καθημερινή σας έξοδο, με ιστορία και χαρακτήρα. Ανανεωμένο, με back to my roots αύρα, η ομάδα του Libro d' oro, στο εμβληματικό τοπόσημο του Λιστόν, σας υποδέχεται από νωρίς το πρωί, με τη μυρωδιά του φρεσκοκομμένου καφέ. Πλούσιες ποικιλίες, αλμυρά ή γλυκά pancakes, ποικιλία σε σάντουιτς, αλλά και διάφορες comfort προτάσεις, όπως πίτσες και club sandwich, σας περιμένουν. Το βράδυ τα φώτα χαμηλώνουν, το σκηνικό αλλάζει και το μαγαζί σας υποδέχεται για την έξοδό σας, με dj set και lounge ήχους. Χωρισμένο σε δύο επίπεδα, επιλέξτε εσείς το περιβάλλον που σας ταιριάζει ιδανικά, για να απολαύσετε το κοκτέιλ, το κρασί ή το ποτό σας.

• Ελευθερίας 4 (Λιστόν), Τηλ: 26610 27275

FLISVOS

Bar - Restaurant

Σ' ένα από τα πιο όμορφα μέρη της Κέρκυρας, με θέα την Παναγία Βλαχερνών και το Ποντικονήσι. Εξαιρετικό φαγητό και εξυπηρέτηση. Κάθε πιάτο του, καλά ισορροπημένο και μαγειρεμένο στην τελειότητα. Μερικά από τα είδη του μενού αποτελούν μια σύγχρονη ερμηνεία των ελληνικών κλασικών φαγητών. Δοκιμάστε τα όλα! Την ελληνική σαλάτα, το χταπόδι, το σοταρισμένο καλαμάρι, την ταραμασαλάτα. Όλες οι γεύσεις του θα σας φανούν οικείες, ταυτόχρονα, ωστόσο, και... σαν να μην τις έχετε δοκιμάσει ποτέ πριν! Tip, η μεγάλη λίστα κρασιών, με διαθέσιμα και πολλά τοπικά. Ανοιχτό καθημερινά, από το πρωί έως αργά το βράδυ. All day, sea side experience...

• Κανόνι, Βλαχέρνα - Τηλ. 2661 046191

ANNH NOYNEΣH

ΚΑΣΙΕΣ, ΓΙΑ ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ

«Το δένδρο μοιάζει με μπουρνελιά και ο καρπός του είναι σα μαύρη, μικρή ελιά...»

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ αυτά ήταν παντού στην εξοχή της Κέρκυρας. Κάσιες τα έλεγαν. Έκαναν έναν μικρό καρπό, που, όμως, δεν τρωγόταν ωμός, γιατί ήταν πικρός και στυφός.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ να βρω την προέλευση του δένδρου. Υπάρχει το αντίστοιχο κράνο, στην ορεινή Ελλάδα, μα, ο καρπός του είναι κοκκινωπός. Επίσης, το γαλλικό Cassius. Μα, πάλι ούτε αυτό είναι σαν τη δική μας κάσια.

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ μοιάζει με μπουρνελιά και ο καρπός του είναι σα μαύρη, μικρή ελιά.

ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ το Σαρόκο γέμιζε καλάθια, κοφίνια με αυτόν τον καρπό και στα σπίτια ακουγόταν «κάσια φέρε... και ζάχαρη για τη μαρμελάδα, μη μείνουμε χωρίς».

Η ΓΕΥΣΗ της ήταν ξεχωριστή. Γλυκόξινη, λίγο στυφή, με ένα άρωμα δαμάσκηνου - μα, ήταν κάσια.

ΠΟΛΛΑ τέτοια δένδρα είχε το λιβάδι του Ρόπα. Ένα έχει ακόμη η Κατερίνα Μπήλιου - Παναγιοπούλου. Άλλο ένα είχε στον κήπο του ο Κώστας Κολάγγης, ο Κερκυραίος κομμωτής - μοναδικός, αγαπημένος-, άλλο δεν ξέρω αν υπάρχει.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΦΤΙΑΞΗ

Η ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ γίνεται ως εξής...

ΑΡΧΙΚΑ, πλένουμε τα φρούτα. Στη συνέχεια τα βάζουμε σε μια μεγάλη κατσαρόλα. Με ένα ποτήρι νερό. Τα βράζουμε - αρχικά, σε δυνατή φωτιά, για δύο τρία λεπτά. Μετά, χαμηλώνουμε τη φωτιά και τα αφήνουμε στο σιγανό, μέχρι να ξεχωρίσει το κουκούτσι από την φλούδα του φρούτου.

ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ πολύ να μην κολλήσει. Αν χρειάζεται, προσθέτουμε λίγο νερό. Όταν είναι έτοιμα, τα αφήνουμε να κρυσώσουν.

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ μέρα τα περνάμε από τρυπητό

με τα χέρια μας, να μείνουν τα κουκούτσια και τα φλούδια στο πασαμπρόντο και να περάσει η πόρπα στην κατσαρόλα.

ΟΤΑΝ όλο το φρούτο είναι στην κατσαρόλα, το ανακατεύουμε καλά και το βάζουμε πάλι να βράσει. Προσέχουμε, τώρα, μην χρειάζεται να το ξαφρίσουμε και προσθέτουμε την ζάχαρη.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ μισό κιλό φρούτων, 400 γραμμάρια ζάχαρη. Η κάσια ζαχαρώνει, αν βάλουμε, όπως στις περισσότερες μαρμελάδες, ίσα φρούτα με ζάχαρη.

Η ΝΤΑΝΤΑ είχε πάντα φρέσκα αυγά στην κουζίνα της. «Για να το φάω», έλεγε, «ένα αυγό που θα φάω, θέλω να ξέρω την κότα που το έκαμε». Γι' αυτό στον κήπο της, στο τένις, είχε ένα κοτέτσι με τέσσερις κότες, που γεννούσαν όσα αυγά της χρειάζονταν για την μαρμελάδα. Να μην σπαταληθεί, μα, να είσαι τόση, όση χρειάζεται για να πετύχει το υπέροχο αυτό έδεσμα, που, νομίζω, δεν θα ξαναφάμε!

ΕΠΑΙΡΝΕ, λοιπόν, το τηγάνι της. Το έβαζε στη φωτιά και έβαζε μέσα λίγο λάδι κι ένα μικρό κομμάτι βούτυρο, φρέσκο. Χτύπαγε ένα αυγό καλά, με το πιρούνι της και μια κουταλιά της σούπας νερό.

ΑΝΑΒΕ τη φωτιά και, όταν το λάδι με το βούτυρο γινόταν ένα και ήταν ζεστό πολύ, έριχνε μέσα το αυγό, καλά χτυπημένο, κι έφτιαχνε μια κατακίτρινη, λεπτή κρέπα. Μια λεπτή ομελέτα - μετά, δύο ή τρεις, ανάλογα πόσες φίλες είχαν έρθει για χαρτιά.

ΕΒΑΖΕ τις κρέπες στο πιατέλο το καλό και μετά, με ένα κουταλάκι, άλειφε την επιφάνεια της κάθε κρέπας με μαρμελάδα κάσια και τις τύλιγε.

ΕΤΣΙ τις σέρβιρε στις φιλενάδες της, Νίτσα και Τίνα και Ειρήνη και Ελένη, που τις έτρωγαν με πιρούνι κάνοντας «μμμμ...» και λέγοντας «μωρέ, Ντάντα, τι είναι τούτο;».

Η ANNH NOYNEΣH ανοίγει τα κιτάπια και τις ρετσέτες και παραδίδει... μαθήματα για τον τρόπο που μαγείρευαν οι παλιές οι Κερκυραίες

ΤΡΕΙΣ ΝΕΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ... ΑΤΖΕΝΤΑ

Ο εικαστικός χάρτης του μήνα

NEWSROOM

ΤΡΕΙΣ νέες -εν εξελίξει- εκθέσεις προστέθηκαν, το τελευταίο διάστημα, στην εικαστική δραστηριότητα της πόλης. Ειδικότερα...

• **«ΕΙΚΑΣΙΕΣ»** (Ανεμόμυλος): Έως τις 30/9 συνεχίζεται, στον εκθεσιακό χώρο του Μύλου, η έκθεση ζωγραφικής, «Εικασίες» (Speculations) της Έλενας Σουρέφ. Όπου η καλλιτέχνης, μέσα από τα έργα της, προσκαλεί το κοινό σε ένα εικαστικό ταξίδι γεμάτο χρώμα, συναίσθημα και θαλασσινές εικόνες, αναδεικνύοντας τη μοναδική ατμόσφαιρα και την πολιτιστική ομορφιά του τόπου. • **Ώρες επίσκεψης:** 19.30 - 22.00 (πρωινές επισκέψεις κατόπιν ραντεβού).

• **«Η ΠΟΛΗ ΜΟΥ»** (Κήπος του Λαού): Έως τις 10/10 θα διαρκέσει στην Αίθουσα Τέχνης «Θ. Χρήστου» η έκθεση φωτογραφίες «Η πόλη μου», της ομάδας «28 mm». Η καθημερινή Κέρκυρα και οι άνθρωποι της, μέσα απ' τη ματιά των παιδιών της ομάδας. Πρόσωπα, συναντήσεις, σχέσεις και μικρές στιγμές της πόλης, όπως της καθημερινότητας που, συχνά, περνούν απαρατήρητες - είναι, όμως, αυτές, που δίνουν χαρακτήρα σ' έναν τόπο. • **Ώρες επίσκεψης:** Τρίτη - Σάββατο, 10.00 - 16.00.

• **«ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ»** (Μουσείο Ασιατικής): Ως τις 10/11, υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Ιαπωνίας στην Ελλάδα. Μέσα από ζωγραφικούς κυλίνδρους kakemono, ξυλογραφίες ukiyo-e και αντικείμενα εποχής, ξεδιπλώνεται ένα ζωηρό μωσαϊκό εικόνων και αφηγήσεων, που αποκαλύπτει τη γυναίκα ως σύμβολο ομορφιάς, δημιουργίας, δύναμης και κοινωνικής παρουσίας, κατά την περίοδο Edo (17ος-μέσα 19ου αιώνα). • **Ώρες επίσκεψης:** Δευτέρα - Κυριακή, 08.00-20.00.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

Έως τις 27/9 (Μουσείο Χαρτονομισμάτων Ιονικής Τραπεζής, Πλακάδα Αγίου), η έκθεση «Η Τέχνη στις αφίσες του ΕΟΤ (1929-1976)». Όταν, σημαντικοί εικαστικοί και φωτογράφοι του 20ού αι., μετέφεραν το φως, τα τοπία, την ιστορία και την πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδας στο διεθνές κοινό, μέσα από μια οπτική γλώσσα υψηλής αισθητικής. **Ώρες επίσκεψης:** Τετάρτη - Κυριακή, 08.00 - 15.00.

Έως τις 30/10 (Δημοτική Πινακοθήκη, Περιστεύο), η έκθεση «Ω, γλυκύ μου έαρ». Μια ανθολόγηση έργων (ζωγραφική - χαρακτική) του 19ου - 21ου αι., απ' τις συλλογές της Πινακοθήκης, όπου η μυσταγωγική μεταμόρφωση της φύσης συναντά τη θρησκευτική κατανύξη του Ύμνου. **Επιμέλεια:** Δρ. Κατ. Κοσκινά, Ροζ. Αδαμοπούλου, Μαρ. Παλιούρα • **Ώρες επίσκεψης:** Τρίτη - Σάββατο, 10.00 - 16.00.

Έως τις 11/1/2027 (Εθνική Πινακοθήκη), η έκθεση «Κάτω απ' τον ήλιο του καλοκαιριού», με 46 έργα του Αλέκου Φασιανού (λάδια, ακρυλικά, χαρακτικά), όπου, η ποιητική ματιά του ξεδιπλώνεται μέσα από μορφές, χρώματα και στιγμές που αντλούν έμπνευση από την καθημερινότητα και τη μνήμη. **Ώρες επίσκεψης:** Δευτέρα, Πέμπτη & Σ/Κ 08.30 - 15.30, Τετάρτη & Παρασκευή 10.00-14.00 & 18.00-21.00.

Μέχρι... **νεωτέρως** («Μικρό Καφέ»), η έκθεση «Κερκυραϊκά Μυθεύματα», του Ps Mavro / Stavriotis (Παναγιώτης Μαυρόπουλος). Μέσα από μια πλούσια χρωματική παλέτα και ιδιαίτερα μοτίβα, ο καλλιτέχνης αποτυπώνει, με την χαρακτηριστική μοναδικότητα του τρόπου του γνωστές και άγνωστες ιστορίες, θρύλους και παραδόσεις του νησιού. **Ώρες επίσκεψης:** Καθημερινά, ώρες καταστημάτων.

Είδη mini market

- Ελληνικός & Ξένος Τύπος
- Είδη Καπνιστού
- Κάβα
- Τρόφιμα
- Είδη Pet Shop
- Είδη Γραφείου
- Φροντίδα σπιτιού
- Κάρτες Πληρωμής

Είμαστε ανοικτά
24 ώρες το 24ωρο,
365 ημέρες το χρόνο.

Ώρες delivery:
9:00-15:00 & 21:00-3:00

26610 37576

www.kioskpoulis.gr

f kiosk poulis delivery services

CU 69407 10666

WAL'S 69871 66304

Λεωφόρος Αλεξάνδρου 34

SMART GADGETS

ΕΙΔΗ ΚΙΝ. ΤΗΛΕΦΩΝΙΑΣ & PC
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ 57 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΑΡΟΚΟ) ΤΗΛ.: 26610 44778

Η διπλή παράδοση του Δανιήλ και η Μονή της Μυρτιδιώτισσας

Με αφορμή τη εορτή της Παναγίας Μυρτιδιώτισσας (24/9), μια περιήγηση στην ιστορία και τους θρύλους του Βάτου και του Πέλλεκα.

ΗΛΙΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΠΟΤΕ, λέει ο θρύλος, στα μαύρα χρόνια της Τουρκοκρατίας, την Παραμυθιά την κυβερνούσε ένας Πασάς, με τ' όνομα Αχμέτ. Ο Αχμέτ είχε έναν γιο. Τον 26ετή Μουσά. Αναθρεμμένο μ' όλες τις πατροπαράδοτες, οθωμανικές αρχές.

ΚΑΤΑ τα μέσα του 18ου αι., ένας χριστιανός με τ' όνομα Αναστάσιος, κυκλοφορεί στην περιοχή. Διδάσκει. Καταφέρνει ν' αλλαξοπιστήσουν ένα κάρο μουσουλμάνοι. Ο Αχμέτ οργίζεται. Συλλαμβάνει τον Αναστάσιο. Τον φυλακίζει. Τον υποβάλει σε φριχτά βασανιστήρια, που ο ίδιος δέχεται με παροιμιώδη στωικότητα. Μέχρι το τέλος του. Μαρτυρικό. Στο μοναστήρι της Παναγίας Παραμυθιάς. Μα, το ζητούμενο της ιστορίας μας είχε συμβεί μια χούφτα μέρες πριν...

ΤΟΤΕ, συνεχίζει η αφήγηση, που τον Αναστάσιο επισκέφτηκε ο Μουσά. Βρίσκοντάς τον λουσμένο μ' ένα φως αστραφτερό, συντροφιό με δυο ακαθόριστες φιγούρες.

ΤΑΡΑΓΜΕΝΟΣ, κάθεται. Μιλά μαζί του. Ακούει τα διδάγματά του. Συγκλονίζεται...

ΤΗΝ τρίτη μέρα απ' το φριχτό του θάνατο, ο Μουσά βλέπει στον ύπνο του τον Άγιο. Να του ζητεί να θάψει την αφημένη του σορό. Πηγαίνει. Ακούει τους ντόπιους να μιλούν για τριήμερο φως, απόκοσμο και δυνατό, που πλημμύριζε κάθε βράδυ τη Μονή. Και βρίσκει τ' άγιο λείψανο. Αναλλοίωτο...

ΓΙΑ ΤΟΝ Μουσά δεν υπήρχε άλλος δρόμος. Αλλαξοπιστεί. Φεύγει για τη Βενετία, όπου Παραμυθιώτες έμποροι του διδάσκουν τη γλώσσα την ελληνική και τα χριστιανικά ιδεώδη. Βαφτίζεται χριστιανός, Δημήτριος, «εν τη εκκλησία του Αγίου Γεωργίου των Ρωμαίων». Μεταβαίνει στην Καλίπολη, «εν τινί Ιερά Μονή τιμωμένη επ' ονόματι το Γενέσιον της Θεοτόκου, όπως εν ταύτη μονάση». Χειροτονείται μοναχός. Μεγαλόσχημος. Διάκονος. Και τελικώς, «διάγων βίον αγιον και ενάρετον», ιερομόναχος: Δανιήλ.

ΚΑΠΟΙΑ χρόνια έπειτα, μια 23η Απριλίου, αγνώστου χρόνου ακριβούς, «έχων εις τον λογισμόν αυτού ότι εις την νήσον των Κορυφών ευρίσκειται το λείψανον του θαυματουργού Σπυρίδωνος, εκ θείου ζήλου κινούμενος λαβών την ευχήν του», έρχεται στην Κέρκυρα.

ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ τον πάν' στην εκκλησιά τ' Αγίου Βλασίου. Στο Τρίκλινο. Αναπαύεται. Ώπου στον ύπνο του ακούει φωνή / ή όραμα να τον καλεί να πάει «εις το βουνό του Τριάλου εις τον ονομαζόμενον Κόνδρακα, εις τον οποίον είναι ένα σπήλαιον».

ΜΠΕΣ, του έλεγε. Και σε κάποια του εσοχή, θα δεις μια πέτρα / σταλακτίτες σε μορφή περιστεράς (εξ ου και το, γνωστό στους ντόπιους, τοπωνύμιο «Περιστερί»). Και χαραγμένο έναν σταυρό. Τράβα την. «Εντός αυτού εισίν η σεβασμία εικόν της Θεοτόκου, εις τον οποίον τόπον να κτίσης ναόν της Θεοτόκου, ότι ούτος θέλει ο Θεός δόξασε τον τόπον εκείνον».

Ο ΔΑΝΙΗΛ αναστατώθηκε. Αλλά δεν έδρασε αμέσως. Λίγες μέρες έπειτα, κατεβαίνοντας απ' το κελί που διέμενε και μπαίνοντας στην εκκλησιά τ' Αγιοβλασιού, για να διαβάσει την Ακολουθία του, τελειώνοντας, «ακούει κρότον μέγα και ανοίχθησαν αι θύρες της εκκλησίας και έντρομος γενόμενος και εδοκεν πνεύμα θεωρείν και θεωρήσας είδεν άνθρωπον στολήν λευκή και

ενεθαρβήθη και έλεγεν του ο φανείς "Δανιήλ, επιτάχυνον ον σοι είπον". Και με τον λόγον τούτον, ο φανείς έγινε άφαντος...».

ΕΚΑΝΕ αμέσως, με ιερό δέος, το σταυρό του. Και σκαρφαλώνοντας σ' ένα μουλάρι, πήρε το δρόμο για το Βάτο. Φθάνοντας «εις τόπον ονομαζόμενον Αλώνι, όπου ανέμιζαν στάρι οι άνθρωποι του τόπου», ρώτησε. Του έδειξαν. Ανέβηκε τον ορεινό όγκο. Κι «εμβαίνοντας εις το δάσος των Μυρτιδιών», βρήκε τη σπηλιά. Και είδε. «Την περισσότεράν». Το σταυρό. «Και εχάρη λίαν».

ΕΧΤΙΣΕ εκεί -μήνα Ιούλιο, καλοκαιριά- μικρή Μονή. Τοποθέτησε σε λαμπρό προσκυνητάρι την εικόνα. Κι έπειτα, «επέστρεψε στο ναό του Αγίου Βλασίου, όπου έκτισε καμπαναριό, ζώντας εκεί ασκητικά έως την κοίμησή του».

Η ΙΣΤΟΡΙΑ, άρχισε. Της Ι.Μ. Παναγιάς Φανερωμένης. «Της Τριάλου». Και με τα χρόνια, Μυρτιδιώτισσας. Μυρτιώτισσας. «Των Μυρτιδιών». Είτε απ' τις ολάνθιστες μυρτιές των πέριξ, είτε κατά το πρότυπο της παλαιότερης (14ος ή 15ος αι.) Υ.Θ. Μυρτιδιώτισσας, πολιούχου των Κυθήρων, με τη θαυματουργή εικόνα «της αποκαλύψεως του βοσκού εις το Τσιρίγο», κατά παράδοση αποδιδόμενη στον Ευαγγελιστή Λουκά.

ΤΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ για την ιστορία του Δανιήλ, από τη Βενετία κι έπειτα, προέρχονται από μια εκ των σπανιότατων γραπτών σωμάτων για την ιστορία της Μονής: του μοναχού (1892 - 1956) Αμβρόσιου Πακτίτη, εν έτη 1913. Δε συνιστούν αναντίρρητο ιστορικό τεκμήριο. Τ' ομολογεί κι ο ίδιος: «ταύτα εβρέθησαν γεγραμμένα επί ενός τεμαχίου απλού χάρτου. Ποίος δε, τα έγγραφεν και από ποίου καιρού εισίν γραμμένα, άγνωστον εστί προς εμέ τον μεταγράπτην...». Δίδουν, ωστόσο, μία βάση...

ΤΑ ΠΡΙΝ, τα περί Παραμυθιάς και οθωμανικής, πασάτικης καταγωγής του, τα σώζει, πάλι, η ντόπια παράδοση των ηπειρωτικών αχών - ο Πακτίτης, αντίθετα, μιλά περί «τινός ιερομοναχού Δανιήλ Καγγελάρη, καταγομένου εκ του βασιλείου της Αφρικής της Περσίας, υιός μονογενής του τότε βασιλέως Αλίμπεη, οθωμανός το γένος και την θρησκείαν». Αν, δε, συνοπολογήσουμε τις εκτιμήσεις πως η περίπτωση του Δανιήλ εκτιμάται, χρονικά, κατά τον 16ο αι.,

είναι προφανές πως τα περί Μουσά και Αχμέτ, όσον αφορά στην κερκυραϊκή Μονή, οριοθετούνται στα πλαίσια του θρύλου. Ευήκοου στη λογική της θεμελίωσης «άλλης μίας νίκης του χριστιανισμού έναντι των Αγαρηνών απίστων». Μα, ως εκεί...

ΔΥΟ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ, ένα πρόσωπο. Μια εικόνα. Μια Μονή. Τούτες τις μέρες (24/9) εορτάζουσα. Στην καταπράσινη πλαγιά του Αη Γιώργη, προς δυσμάς, αναμετάξυ Πέλλεκα και Βάτου, πάνω και σιμά στ' ομώνυμο ακρογιάλι. Σε μια άγρια (μα, και γαλήνια) ομορφιά ολόγυρα, με λιόδεντρα, πεύκα, βλάστηση πυκνή, κυκλωτική, κρεμασμένη, μοιάζει, με ταιγέλι απ' τα βράχια που στέκουν από πάνω της.

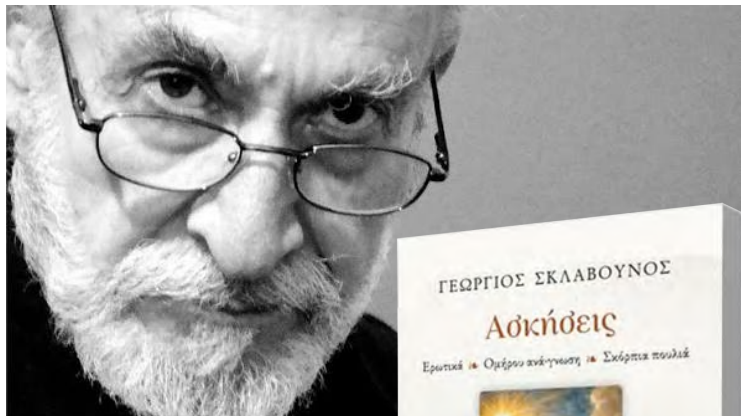
ΘΕΣΗ, οικοδομικά, επισημής. Εξ ου και ήδη απ' τον 19ο αι. μαρτυρούνται ζημίες από κατολισθήσεις βράχων. Με πιο χαρακτηριστική, αυτή του 1920, επί Πακτίτη, που κατέστρεψε το οικοδόμημα σχεδόν ολοκληρωτικά.

ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΑΝ σχεδόν δυο δεκαετίες, μέχρι το '37, εργασιών αποκατάστασης. Διαμορφώνοντας, εν πολλοίς, και τη σημερινή, παραδοσιακή εικόνα της (δομικά, θεωρείται ότι διαμορφώθηκε γύρω στα 1830, επί ηγουμενίας Ιερομονάχου Νεκταρίου Γραμμένου). Ο Ναός (με το ξυλόγλυπτο τέμπλο και την περίφημη «αίθουσα του θρόνου»)... Τ' αρχονταρίκι... Τα κελιά... Οι ξενώνες... Το λιοτρίβι (σώζονται ακόμη οι παλαιές πρέσες του 1896), το μαγειρείο... Κι αργότερα, η καταπληκτική βιβλιοθήκη. Με τα 22 σπάνια χειρόγραφα και τους 182 τόμους (λειτουργικούς, πατερικούς, ιστορικούς, φιλολογικούς), εκδοθέντες μεταξύ 1604 και 1900... Και φυσικά, τις κειμήλιες εικόνες της επτανησιακής τεχνοτροπίας. Με δεσπόζουσα της Υ.Θ. Μυρτιδιώτισσας. Σημείο θρησκευτικής αναφοράς της εντόπιας πίστης...

• **Πληροφορίες αντλήθηκαν από:** 1. Μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Μυρτιδιώτισσας, σε imcorfu.gr • 2. «Η Μονή της Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Κέρκυρας που ίδρυσε ο γιός του Πασά Παραμυθιάς που αλλαξοπίστησε», σε paramythia-online.gr • 3. Μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Μυρτιδιών Κέρκυρας, σε el.wikipedia.org.

«ΑΣΚΗΣΕΙΣ»

Η ποιητική συλλογή του Γιώργου Σκλαβούνου

NEWSROOM

ΣΤΟ σκληρό δίσκο των (συντριπτικά) περισσότερων, έχει κατοχυρωθεί ως ιστορικός μελετητής - ερευνητής του βίου και του έργου του Ιωάννη Καποδίστρια. Όπου κόπιασε ο νέος κόπος του. Για ν' αναδείξει emphatically την «ποικιλομορφία» του ανδρός...

«**ΑΣΚΗΣΕΙΣ**», τιτλοφορείται το νέο βιβλίο του Γιώργου Σκλαβούνου, απ' τις εκδόσεις Επίμετρο. Συλλογή, ποιητική. Με κείμενα «Ερωτικά - Ομήρου ανάγνωση - Σκόρπια πουλά», κατά τον... υπότιτλο της έκδοσης.

«**ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ**», σημειώνει ο ίδιος, «για την καταγραφή του κατασταλάγματος κάποιων στιγμών, που ξέφευγα απ' της "συνήθειας και της ανάγκης το ζυγό". Το αποτύπωμα της επαφής μου με την Ομορφιά και την Ιερότητα της φύσης και της ζωής, της επαφής μου με την Ομορφιά και την Ιερότητα του Έρωτα». Και πέρα απ' αυτά, μια προσωπική καταγραφή, «απ' το μηρύκασμα του Μύθου. Της βαθύτατης πίστης μου στις Προμηθεϊκές δυνατότητες του Ανθρώπου και του Προμηθέα πυρφόρου και λυόμενου, λαού μας. Και μιας ανάμνησης απ' τη μαχόμενη νιότη μου, στο χώρο των προπυλαίων και της πίστης μου στον αδήριτο ερχομό της Περσεφόνης».

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ, προδήλως. Ομοίως και το εξώφυλλο: ο Κένταυρος Χείρων. Δεν... έτυχε. Επιλέχτηκε. Με λόγο. Και μ' αιτία. Η εξήγηση δια στόματος Σκλαβούνου (απ' το οπισθόφυλλο της έκδοσης):

«Θεωρώ τον Κένταυρο Χείρωνα το κατ' εξοχήν σύμβολο, της ανόδου από "το άλογο στο έλλογο". Το σύμβολο της ανθρώπινης δυνατότητας να ανέρχεται στην ανθρώπινη κλίμακα διατηρώντας στο ακέραιο τις δυνάμεις που του έχει χαρίσει η "Μάνα Φύση".

Ο Κένταυρος Χείρων είναι το σύμβολο του "άνω θρώσκειν". Είναι ο παιδαγωγός των ηρώων της Αργοναυτικής εκστρατείας και της εκστρατείας στην Τροία. Είναι ο διδάσκαλος της παιδαγωγικής "του Τόξου και της Λύρας", της αρμονικής ανάπτυξης. Ο Κένταυρος Χείρων, κατά την παράδοση, κατέστη ο απελευθερωτής του Προμηθέα από την μαρτυρική καταδίκη του, προσφέροντας την αθανασία του, ως θυσία για την απελευθέρωσή του.

Τέλος, ο Κένταυρος Χείρων αποτελεί το αγαπημένο σύμβολο του Ιωάννη Καποδίστρια. Το πολυτιμότερο δώρο στους μεγάλους ευεργέτες της Φιλομούσου Εταιρείας, που ιδρύει στην Βιέννη στα 1814. Ασφαλώς η επιλογή δεν ήταν τυχαία.

Την ανάκληση αυτού του ύψιστης σημασίας συμβόλου, από την λήθη στην ζώσα Μνήμη υπηρετεί η τοποθέτηση του στο εξώφυλλο των Ασκήσεων μου. Σύμβολο καθολικής άσκησης και καθολικής ανάτασης...».

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ το...

• Στην Κέρκυρα, θα βρείτε τη συλλογή στο βιβλιοπωλείο «Ιδεόγραμμα» (πλ. Σαρόκο). Στην Αθήνα, στα βιβλιοπωλεία Παπαζήση, «Πολιτεία», «Ιανός» και «Πρωτοπορία».

Ο «ΑΒΙΟΣ ΒΙΟΣ»
ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΑΛΕΞΗ
Η πρώτη του επαφή
με το αναγνωστικό κοινό

ΕΝΝΕΑ ανθρώπινες ιστορίες. Φορείς, θαρρείς, μνήμης προσωπικής και εσωτερικού βιώματος. Εννέα «βίοι αβιώτοι», βασισμένοι σε γεγονότα αληθινά. Ακραίες καταστάσεις, που βιώνονται από τραγικά ακραίους ανθρώπους. Γεγονότα μοιραία, πράξεις ρεαλιστικές, έως αφόρητα σκληρές, που σφραγίζουν και καθορίζουν ζωές και βιοτές. Η Τύχη, η Νέμεσις, ο Πόνος, ο Έρωτας, ο Θάνατος... Αγώνιες υπαρξιακές, που κλώθουν ένα ανθρώπινο υφαντό, το οποίο έχει ως κέντρο την ανθρώπινη Ψυχή. Μ' όλα τα πάθη, τα άλγη και τους σπαραγμούς της...

«ΑΒΙΟΣ ΒΙΟΣ». Το πρώτο βιβλίο του Κερκυραίου, Τάσου Αλέξη (Αθήνα, 2026). Σύγχρονη κοινωνική λογοτεχνία, με βάθος και αλήθεια. Ένα έργο, σημειώνει η συγγραφέας και εκπαιδευτικός, Φωτεινή Τζέκου - Οικονόμου, το οποίο «κινείται σε κλίμα έντονα ρεαλιστικό, με εμφανείς τραγικές αποχρώσεις, που σε αρκετά σημεία θυμίζουν σχεδόν αρχαιοελληνική δραματουργική αίσθηση. Ο συγγραφέας», συνεχίζει, «επιχειρεί συνειδητά να επεξεργαστεί τη γλώσσα του, χρησιμοποιώντας εκφράσεις με λογοτεχνική πυκνότητα και συναισθηματικό βάθος, χωρίς, όμως, να χάνει τη φυσικότητα της αφήγησης. Η γραφή δεν είναι επιτηδευμένη, ούτε επιδιώκει εύκολες εντυπώσεις. Αντιθέτως, διατηρεί μια εσωτερική αλήθεια και μια αίσθηση προσωπικού βιώματος που διαπερνά ολόκληρο το βιβλίο...». Ο ΤΑΣΟΣ ΑΛΕΞΗΣ γεννήθηκε και ζει στην Κέρκυρα. Είναι πτυχιούχος της ΑΣΟΕΕ. Εργάστηκε ως Ελεγκτής Εναέριας Κυκλοφορίας στην Αθήνα και την Κέρκυρα. Διετέλεσε προϊστάμενος στην Εναέρια Κυκλοφορία και Αερολιμενάρχης του Αεροδρομίου της Κερκύρας. Είναι παντρεμένος και πατέρας δύο παιδιών. Ασχολείται με τον πεζό λόγο, αλλά και την ποίηση. Συνεχώς αναζητά νέους τρόπους για να αποτυπώσει τις σκέψεις του και τα συναισθήματά του στο χαρτί. Το παρόν αποτελεί την πρώτη του επαφή με το αναγνωστικό κοινό.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
19 87
ΠΛΟΥΣ

“Τούς παρ’ ἡμῖν μυριάκις πηγαίνο-ερχόμενους Αναγνώσταις
τα μάλιστα ἀγαπῶμεν ὅτι τό βιβλίο
πολύ ἡγάπησαν”

Έτος ιδρύσεως 1987 ~ Νησί της Κέρκυρας
Νικηφόρου Θεοτόκη 91 | Τ. 2661035191

ΣΧΟΛΙΚΟ ΤΑΠΕΡΑΚΙ: ΥΓΙΕΙΝΟ, ΑΠΛΟ ΚΑΙ ΟΧΙ... INSTAGRAM-ΙΚΟ!

ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ κολατσιό δεν χρειάζεται να είναι Instagram-ικό. Χρειάζεται να είναι πραγματικό, θρεπτικό και να μπορεί η μαμά να το ετοιμάσει χωρίς άγχος.

ΔΕΝ χρειάζονται περίπλοκες συνταγές, δεκάδες διαφορετικά υλικά ή ταπεράκια, που μοιάζουν με έργα τέχνης. Αυτό που χρειάζονται τα παιδιά, είναι απλές, καθημερινές τροφές, με βάση τη μεσογειακή διατροφή: ψωμί και δημητριακά ολικής άλεσης, ελαιόλαδο, τυρί, αυγό, γιαούρτι, φρούτα, λαχανικά και, όπου ταιριάζουν, ξηροί καρποί.

ΚΑΙ το καλύτερο; Πολλά από αυτά ετοιμάζονται σ' ελάχιστα λεπτά.

ΠΑΜΕ να δούμε κάποιες ιδέες, που, πραγματικά, θα σας λύσουν τα χέρια:

Ψωμάκι με ελαιόλαδο, τυράκι και ντοματίνια

Μία φέτα ψωμί, λίγο εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο, ένα κομμάτι τυρί και μερικά ντοματίνια. Απλό, ελληνικό και θρεπτικό.

Αβγό και ψωμάκι

Ένα βραστό αβγό μαζί με μία φέτα ψωμί ολικής με λίγο ελαιόλαδο και, αν θέλει το παιδί, λίγα αγγουράκια ή ντοματίνια. Μικρό tip για τις πολυσχολές μαμάδες: βράσε μερικά αβγά από πριν και κράτησέ τα στο ψυγείο.

Κριτσίνια ολικής και τυράκι

Δύο μικρά κριτσίνια ολικής με τυρί και ένα φρούτο. Ιδανική λύση για ένα πρωινό, που... όλοι βιάζονται!

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΙΚΙΝΟΥ
Κλινικός Διαιτολόγος -
Διατροφολόγος, MSs

Pancakes και φρούτο

Μερικά απλά, σπιτικά pancakes, που μπορείς να ετοιμάσεις μία φορά και να (τα) έχεις για περισσότερες ημέρες, μαζί με λίγο φρούτο. Φυσικά, δεν χρειάζεται να έχουν σχήμα... αρκουδάκι, αρκεί να είναι υγιεινά και θρεπτικά, με αγνά υλικά.

Γιαουρτάκι και φρούτο

Ένα γιαούρτι με φρούτο, όπως σταφύλια, μπανάνα, μανταρίνι, μήλο, αχλάδι ή όποιο φρούτο αγαπά το παιδί και μία χούφτα με τα αγαπημένα του δημητριακά, κατά προτίμηση ολικής και χωρίς φοινικέλαιο. Απλό και έτοιμο σε λιγότερο από ένα λεπτό.

Φρούτο και λίγοι ξηροί καρποί

Ένα μήλο, αχλάδι, μπανάνα, μανταρίνι ή σταφύλια μαζί με λίγους ανάλατους ξηρούς καρπούς, εφόσον είναι κατάλληλοι για την ηλικία του παιδιού και επιτρέπονται στο σχολείο ή με ένα τοστ -γλυκό, όπου θα βάλετε δύο φέτες ψωμάκι με ενάμιση κουταλάκι του γλυκού αλείμμα καρπών της επιλογής σας.

Δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει κάθε μέρα φρούτο

Κάποιες ημέρες μπορεί να έχουμε αγγουράκια, ντοματίνια, καρότο ή πιπεριά. Τα μικρά και τραγανά λαχανικά είναι εύκολα να μπουν στο ταπεράκι και πολλά παιδιά τα αγαπούν.

Για τις ημέρες που δεν προλαβαίνουμε τίποτα...

Ψωμάκι με λίγο βούτυρο και τυρί, κομμένο σε μικρά ρολάκια. Και αυτό είναι απολύτως εντάξει.

ΓΙΑΤΙ η υγιεινή διατροφή των παιδιών δεν χρειάζεται να είναι περίπλοκη. Δεν χρειάζεται να κυνηγάμε το τέλειο Instagram-ικό ταπεράκι. Χρειάζεται να προσφέρουμε στα παιδιά ποικιλία, απλές μεσογειακές τροφές και ένα γεύμα, που, πραγματικά, μπορούν και θέλουν να φάνε.

ΚΑΙ για τη μαμά ή το μπαμπά, το ιδανικό σχολικό ταπεράκι είναι αυτό, που μπορεί να ετοιμαστεί μέσα σε λίγα λεπτά, ακόμη κι ένα δύσκολο πρωινό.

ΓΙΑΤΙ η σωστή διατροφή δεν χρειάζεται να είναι εντυπωσιακή. Χρειάζεται να μπορεί να γίνει μέρος της καθημερινής ζωής.

ΑΥΤΟ είναι και το μόνο μου ως διαιτολόγος: υγιεινή και απλή διατροφή για όλες τις ηλικίες, όλα τα βαλάντια, όλες τις συνθήκες! Μόνο έτσι θα καταπολεμήσουμε την παιδική παχυσαρκία, που είναι η μάστιγα του μέλλοντος.

Καλή σχολική χρονιά σε όλα τα παιδιά και σε κάθε γωνιά της Ελλάδας μας!

astro

Neptune

(οι μέρες του Ποσειδώνα...)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΟΥΚΕΡΑΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλοί λόγοι, που κάνουν το Σεπτέμβρη έναν από τους αγαπημένους μου μήνες. Έρχεται να μας ανακουφίσει από την καυτή διάθεση του Αυγούστου.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ είναι ακόμα εδώ, κατά το μεγαλύτερο διάστημα του μήνα. Όμως, έχει αποκτήσει μια περισσότερο ήπια και γλυκιά διάθεση απέναντι μας. Αυτή, ενίοτε μπορεί να διακόπτεται από τα πρωτοβρόχια, που είναι κάτι περισσότερο από καλοδεχούμενα, μετά τη θερινή ανομβρία. Άλλες φορές, πάλι, η δροσιά κάνει αισθητή την παρουσία της. Αυτή η αίσθηση που πλανάται στην ατμόσφαιρα και υπενθυμίζει ότι η φθινοπωρινή στροφή δεν είναι μακριά. Κάτι, που φροντίζουν να τονίζουν και οι νύχτες, που γίνονται ολοένα και πιο μεγάλες σε διάρκεια. Εξάλλου, αυτός είναι και ο μήνας που έχουμε τη μια από τις δύο ισημερίες του έτους.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ σε όλα όσα φέρνει ο Σεπτέμβριος, βρίσκεται κι ένας επισκέπτης που φροντίζει να κρατά καλά κρυμμένη τη μυστηριώδη φύση του. Όχι, δεν πρόκειται για κάτι το εξωτικό ή ασυνήθιστο. Είναι κάτι που βρίσκεται στο Ηλιακό Σύστημα εδώ και δισεκατομμύρια χρόνια. Παρ' όλα αυτά, ήταν αθέατος για το ανθρώπινο μάτι μέχρι το 1846.

ΜΕΧΡΙ που στις 23 Σεπτεμβρίου αυτού του έτους, τέτοιες μέρες δηλαδή, μια σειρά από πολύπλοκες μαθηματικές εξισώσεις αποκάλυψαν τη θέση του όγδοου πλανήτη του Ηλιακού μας Συστήματος. Του Ποσειδώνα. Ήταν ο πρώτος πλανήτης που ανακαλύφθηκε κατόπιν μαθηματικών υποδείξεων και όχι απευθείας παρατήρησης του ουρανού.

ΤΟ ΤΡΙΤΟ δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου αποτελεί και μια ιδανική ευκαιρία να τον εντοπίσουμε στον κερκυραϊκό ουρανό. Μιας και είναι αθέα-

τος με το γυμνό μάτι, ένα ζευγάρι καλά κιάλια ή ένα τηλεσκόπιο θα μας αποκαλύψει την παρουσία του. Έστω κι ως ένα σχετικά αμυδρό φωτεινό στίγμα.

ΘΑ ΤΟΝ εντοπίσουμε στον ουράνιο νότο στην περιοχή, που καταλαμβάνει ο αστερισμός των Ιχθύων. Το τρίτο δεκαήμερο του μήνα θεωρείται ιδανικό, μιας και ο Ποσειδώνας θα βρίσκεται σε αντίθεση με τη Γη. Θα παραμείνει ορατός στον γήινο ουρανό μέχρι και τον Φεβρουάριο του νέου έτους.

ΜΑΖΙ με τον Ουρανό αποτελεί τον λιγότερο εξερευνημένο πλανήτη του Ηλιακού Συστήματος. Έχει τεράστιο ενδιαφέρον για την Αστρονομία, για πολλούς και διαφορετικούς λόγους. Οι ιδιότητες του και κυρίως, η εσωτερική σύσταση και λειτουργία του, παραμένουν όχι εντελώς ακόμα κατανοητές.

ΜΕ ΤΟΝ πλανητικό του «δίδυμο», Ουρανό, είναι οι μόνοι εκπρόσωποι της κατηγορίας των Παγωμένων Γιγάντων του πλανητικού μας συστήματος. Αμφότεροι περιμένουν μια μελλοντική αποστολή, που θα ερευνήσει σε βάθος τις μοναδικές τους ιδιότητες. Υπάρχουν πολλές προτάσεις, αλλά καμία ακόμα δεν έχει μπει σε φάση υλοποίησης. Θα πρέπει πιθανότατα να περιμένουμε μέχρι το 2050 για να δούμε αυτήν την εξέλιξη.

ΕΚΤΟΣ από τον ίδιο τον πλανήτη, μεγάλο ενδιαφέρον έχει και ο μεγαλύτερος δορυφόρος του. Ο Τρίτωνας. Με διάμετρο λίγο μικρότερη από αυτήν της Σελήνης, ξεχωρίζει, μεταξύ άλλων και για το ότι περιστρέφεται γύρω από τον Ποσειδώνα με την αντίστροφη φορά από αυτή που περιστρέφονται οι υπόλοιποι δορυφόροι του Ηλιακού Συστήματος. Γι' αυτό και θεωρείται ότι πρόκειται για σώμα που αιχμαλώτισε ο μεγάλος πλανήτης σε κάποια φάση της ιστορίας του.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ και ο Τρίτωνας καθώς υπάρχουν ενδείξεις ότι μπορεί να κρύβει έναν υγρό ωκεανό νερού κάτω από την παγωμένη επιφάνειά του.

IONIAN COURIER

Ριγανός Αλέξανδρος & σια Ε.Ε.

**Αποστολές παντού στην Ελλάδα
και παντού στον Κόσμο**

Έδρα: Εθν. Παλαιοκαστρίτσας 89

Υποκατάστημα: Μαντζάρου 25

www.ioniancourier.gr

Email: rigano@otenet.gr

Τηλ: 2661047463 - 2661023295

**Ιχθυοκαλλιέργειες
Κέρκυρας Α.Ε.**

Βαθύ - Κασσιώπη • Κέρκυρα • Τηλ. 26630 - 81764

Email: info@corfuseafarm.com • Website: www.corfuseafarm.com

«ΕΝΩΝΟΝΤΑΣ» Σ' ΕΝΑ «ΚΛΙΚ» ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΔΥΟ ΑΛΛΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ, ΤΟ ΝΕΟ ΦΩΤΟ-PROJECT ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΕΛΙΔΗ

Η λήψη, απ' τα σπλάχνα του «Κήπου του Λαού». Βορινά. Με κάτω, Φαληράκι, «μπάνια Αλέκου»... Αγνάντι, εξ αποστάσεως. Και όμορφη θέα, carte postale: το Παλιό (μας) Φρούριο. Πανοραμικό. Επιβλητικό. Μεγαλειώδες. Τότε και τώρα. Τότε, την εποχή των υδροπλάνων, των ταπεινών φαράδικων, της πάλας αποβάθρας, δεξιά. Τώρα, των ιστιοπλοϊκών και, βάθος, των μεγάλων ferries.

Τότε, της αυξημένης βλάστησης εντός. Και των ενεργών υποδομών του - αυτή η σπάνια κληρονομιά. Με πρώτο, το (ευθεία, φάτσα φόρα) παλιό, Βρετανικό Νοσοκομείο (1835, με προσθήκες το '58). Το τώρα -και μετά το '80- δυσπρόσιτο, αφημένο, σιωπηλό. Μα, αυτό πρέπει να πλησιάσεις για να δεις. Η απόσταση, δε δείχνει. Ξεγελά. Όπως ό,τι εκ του μακρόθεν...

Αναζητείστε στο You Tube [Αλέξανδρος Γ. Μελίδης - Time Reflections / Χρονικοί Αντικατοπτρισμοί (Τότε και τώρα)] το υπέροχο video - κολλάζ με το πλήρες δείγμα του, έως τώρα υλοποιηθέντος, concept.

TRUST

consulting & construction company

Μαζί σχεδιάζουμε την επιτυχία.
Χτίζουμε το μέλλον!

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Διεκπεραίωση δηλώσεων, εντοπισμός, διορθώσεις και ολοκληρωμένες λύσεις για κάθε ιδιοκτησία.

ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ

Νομιμοποίηση αυθαιρέτων

ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Αναλαμβάνουμε πλήρως τη διαδικασία για την έκδοση άδειας λειτουργίας της επιχείρησής σας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΣΠΑ

Εντοπίζουμε ευκαιρίες, ετοιμάζουμε και υποβάλλουμε πλήρεις φακέλους για επιδότηση της επιχείρησής σας.

ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ

Εγγραφή, ενημέρωση και διόρθωση στοιχείων στο Ελαιοκομικό Μητρώο εύκολα και γρήγορα.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ακριβή και αξιόπιστα τοπογραφικά διαγράμματα για κάθε ανάγκη και χρήση.

ΗΤΚ & ΠΕΑ

Ηλεκτρονική Ταυτότητα Κτιρίου & Πιστοποιητικά Ενεργειακής Απόδοσης για κάθε ακίνητο.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΣΤΟ OPEN BUSINESS

Καταχώρηση, τροποποίηση και υποστήριξη στο νέο ψηφιακό μητρώο επιχειρήσεων.

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΩ

Ενεργειακή αναβάθμιση κατοικιών και επιχειρήσεων με μέγιστη επιδότηση και όφελος.

Η εμπιστοσύνη σας
η δύναμή μας!

Εξειδικευμένη
Ομάδα

Υπευθυνότητα
& Αξιοπιστία

Άμεση
Εξυπηρέτηση

Λύσεις για κάθε
ανάγκη!

Επικοινωνήστε
μαζί μας

ΚΕΡΚΥΡΑ
☎ 26610
82220

ΑΧΑΡΑΒΗ
☎ 26630
63167

ΛΕΥΚΙΜΜΗ
☎ 26620
23003

ΠΑΞΟΙ
☎ 26620
33478

ΑΤΤΙΚΗ
☎ 210
3242147

🌐 www.trustcc.gr

✉ info@trustcc.gr

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΙΟΝΙΟΣ Α.Σ.

Ξεκινά
το μέλλον σου!

ΜΑΘΕ • ΠΑΙΞΕ • ΕΞΕΛΙΞΟΥ

ΗΛΙΚΙΕΣ
4-17
ΕΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ
ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ &
ΕΜΠΕΙΡΟΙ
ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ

ΑΣΦΑΛΕΣ &
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
& ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ
& ΤΟΥΡΝΟΥΑ

ΣΕΒΑΣΜΟΣ,
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ &
ΟΜΑΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ / ΕΓΓΡΑΦΕΣ

699 292 2922

ΚΕΡΚΥΡΑ

ioniosbc@yahoo.gr

ΒΡΕΙΤΕ ΜΑΣ ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

@ionios_youth_basketball

ΙΟΝΙΟΣ Α.Σ.

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ • ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ • ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ